

องค์ประกอบคุณภาพระดับอุดมศึกษาและคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ปีการศึกษา 2553 - 2557

ที่ปรึกษา : ดร.มานิต บุญประเสริฐ
 ผศ.ปราณี พรรณวิเชียร
 ดร.คมศร วงษ์รักษา

คณะกรรมการจัดทำต้นฉบับ :

อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดร.สิริชัยชาญ พักจำรูญ
 รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ผศ.ยุพา ประเสริฐยิ่ง
 รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร นายดิษฐ์ โพธิ์อารมณ
 รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรม นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์
 รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา น.ส.อุษาภรณ์ บุญเรือง
 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา นายเฉลิมศักดิ์ รัตนจันทร์
 ผู้ช่วยอธิการบดี ดร.บำรุง พาทยกุล ดร.โพธิพันธ์ พานิช
 ดร.ชนัย วรรณะสี นายวิรัช ก่อสันตมุกข์
 คณบดีคณะศิลปศึกษา นางพิมพ์ภัทร์ ถมังรักษ์สัตว์
 คณบดีคณะศิลปนาฏดุริยางค์ ผศ.ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ
 คณบดีคณะศิลปวิจารณ์ นายเด่น หวานจริง
 คณะศิลปศึกษา น.ส.ศิริลักษณ์ ฉลองธรรม น.ส.ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง
 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ผศ.ดร.จินตนา สายทองคำ น.ส.ขวัญใจ คงถาวร
 คณะศิลปวิจารณ์ นายบุญพาด มังคะมะโน น.ส.สุทธาสินีย์ สุวัฒน์
 วิทยาลัยนาฏศิลป์ นางรัชดา ชำครุฑ นางนฤมล ณ นคร
 วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช น.ส.ภัสสรดา โพธิ์แส
 วิทยาลัยนาฏศิลปเชียงใหม่ ดร.สุพินดา ชัยวิทย์
 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง นายจรรุษา จันทสิโร
 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย นางฟ้ามยุ ศรีบัว
 วิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรี นางปทุมทิพย์ กาวิล
 วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด นายวิชัย ดั่งปลี
 วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง นายปริยญา พรหมพิทักษ์
 วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา นางสาวอารีย์ แก้วคง
 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ นายกิตติศักดิ์ สินธุโคตร
 วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี นายวรารุช ศิลพานธุ์
 วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี น.ส.ธกร ยิ้มโสภาก
 วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี นางรุจี อ่ำสกุล
 ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช นางวาสนา บุญญาพิทักษ์
 ผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลป์ นางสมบัติ กุลกลาง
 ผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างศิลปนครศรีธรรมราช นายอำนาจ นวลอนงค์

พิมพ์ครั้งที่ 1 มกราคม 2556

จำนวน 500 เล่ม

จัดพิมพ์และเผยแพร่

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม
 เลขที่ 119 หมู่ 3 ถนนศาลายา-นครชัยศรี
 ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม
 73170

Bunditpatanasilpa Institute,
 Ministry of Culture,
 119 Moo 3 Salaya Phuttamonthon
 Nakhon Pathom 73170, Thailand
www.bpi.ac.th

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปี
 การศึกษา 2555 -2557
 พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์,2555
 1. อุดมศึกษา--ประกันคุณภาพการศึกษา--พ.ศ.2555--สพศ.
 | ชื่อเรื่อง

บรรณาธิการ : ดร.โพธิพันธ์ พานิช
 E-mail. dr.potipan@gmail.com
 มือถือ : 087-0778-195
 ผู้ช่วยบรรณาธิการ : นางปทุมทิพย์ กาวิล
 : นายกิตติศักดิ์ สินธุโคตร
 : นายจรรุษา จันทสิโร
 : นางสาวตรีฉัตร ทองเลิศ
 : นางสาวนรรธรร เลิศบำเพ็ญทรัพย์
 ออกแบบปก : นายธีระชาติ เสรีทวีกุล

สารปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นหน่วยงานในกระทรวงวัฒนธรรม ที่ดำเนินงานจัดการศึกษาด้าน
 ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นส่วนหนึ่งในการรักษาสืบทอดสมบัติของชาติซึ่งเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของกระทรวง
 วัฒนธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับกระทรวงและนโยบายด้านการจัดการศึกษาของ

รัฐบาล ซึ่งได้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับพื้นฐานวิชาชีพให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

การประกันคุณภาพการศึกษา จึงเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาการบริหารการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามเกณฑ์ในแต่ละระดับ จากประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สองของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. จึงเป็นที่ประจักษ์ชัดในประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานที่ผ่านมา อันนำมาซึ่งความภาคภูมิใจและเกียรติประวัติของสถาบันการศึกษา ที่สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เล่มนี้ จะเป็นคู่มือให้บุคลากรทุกฝ่าย ทุกระดับของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับองค์ประกอบ มาตรฐานและตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือ สกอ. เพื่อให้เป็นแนวทางในการดำเนินงานตามนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และกระทรวงวัฒนธรรมให้บรรลุเป้าหมายในระดับที่สูงขึ้น

กระทรวงวัฒนธรรมขอขอบคุณคณะกรรมการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในทุกท่านที่ได้เสียสละทุ่มเท สามัคคี และบูรณาการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นักเรียนนักศึกษา และประเทศชาติเป็นสำคัญ เพื่อรักษามาตรฐานคุณภาพและพัฒนาการจัดการศึกษาทุกระดับของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ก้าวสู่เป้าหมายคุณภาพในระดับนานาชาติ เพื่อคงไว้ซึ่ง อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมสืบไป

(นางปริศนา พงษ์ทัดศิริกุล)
ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

คำนำ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ และเพื่อให้คุณภาพการศึกษาเป็นรูปธรรมและชัดเจน จึงได้ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาทุกระดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอุดมศึกษามาอย่างต่อเนื่อง และตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ทบทวนองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายใน และได้เสนอแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปและความเคลื่อนไหวด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคม ประเทศชาติ และนานาชาติ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับอุดมศึกษา มีการดำเนินการพัฒนาระบบการประกันอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ผลการดำเนินงานการประเมิน

ประกันคุณภาพภายในของแต่ละปีการศึกษาว่า มีส่วนใดที่เห็นควรพัฒนา ปรับปรุง หรือแก้ไข ให้เหมาะสมกับการบริหารจัดการศึกษา และเป็นมาตรฐานเดียวกับการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ดังนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงได้จัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับปรุงพัฒนาคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้เกิดความเหมาะสม และสามารถนำไปเผยแพร่สำหรับให้หน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดของสถาบันฯ นำไปใช้เป็นแนวปฏิบัติในการกำกับและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาที่ชัดเจนสอดคล้องกับกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาและมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้อง และสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เล่มนี้จะสามารถเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่จะส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับ ทุกหน่วยงาน และทุกสถานศึกษา ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สามารถบริหาร จัดการ และดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ ให้เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ อย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป

(นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ)

อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำชี้แจง

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างมากที่สถานศึกษาทุกแห่งจะต้องดำเนินการจัดทำเพื่อเป็นคู่มือในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรทุกระดับ ทุกฝ่าย เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ

งานประกันคุณภาพการศึกษา ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ดำเนินการประชุมสัมมนาสมมนาบุคลากรที่ปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อปรับปรุงพัฒนาคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อประเมินผลคู่มือการประกันคุณภาพภายใน ปีการศึกษา ๒๕๕๔ และรับฟังข้อเสนอแนะในการพัฒนาคู่มือฯ เมื่อวันที่ ๑๖-๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการในการจัดทำต้นฉบับคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๕ - ๖ มกราคม ๒๕๕๖

การปรับปรุงพัฒนาฉบับนี้เกิดจากผลการจัดประชุมสัมมนาที่จัดขึ้นทั้ง ๒ ครั้งโดยยึดตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ทบทวนและพัฒนาขึ้นในปีการศึกษา 2553 ตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.2553 มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของ สมศ. และได้เพิ่มเติมตัวบ่งชี้ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์(สพศ.) คือ สบศ.1: ส่งเสริมสนับสนุน ด้านศิลปวัฒนธรรม ให้สถานศึกษาเป็นที่ยอมรับระดับชาติ และ สบศ.2 : ผลสำเร็จของการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

คู่มือฉบับนี้เนื้อหาประกอบด้วยหลักการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน องค์ประกอบและเกณฑ์การประเมินคุณภาพ และระบบ หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นอกจากนี้ยังได้จัดทำคำอธิบายเพิ่มเติมและวิธีดำเนินงานเพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการจัดการระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันและหน่วยงานสถานศึกษาอีกด้วย

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเล่มนี้จึงเป็นแนวปฏิบัติและเป็นเครื่องมือที่จะส่งเสริมให้หน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถนำไปใช้เป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนสอดคล้องกับกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาและมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้อง สามารถบริหารจัดการระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามภารกิจเป้าหมายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้เผยแพร่คู่มือการประกันคุณภาพภายในเล่มนี้ และแนวปฏิบัติที่ดีสำหรับให้สถานศึกษาอื่น ๆ ได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไปในวงกว้าง

(นายโพธิพันธ์ พานิช)

ผู้ช่วยอธิการบดี

งานประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สารบัญ

สารปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

คำนำ

คำชี้แจง

สารบัญ

บทที่ 1	การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา	10
	ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา	10
	พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กับการประกันคุณภาพการศึกษา	11
	กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565)	12
	การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา	14
	การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	15
	▪ กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา	16
	▪ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	18
บทที่ 2	หลักการและกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	26
	การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	26
	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	27
	วัตถุประสงค์การประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	27
	องค์ประกอบและเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	28
	องค์ประกอบและเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เป็นอัตลักษณ์และจุดเน้นของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	28
	กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	29
	หลักเกณฑ์ วิธีการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	29
	หลักและวิธีดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	30
	หลักการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	32
	สรุปขั้นตอนการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	33

	ทิศทางการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	34
	กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	35
	ปฏิทินการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	37
บทที่ 3	เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในและนิยามศัพท์	38
	เกณฑ์การประเมินคุณภาพทั้งระดับตัวบ่งชี้และระดับองค์ประกอบ	38
	นิยามศัพท์	39
บทที่ 4	องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ	48
	องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	48
	องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	51
	องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	72
	องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	76
	องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม	85
	องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	93
	องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	99
	องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	108
	องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	111
	องค์ประกอบที่ 10 อัตลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	115
	องค์ประกอบที่ 11 สถานศึกษา 3 ดี	120
บทที่ 5	แนวทางปฏิบัติที่ดีเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน	123
	แนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 1	123
	แนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 2	126
	แนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 3	139
	แนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 4	145
	แนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 5	152
	แนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 6	155
	แนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 7	159
	แนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 8	168
	แนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 9	170
	แนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับการดำเนินงาน องค์ประกอบที่ 10	173
บทที่ 6	การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ	174
	มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมุมมองด้านการบริหารจัดการ	174
	ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน	174
	การเตรียมการของหน่วยงานก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน	174
	ตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ	177
	ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	178
บทที่ 7	การเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมิน	181
	คุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบที่สาม	

บทที่ 8 แนวทางการเขียนจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา
รวมทั้งการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

186

- ภาคผนวก ก ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
- ภาคผนวก ข แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา
ประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เรื่อง นโยบายและเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ประกัน
คุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2553 – 2557
ประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เรื่อง ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2553
ประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เรื่อง กลยุทธ์การดำเนินการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2553
- ภาคผนวก ค แบบรายงานผลการประเมิน

ทิศทางการพัฒนา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ปีการศึกษา 2555 – 2557

วิสัยทัศน์ (vision)

“สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นองค์กรชั้นนำด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ และทัศนศิลป์บริหารจัดการ โดยใช้หลักธรรมาภิบาลและนำสถาบันฯ สู่นานาชาติ”

พันธกิจ (mission)

1. จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ
2. สร้างงานวิจัย งานสร้างสรรค์ นวัตกรรม ที่เป็นองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างมีคุณค่าแก่สังคม
3. เป็นศูนย์กลางบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม
4. อนุรักษ์ พัฒนา สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
5. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ปณิธาน

มุ่งมั่นศึกษาส่งเสริมอนุรักษ์สืบสานสร้างสรรค์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์ (Objective)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีอำนาจหน้าที่ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งไทยและสากลรวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอนการแสดง การวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนอนุรักษ์ สืบสานสร้างสรรค์ ส่งเสริม ทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น

เป้าหมายสู่ความสำเร็จ

บุคลากรทุกระดับมีความมุ่งมั่น และมีเป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาองค์กร เพื่อก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

ค่านิยมหลัก

ค่านิยมหลัก คือ เราประสบความสำเร็จร่วมกัน We are wins

อัตลักษณ์ของสถาบัน

สืบสาน สร้างสรรค์ งานศิลป์

บทที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

1. ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ

1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป

5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา ด้วยความจำเป็นดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้นๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

2) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (Targets) และเป้าประสงค์ (Goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล

3) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

4) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กับการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่ง สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ.2544-2548) เสร็จสิ้นไปแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง (พ.ศ.2549-2553) และการเตรียมการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม (พ.ศ.2554-2558) ในการประเมินรอบที่สามของสมศ. เป็นการประเมินทั้งระดับสถาบันและคณะวิชา แต่หากสถาบันใดจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งหลัก การประเมินจะครอบคลุมการจัดการนอกลูกข่ายที่ตั้งหลักทั้งหมด นอกจากนั้น การประเมินคุณภาพจะมีความสอดคล้องกับจุดเน้นหรือกลุ่มสถาบันที่แต่ละสถาบันเลือกตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

รูปแบบและวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งมีหลักการสำคัญ 5 ประการดังนี้

1) เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสินการจับผิด หรือการให้โทษ - โห้โทษ

2) ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (Evidence - Based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)

- 3) มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับควบคุม
- 4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
- 5) มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการการศึกษาของชาติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้เอกภาพเชิงนโยบาย แต่ยังคงมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยสถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกัน รวมทั้งมีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตามความหลากหลาย ทั้งการพัฒนาฐานราก สังคม เศรษฐกิจรวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษา และส่งผลกระทบต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตนเอง สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิต พัฒนาและการทำงานของอาจารย์ สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน โดยที่สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพ เพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอด ถ่ายโอนแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างกลุ่ม และในระยะยาวการประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือ เป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาในปี 2551 กำหนดประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรมสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชน สถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตร เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจ และบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้าน รวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และลักษณะที่ 2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

โดยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พร้อมทั้งหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัด ได้แก่คณะวิชา และวิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา จัดเป็นสถานศึกษาซึ่งอยู่ในกลุ่ม ค2 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก
หมายความถึง สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

ดังนั้นการประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม ดังกล่าว

4. การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 34 ได้กำหนดให้ คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

มาตรฐานการอุดมศึกษา ที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อยทั้ง 3 ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือมาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษารัฐตามจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

นอกเหนือจากมาตรฐานการอุดมศึกษาที่เป็นมาตรฐานแม่บทแล้ว คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำ **มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา** ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาและกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก นอกจากนั้น ยังได้จัดทำ **กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552** เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา โดย

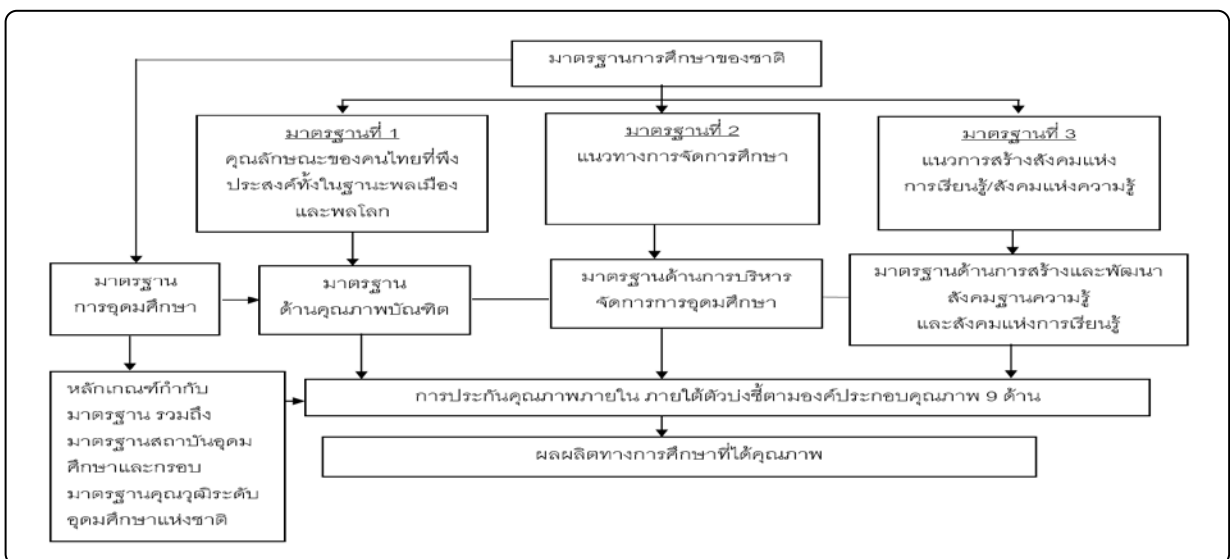

กำหนดให้คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ อาทิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา ตลอดจนจรรยาบรรณให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนดทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และสัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่นๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ทั้งนี้ ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพการศึกษา

แผนภาพความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบต่อสังคม (Accountability)

ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกำหนดให้สำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติสนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

หลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มีผลบังคับใช้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา ได้เสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ซึ่งต่อมาได้จัดทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2545 เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติสาระสำคัญของประกาศฉบับนี้ระบุให้ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งให้มีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รวมถึงสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดนโยบายหลักเกณฑ์แนวทาง วิธีการตรวจสอบและประเมินระบบกลไกและประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา

หลังจกดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ. 2545 ไประยะหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้จัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสอง โดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ยังคงไว้ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2545 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่องต่อมาในปี 2553 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 แทนฉบับเดิม โดยรวมการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของการศึกษาทุกระดับไว้ในฉบับเดียวกัน มีคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาทำหน้าที่หลัก 2 ประการคือ 1) วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ 2) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา โดยนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการปรับเปลี่ยนให้ระบบการประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย การประเมินคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ และกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

5.1.1 หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้พิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้

- 1) ระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะวิชาและสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงมาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด
- 2) ผลการปฏิบัติงานของคณะวิชาและสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่กำหนดไว้
- 3) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

5.1.2 วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้ใช้แนวปฏิบัติดังนี้

- 1) ให้คณะวิชาและสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหารและติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ตลอดจนประสานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2) ให้คณะวิชาและสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด
 - 3) ให้คณะวิชาและสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา
 - 4) ให้คณะวิชาและสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังนี้ (1) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาคณาจารย์ (3) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (4) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (5) อุปกรณ์การศึกษา (6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (7) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร
 - 5) การประกันคุณภาพภายในของสถาบัน กำหนดให้ห้องเรียนเครือข่ายในวิทยาลัยดำเนินการเสมือนหนึ่งเป็นภาควิชาที่สังกัดกับคณะที่กำหนด ดังนั้นการจัดทำรายงานประเมินตนเองของวิทยาลัยจะต้องนำฐานข้อมูล ไปรวบรวมไว้ในระดับคณะ ก่อนดำเนินการจัดทำ SAR ระดับสถาบันต่อไป
- ทั้งนี้แต่ละวิทยาลัย ภาควิชา คณะวิชาและสถาบันต้องจัดให้มีระบบการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามที่เห็นสมควร โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะวิชา สถาบันอย่างต่อเนื่อง

5.1.3 การรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่องสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

5.1.4 การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด

ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพ การศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการ ติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

5.2 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน¹

5.2.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของ สถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่ สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบัน บรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่า สถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

5.2.2 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐาน เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือมาตรฐานการอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ยังต้องดำเนินการให้ได้ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่ เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติ ราชการตามมิติด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ เป็นข้อกำหนดของการประกันคุณภาพภายในที่พัฒนาขึ้นในองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่ (1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ (2) การผลิตบัณฑิต (3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการ ทางวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงินและ งบประมาณ และ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ซึ่งตัวบ่งชี้ดังกล่าวสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบคุณภาพนั้นๆ ได้ทั้งหมด ดังนั้น ในบทที่ 3 ของคู่มือฉบับนี้จึงได้พัฒนาตัวบ่งชี้ที่สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องใช้ประเมินคุณภาพภายใน ทั้งตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตหรือผลลัพธ์ นอกจากนี้ ตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมิน กระบวนการยังได้นำเสนอตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานไว้ด้วยในบทที่ 4 เพื่อประโยชน์ของ สถาบันอุดมศึกษาในการนำตัวบ่งชี้ดังกล่าวไปใช้

เกณฑ์การประเมิน เป็นมาตรวัดของแต่ละตัวบ่งชี้ซึ่งพัฒนาจากเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็น มาตรฐานซึ่งกำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาทิ สมศ. ทั้งนี้ เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษามีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

5.2.3 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของ สถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุก ระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตามตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้

เกิดการพัฒนาคูณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะวิชาไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

5.2.4 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

การวิเคราะห์และวัดผลดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพการวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ภาควิชา คณะวิชาและสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบประเมินตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

5.3 แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

จุดมุ่งหมายของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในก็เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษา² ตามระบบและกลไกที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และสถานศึกษานั้นๆ ได้กำหนดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้สถานศึกษาได้ทราบสถานภาพที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพที่มีประสิทธิภาพนั้น ทั้งคณะผู้ประเมินและสถานศึกษาที่รับการประเมินจำเป็นต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับกฎกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

ทั้งนี้ สถานศึกษาต้องวางแผนจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้เสร็จก่อนสิ้นปีการศึกษาที่จะเริ่มวงรอบการประเมิน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ดังนี้

1) เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาได้ทันในปีการศึกษาถัดไป และตั้งงบประมาณได้ทันก่อนเดือนตุลาคม

2) เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในส่งให้สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาและเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาเพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ดังที่กล่าวข้างต้น จึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ดังปรากฏในตารางที่ 2.1 ตารางดังกล่าวสามารถแยกได้เป็น 4 ขั้นตอนตามระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = กิจกรรมข้อที่ 1 เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผล การประเมินปีก่อนหน้านี้มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนด้วย กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบประกันคุณภาพหรือตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องมีการประกาศให้ทุกหน่วยงานในสถานศึกษาได้รับทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกันก่อนเริ่มปีการศึกษา เพราะต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน

D = กิจกรรมข้อที่ 2 ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษาคือเดือนที่ 1 เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน - เดือนพฤษภาคม ปีถัดไป)

² สถานศึกษา ในบทนี้หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และหน่วยงานในสังกัดของสถาบันซึ่งจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ คณะวิชา วิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่งที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

C = กิจกรรมข้อที่ 3 – 8 ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถานศึกษา ระหว่างเดือนมิถุนายน – สิงหาคม ของปีการศึกษาถัดไป

A = กิจกรรมข้อที่ 9 วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการบริหารของสถานศึกษานำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภาสถาบัน) มาทำแผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีหรืองบประมาณพิเศษก็ได้

สำหรับกิจกรรมข้อที่ 10 ในตารางดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์ของสถาบันในการปรับปรุงคุณภาพ และเพื่อประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบาย เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของชาติให้ทัดเทียมกับนานาชาติและมีความเป็นสากล

ตารางแสดงวงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน

เปรียบเทียบปีงบประมาณกับปีการศึกษา	ต.ค.-พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
	ปีงบประมาณ (ต.ค. - ก.ย.)					ปีงบประมาณถัดไป												
	ปีการศึกษา (มิ.ย. - พ.ค.)																	
กิจกรรม	ต.ค.-พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
1. สถาบันวางแผนการประเมินคุณภาพประจำปีการศึกษาใหม่โดยประกาศตั้งชื่อก่อนเริ่มต้นปีการศึกษาใหม่และแยกคู่มือการจัดทำSAR (กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวบ่งชี้วิธีการและกำหนดการประเมินคุณภาพภายในประจำปี)	←→																	
2. สถาบันเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือนตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้บนระบบ CHE QA Online (มีทีมงานให้คำปรึกษากับบุคลากร และหรือหน่วยงาน และหรือภาควิชาในการเก็บข้อมูลพร้อมทั้งพิจารณาปรับปรุงการดำเนินการตามความเหมาะสม)		←→																
3. ภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าจัดทำ SAR และเตรียมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และแต่งตั้งกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า												←→						
4. ประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า												←→	←→					
5. คณะนำผลการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่ามาจัดทำ SAR บนระบบ CHE QA Online และเตรียมการประเมินระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และแต่งตั้งกรรมการประเมินระดับคณะวิชาและหน่วยงานเทียบเท่า													←→					
6. ประเมินระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าบนระบบ CHE QA Online														←→				
7. สถาบันนำผลการประเมินระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่ามาจัดทำ SAR บนระบบ CHE QA Online และเตรียมการประเมินระดับสถาบันและแต่งตั้งกรรมการประเมินระดับสถาบัน															←→			
8. ประเมินระดับสถาบันบนระบบ CHE QA Online และนำผลการประเมินเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนาสถาบันในปีการศึกษาถัดไป															←→			
9. ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภาสถาบัน) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน หรือปรับแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปี																←→		
10. ส่งรายงานประจำปีเป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน (ประกอบด้วย SARและผลการประเมินคุณภาพภายในระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าและระดับ																		

สถาบันฯ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาผ่านระบบ CHE QA Online และหน่วยงานต้นสังกัด (ภายใน 120 วันนับจากสิ้นปีการศึกษา)												
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

5.4. ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษา

5.4.1 การเตรียมการของสถานศึกษาก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน การเตรียมรายงานประจำปี

ก. จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online)

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) เป็นฐานข้อมูลกลางเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษา ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้กับสถานศึกษาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (common data set) และเอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ รวมทั้งการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในบนระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (E - SAR) รวมทั้งเปิดเผยต่อสาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัดใช้ฐานข้อมูลดังกล่าวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในและจัดส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในผ่านทางระบบออนไลน์ และเปิดเผยต่อสาธารณชนตามกฎหมาย

ข. จัดการเตรียมเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

1) เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ต้องเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง ตลอดจนสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อเอกสารที่ระบุในรายงานการประเมินตนเอง

2) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยมอาจทำได้ในสองแนวทาง คือจัดเอกสารให้อยู่ในที่อยู่ปกติตามหน่วยงาน ในกรณีนี้ต้องระบุให้ชัดเจนว่าจะเรียกดูเอกสารได้จากผู้ใดหน่วยงานไหน ชื่อหรือหมายเลขเอกสารอะไร หรืออาจจัดในแนวทางที่สอง คือ นำเอกสารมารวมไว้ที่เดียวกันในห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ การนำเสนอเอกสารในแนวทางนี้เป็นที่นิยมกว่าแนวทางแรก เพราะสามารถเรียกหาเอกสารได้รวดเร็วและดูความเชื่อมโยงในเอกสารฉบับต่างๆ ได้ในคราวเดียว

ปัจจุบัน เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้แต่ละตัวและองค์ประกอบคุณภาพแต่ละองค์ประกอบสามารถบรรจุหรือจัดเก็บ (upload) หรือเชื่อมโยง (link) ไว้บนระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งทำให้การจัดเก็บเป็นระบบและง่ายต่อการค้นหาของคณะกรรมการประเมิน และไม่เป็นการเรื่องการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานของสถาบัน

การเตรียมบุคลากร

ก. การเตรียมบุคลากรในสถาบัน ควรมีความครอบคลุมประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญๆ อาทิการประเมินคุณภาพคืออะไร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างไร ขั้นตอนการประเมินคุณภาพเป็นเช่นไร

2) เน้นย้ำกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถามหรือการสัมภาษณ์ โดยยึดหลักว่าตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง

3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปราย ซักถาม แสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความกระจ่างในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในทุกประเด็น เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคลากร

4) เน้นย้ำให้บุคลากรทุกคนตระหนักว่าการประกันคุณภาพ คือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง

ข. การเตรียมบุคลากรผู้ประสานงานในระหว่างการตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องมีบุคลากร จำนวน 1-3 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะผู้ประเมินกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งนี้ ผู้ประสานงานควรเตรียมตัวดังนี้

- 1) ทำความเข้าใจทุกกิจกรรมของแผนการประเมินอย่างละเอียด
- 2) ทำความเข้าใจอย่างดีเกี่ยวกับภารกิจของคณะวิชาและสถาบันเพื่อสามารถให้ข้อมูลต่อผู้ประเมิน รวมทั้งต้องรู้ว่าจะต้องติดต่อกับใครหรือหน่วยงานใด หากผู้ประเมินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ตนเองไม่สามารถตอบได้
- 3) มีรายชื่อ สถานที่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่คณะกรรมการจะเชิญมาให้ข้อมูลอย่างครบถ้วน
- 4) ประสานงานล่วงหน้ากับผู้ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นบุคลากรภายในและภายนอกสถาบันว่าจะเชิญมาเวลาใด ห้องใด หรือพบกับใครตามตารางการประเมินที่คณะกรรมการประเมินกำหนด
- 5) เมื่อมีปัญหาในการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ประเมินจะต้องสามารถประสานงานแก้ไขได้ทันที

การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

ก. ห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน

- 1) จัดเตรียมห้องทำงานและโต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเอกสารจำนวนมากโดยเป็นห้องที่ปราศจากการรบกวนขณะทำงาน เพื่อเป็นส่วนตัวของคณะกรรมการ
- 2) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงานและอุปกรณ์เสริมอื่นๆ ให้คณะผู้ประเมินพร้อมใช้งานได้ตามความต้องการ
- 3) จัดเตรียมโทรศัพท์พร้อมหมายเลขที่จำเป็นไว้ในห้องทำงานหรือบริเวณใกล้เคียง
- 4) ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารและอาหารว่าง ตลอดจนบริการสาธารณสุขประเภทอื่นๆ
- 5) ควรประสานงานกับคณะผู้ประเมิน เพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นใดเพิ่มเติม

ข. ห้องสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ฯลฯ ควรจัดเป็นการเฉพาะให้เหมาะสม

การเตรียมการประสานงานกับทีมคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

ก. สถานศึกษาจัดทำคำสั่งแต่งตั้งและจัดส่งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทราบ ทั้งนี้ แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน เป็นดังนี้ :

- 1) คณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า
 - มีกรรมการประเมินฯ อย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า
 - เป็นผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย 1 คน ในกรณีที่ผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่รับการประเมิน อาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้ ส่วนผู้ประเมินจากภายในภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.
 - ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าก็ได้ โดยต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.
- 2) คณะกรรมการประเมินระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า
 - มีกรรมการประเมินฯ อย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

▪ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย 1 คน ในกรณีที่ผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคณะที่รับการประเมิน อาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้ ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

▪ ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า โดยประธานต้องเป็นผู้ที่ขึ้นบัญชีประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

3) คณะกรรมการประเมินระดับสถาบัน

▪ มีกรรมการประเมินฯ อย่างน้อย 5 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบัน

▪ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร ผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

▪ ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ขึ้นบัญชีประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

ข. สถานศึกษาแจ้งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพทราบว่าคณะกรรมการประเมินฯ จะต้องทำการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและระดับสถาบัน ผ่านทางระบบ CHE QA Online พร้อมทั้งจัดส่ง Username และ Password ให้คณะกรรมการประเมินฯ ทุกท่านและทุกระดับทราบเพื่อเข้าไปศึกษารายงานการประเมินตนเองล่วงหน้าก่อนวันรับการตรวจเยี่ยมอย่างน้อย 2 สัปดาห์ โดยในส่วนของผู้ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน สถาบันฯต้องแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดส่งรหัสประจำตัว (ID Code) ให้ด้วย เพื่อให้ประธานฯ ทำหน้าที่ตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูลพื้นฐาน (Common data set) และผลการประเมินก่อนส่งรายงานการประเมินคุณภาพของคณะกรรมการประเมินฯ เข้าสู่ระบบนอกจากนั้น ให้สถาบันแจ้งรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างสถาบันคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่ากับคณะกรรมการประเมินฯ รวมทั้งเบอร์โทรศัพท์และ E-mail addressสำหรับติดต่อ

ค. ประสานงานกับประธานหรือตัวแทนของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ เพื่อร่วมเตรียมแผนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน อาทิ การจัดตารางเวลาเข้าตรวจเยี่ยม การให้ข้อมูลที่คณะกรรมการประเมินฯ ต้องการเพิ่มเติมก่อนการตรวจเยี่ยม การนัดหมายต่าง ๆ เป็นต้น

5.4.2 การดำเนินการของสถานศึกษาระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพ

1) เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกคนได้ร่วมรับฟังคณะกรรมการประเมินคุณภาพชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการประเมินในวันแรกของการตรวจเยี่ยม

2) บุคลากรพึงปฏิบัติงานตามปกติระหว่างการตรวจเยี่ยม แต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำเยี่ยมชมหรือตอบคำถาม หรือรับการสัมภาษณ์จากคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

3) จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดการตรวจเยี่ยม เพื่อประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่คณะกรรมการประเมินฯ ต้องการข้อมูลและนำการเยี่ยมชมหน่วยงานภายในตลอดจนอำนวยความสะดวกอื่นๆ

4) ในกรณีที่คณะกรรมการประเมินฯ ทำงานต่อหลังเวลาราชการ ควรมีผู้ประสานงานส่วนหนึ่งอยู่อำนวยความสะดวก

5) บุคลากรทุกคนควรมีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลป้อนกลับจากคณะกรรมการประเมินฯ เมื่อสิ้นสุดการตรวจเยี่ยม ตลอดจนเปิดโอกาสให้ซักถามหรือขอความเห็นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

5.4.3 การดำเนินการของสถาบันภายหลังการประเมินคุณภาพ

- 1) ผู้บริหารระดับภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และระดับสถาบัน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะเข้าสู่การประชุมหรือสัมมนาในระดับต่างๆ เพื่อวางแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินการกิจอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยอาจจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการในการแก้ไขจุดที่ควรปรับปรุง และเสริมจุดแข็ง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ กำหนดเวลาเริ่มต้นจนถึงเวลาสิ้นสุดกิจกรรม งบประมาณสำหรับแต่ละกิจกรรม ตลอดจนผู้รับผิดชอบกิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบผลการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง
- 2) พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ โดยแสดงให้เห็นว่าสถาบัน ชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดขึ้น และตระหนักว่าผลสำเร็จทั้งหมดมาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย
- 3) ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันควรให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะกรรมการประเมินคุณภาพเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในต่อไป

บทที่ 2

หลักการและกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยให้ความหมายไว้ในมาตรา 4 คือ มาตรฐานการศึกษา คือ ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพทางการศึกษา และให้ความหมายของการประกันคุณภาพภายใน และได้กำหนดรายละเอียดในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน หมายถึงการประเมินผลการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษาเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ซึ่งได้แก่การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากหน่วยงานภายนอก ซึ่งได้แก่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา รวมทั้งบุคคลหรือหน่วยงานที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา โดยระบุในมาตราที่ 47 จนถึงมาตรา 51

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม จึงได้กำหนดหลักการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน พร้อมทั้งประกาศนโยบายในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดให้คณะวิชา สำนักงานอธิการบดี และสถานศึกษาต่างๆ ที่อยู่ในการควบคุมดูแลจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาในหน่วยงาน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งมีภารกิจผลิตบัณฑิตด้าน

นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์และคีตศิลป์ พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพทางการศึกษา ศึกษาวิจัย รวมทั้งบริการทางวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมซึ่งเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศการที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จะปฏิบัติภารกิจให้มีประสิทธิภาพได้จำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพและมาตรฐาน การประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นภารกิจสำคัญของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา “สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง” ดังนั้นสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทั้งในฐานะสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดของวิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่งจึงมีหน้าที่ในการกำหนดระบบหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาแก่หน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดทุกแห่ง

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดำเนินการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในที่มีกระบวนการพัฒนาการศึกษาเข้าสู่คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติและเหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยกำหนดให้ระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษาทุกระดับต้องประกอบด้วย การประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับกฎกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 และเป็นระบบประกันคุณภาพเน้นกระบวนการทำงานที่ครบทุกวงจรคุณภาพ ซึ่งเริ่มต้นจากการกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงาน การวางแผนงาน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนา โดยมุ่งสร้างจิตสำนึกในการปฏิบัติงานคุณภาพจากภาระหน้าที่ตามปกติเพื่อยกระดับการปฏิบัติงานเข้าสู่มาตรฐานการปฏิบัติงานตามเกณฑ์คุณภาพ

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ภายใต้การร่วมมือของบุคลากรทุกคนและการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์สามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ และเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกทั้งการประเมินคุณภาพและการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

วัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีวัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1) เพื่อเป็นกลไกการควบคุม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสถานศึกษาในสังกัดในภาพรวม ทั้งด้านการจัดการศึกษาและการบริหารจัดการ โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพ

2) เพื่อให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และสถานศึกษาในสังกัดรับทราบถึงข้อดี ข้อที่ควรพัฒนา และสถานภาพการดำเนินงาน อันจะเป็นข้อมูลที่มีค่าในการนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานไปสู่สู่เป้าหมายและเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้

3) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสังคม ซึ่งจะทำให้มั่นใจได้ว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และหน่วยงานในสังกัดสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

4) เพื่อให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาและพัฒนาของทั้งสถาบันและหน่วยงานในสังกัดได้อย่างเหมาะสม

5) เพื่อให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีความพร้อมเพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ทั้งการประเมินคุณภาพภายนอกและการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

องค์ประกอบและเกณฑ์ประเมินคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้พัฒนามาตรฐานคุณภาพ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งประกอบด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับพื้นฐานวิชาชีพ ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานแก่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และสถานศึกษาในสังกัด โดยมีหลักสำคัญคือหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่ปรับปรุง (ฉบับที่2) พ.ศ.2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติ และอุดมการณ์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาระดับพื้นฐาน ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา

โดยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และองค์ประกอบคุณภาพระดับอุดมศึกษา ที่คำนึงถึงความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับแผนการศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่ประกอบด้วยองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ใช้เป็นแนวทางในการควบคุม การตรวจสอบ การประเมินผล และการพัฒนาคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ทั้ง 9 ด้าน คือ (1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ (2) การเรียนการสอน (3) กิจกรรมการพัฒนานิสิต นักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงินและงบประมาณ และ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ โดยพัฒนาตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์และบริบทของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้แก่ตัวบ่งชี้การดำเนินงานที่เป็นอัตลักษณ์ของสถาบันในองค์ประกอบที่ (10) สำหรับการดำเนินการระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันและหน่วยงานในสังกัดที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีความสอดคล้องตามมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. และมาตรฐานการจัดการศึกษาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้นกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จึงให้ความสำคัญกับทั้งกระบวนการคุณภาพที่ครบวงจรคุณภาพและครอบคลุมการพัฒนาคุณภาพทั้งด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการดำเนินงานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์อย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่องและเป็นส่วนหนึ่งของระบบและกระบวนการบริหารการศึกษา

องค์ประกอบและเกณฑ์ประเมินคุณภาพที่เป็นอัตลักษณ์และจุดเน้นของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เพื่อให้เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งดำเนินการตามตัวบ่งชี้ระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีความครอบคลุมคุณลักษณะเฉพาะของสถาบันฯ สามารถประเมินคุณลักษณะเฉพาะหรือจุดเน้นของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และหน่วยงาน สถานศึกษาในสังกัด ตามวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบันฯได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก รอบที่สาม

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงได้พัฒนาตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานเพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของของสถาบันฯ โดยคำนึงถึงสอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐาน และกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติมขึ้นสามารถวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ ดังนั้นตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ของสถาบันฯจึงเป็นเกณฑ์การประเมินและแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้สามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้ อีกทั้งเป็นเกณฑ์การประเมินผลที่นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต ผู้เชี่ยวชาญ นักเรียนนักศึกษา ตลอดจนบุคลากรของสถาบันฯทั้งคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และผู้บริหารสถาบันฯทั้งส่วนกลางและภูมิภาค ร่วมพิจารณาร่างและกำหนดตัวบ่งชี้ที่เป็นอัตลักษณ์ในองค์ประกอบที่ 11 จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 11.1 – 11.3 ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่เป็นจุดเน้น และจุดเด่น หรืออัตลักษณ์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจทั้งในระดับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์และวิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่ง

กลไกการประกันคุณภาพ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยคณะกรรมการอำนวยการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นคณะกรรมการระดับนโยบายที่ประกอบด้วยผู้บริหารสูงสุดของสถาบันฯที่มีความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ ทั้งนี้ได้มอบหมายให้หน่วยงานได้แก่ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และคณะกรรมการที่รับผิดชอบในแต่ละระดับ ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ในรูปแบบของวงจรแห่งคุณภาพ

โดยที่คณะกรรมการอำนวยการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้จัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบัน ที่สามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาสาขาวิชา ระดับคณะ วิทยาลัย สำนักงาน ไปจนถึงระดับสถาบัน และผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ และได้มอบหมายให้ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา สบศ. จัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงานของสถาบันและหน่วยงาน/สถานศึกษาในสังกัด ที่มุ่งเน้นการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในตามโครงสร้างการทำงานของหน่วยงานและการมีส่วนร่วมของบุคลากร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และภาคเครือข่าย

หลักเกณฑ์วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และได้กำหนดให้คณะวิชา สถานศึกษาทุกแห่งและหน่วยงานสนับสนุนทุกสังกัดต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถานศึกษาที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมและให้ถือว่าระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ให้หน่วยงานและสถานศึกษาทุกระดับ ดำเนินการประกันคุณภาพภายในร่วมกับภาระงานหลัก และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการของสถานศึกษาและหน่วยงานที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคน และให้ความสำคัญกับผู้เรียนและการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย

2. ให้หน่วยงานและสถานศึกษาทุกระดับดำเนินการระบบประกันคุณภาพภายในที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ครบทุกวงจรคุณภาพ และพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาที่สามารถตรวจสอบข้อมูลย้อนหลังได้อย่างน้อย 3 ปีการศึกษา และ 3 ปีงบประมาณย้อนหลัง เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และการประเมินคุณภาพภายนอก

3. ให้งานและสถานศึกษาทุกระดับจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อคณะกรรมการคณะ หรือคณะกรรมการวิทยาลัย และเสนอต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งเป็นต้นสังกัดตามลำดับ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาตามระยะเวลาที่กำหนดและเปิดเผยรายงานนั้นต่อสาธารณชน

4. ให้งานและสถานศึกษาทุกระดับต้องนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยมีการดำเนินงานตามแผนและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปรับปรุงพัฒนา

หลักและวิธีดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งและหน่วยงานสนับสนุนทุกสังกัดต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมและให้ถือว่าระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ทุกหน่วยงานซึ่งได้แก่ ภาควิชา คณะวิชา วิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่ง สำนักงานและกอง/ฝ่าย จัดโครงสร้างระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่สอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. ทุกหน่วยงานฯ จัดให้มีกลไกการดำเนินงาน ซึ่งได้แก่

2.1 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน/สถานศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ดังนี้

1) กำหนดแนวทางและวิธีดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน/สถานศึกษา ครอบคลุมวงจรคุณภาพสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2) มีการกำกับ ติดตาม และให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ ในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในหน่วยงาน/สถานศึกษา

3) ดำเนินการตรวจสอบ ทบทวน และรายงานการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน/สถานศึกษา ในการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยใช้วิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2.2 คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ทำหน้าที่ดำเนินการประกันคุณภาพภายในให้เป็นไปตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา จัดทำเครื่องมือ กลไกการควบคุม ตรวจสอบ และการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานตามระบบวงจรคุณภาพ ภายใต้คำแนะนำและการกำกับของคณะกรรมการข้อ 2.1 และดำเนินการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน/สถานศึกษา และนำเสนอต่อคณะกรรมการหน่วยงาน/สถานศึกษา และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามลำดับ

3. ทุกหน่วยงานฯ จัดระบบสารสนเทศสำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีข้อมูลอย่างเพียงพอต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการตรวจสอบคุณภาพโดยสถาบันและหน่วยงานภายนอกโดยต้องรายงานผลย้อนหลังได้อย่างน้อย 3 ปีการศึกษาและ 3 ปีงบประมาณ

4. หน่วยงานฯ สามารถกำหนดตัวบ่งชี้ระดับหน่วยงาน/สถานศึกษาเพิ่มเติมจากตัวบ่งชี้มาตรฐานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้ครอบคลุมการดำเนินงาน สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน ตามบริบทของหน่วยงาน/สถานศึกษา ท้องถิ่น โดยต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับมาตรฐานและวิธีการประเมินคุณภาพสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

5. ทุกหน่วยงานฯ ดำเนินการระบบประกันคุณภาพภายในตามโครงสร้างการทำงาน โดยให้ หน่วยงานภายในดำเนินการประกันคุณภาพในภาระงานที่ตนเองรับผิดชอบ กล่าวคือปฏิบัติงานคุณภาพตามตัวบ่งชี้

และเกณฑ์การพิจารณาตามภาระงานปกติของแต่ละหน่วยงานนั้นๆ จนถึงระดับบุคคล ภายใต้การมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคน ซึ่งคณะกรรมการที่รับผิดชอบต้องถ่ายทอดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพมาตรฐานลงสู่ระดับหน่วยงานตามสายงานที่สอดคล้องกับเกณฑ์และความรับผิดชอบ ลงจนถึงระดับบุคคล

6. ทุกหน่วยงานฯ จัดทำรายงานคุณภาพประจำปี (Self Assessment Report) โดยระบุความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และเป้าหมายกลางที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำหนดพร้อมหลักฐานข้อมูลและผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ เสนอต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน

7. ทุกหน่วยงานฯ ตรวจสอบการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามระดับการจัดการศึกษา โดยการประเมินคุณภาพภายในอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบปีการศึกษา และรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในโดยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ต้นสังกัด) อย่างน้อย 1 ครั้งในรอบปีการศึกษา

8. เมื่อหน่วยงานฯ ดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาแล้วต้องจัดทำแผนปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินคุณภาพ (Improvement Plan) โดยใช้ผลการประเมินคุณภาพทั้งที่สถานศึกษาดำเนินการและการประเมินคุณภาพภายในโดยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ต้นสังกัด) และการประเมินคุณภาพภายนอก (กรณีที่มีปีนั้นสถานศึกษาและหน่วยงานรับการประเมินคุณภาพภายนอก) โดยครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

1. เป็นแผนซึ่งใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์สภาพปัญหา และความจำเป็นอย่างเป็นระบบ และมีแผนงานรองรับ
2. กำหนดภารกิจ เป้าหมายและสภาพความสำเร็จของการพัฒนาอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม
3. กำหนดวิธีดำเนินงานที่มีหลักการหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ที่อ้างอิงได้ให้ครอบคลุมการพัฒนาทั้งด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การส่งเสริมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้
4. กำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรของหน่วยงานฯทุกคนร่วมรับผิดชอบ และดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถกำหนดแนวทางให้ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

5. กำหนดกรอบการใช้งบประมาณและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

9. ทุกหน่วยงานฯ ดำเนินงานตามแผนปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา รวมทั้งมีการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และจัดทำรายงานสรุปผลการปรับปรุงพัฒนาตามแผนรายงานต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

10. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินการ กำกับติดตาม ส่งเสริมสนับสนุนและทบทวนระบบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาและร่วมดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายใน ดังนี้

1. พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบัน หน่วยงานฯให้มีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่ปรับปรุง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการอาชีวศึกษาและมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. พัฒนากลไกการดำเนินงานและมาตรฐานคุณภาพ เพื่อเป็นกรอบและแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันและหน่วยงาน/สถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในวิชาแกนหลัก และคุณลักษณะที่สำคัญด้วย

3. จัดทำแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา กรอบและเป้าหมายการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาวสำหรับทั้งสถาบัน หน่วยงาน/สถานศึกษา

4. ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และทบทวนคุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงานฯอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบปีการศึกษา และรายงานผลการติดตามตรวจสอบต่อสภาสถาบันฯ

5. ดำเนินการและสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร นักเรียนนักศึกษา ให้ความรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินการพัฒนา ควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผลคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา
6. วิเคราะห์ วิจัย ทบทวนและเผยแพร่นวัตกรรมเกี่ยวกับรูปแบบและเทคนิควิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง
7. กำกับ สนับสนุน ส่งเสริม ติดตาม ประเมินผลและผดุงประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

หลักการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการของการปฏิบัติกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาคุณภาพของผลผลิตทางการศึกษาเพื่อให้สามารถเชื่อถือได้และเป็นที่ยอมรับของสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ดำเนินการตามหลักการของประกันคุณภาพภายในที่เน้นการทำงานคุณภาพตามภาระงานและโครงสร้างการทำงานโดยยึดหลักวงจรคุณภาพและการประเมินคุณภาพ ดังนี้

หลักการควบคุมคุณภาพ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการที่จะก่อให้เกิดการประกันคุณภาพการศึกษา จนถึงขั้นตอนการตรวจสอบและการประเมินทั้งภายในและภายนอก สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ดำเนินการวางแผนการควบคุมคุณภาพภายในทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่ครอบคลุมตามภารกิจหลักทั้ง 4 ด้านได้แก่ด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป้าหมายการปฏิบัติที่นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

หลักการตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพระหว่างการดำเนินงาน ซึ่งเมื่อแต่ละหน่วยงานดำเนินการตามแผนที่ได้วางไว้แล้ว ในระหว่างนั้นสถาบันกำหนดให้มีการตรวจสอบผลการดำเนินงานเป็นระยะเพื่อนำผลการตรวจสอบไปปรับปรุงแก้ปัญหาเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ดังนั้นเมื่อมีการตรวจสอบแล้วหน่วยงานจะต้องมีการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนากระบวนการทำงานสู่การปฏิบัติที่ดีเลิศและปรับปรุงสู่มาตรฐานคุณภาพต่อไป

หลักการประเมินคุณภาพ เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานตามรอบปีการศึกษาและปีงบประมาณทั้งในด้านระบบการบริหารจัดการและการจัดการศึกษา โดยคณะกรรมการผู้ตรวจประเมิน โดยสถานศึกษานำผลการประเมินคุณภาพมาจัดทำแผนพัฒนาหน่วยงานเพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางการพัฒนางานในปีต่อไป

หลักการพัฒนาการปฏิบัติงานสู่ระบบมาตรฐาน เป็นการสร้างมาตรฐานการทำงานที่มีคุณภาพตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ผลของการประเมินคุณภาพเป็นมาตรฐานการทำงานที่มีคุณภาพและพัฒนากระบวนการทำงานสู่การปฏิบัติงานที่ดีเลิศ

สรุปขั้นตอนการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

1. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประชุมคณะกรรมการอำนวยการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา เป้าหมายการดำเนินงาน และกำหนดจุดมุ่งหมายการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในรอบที่ผ่านมา เสนอต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และประกาศนโยบายการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษา จุดเน้นและแนวทางการดำเนินงานในรอบปีการศึกษาทั้งในระดับสถาบันและหน่วยงานในสังกัด
2. หน่วยงานและสถานศึกษาทุกหน่วย/แห่ง ดำเนินการกำหนดนโยบายภายในหน่วยงานสถานศึกษาตามกรอบนโยบายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กำหนดกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่เน้นการปฏิบัติงานคุณภาพตามโครงสร้างการบริหารปกติ คือทุกหน่วยงานและผู้รับผิดชอบภายในต้องได้รับการถ่ายทอดตัวบ่งชี้

ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามภาระงานที่ตนรับผิดชอบซึ่งนับเป็นหัวใจของการดำเนินงานระบบคุณภาพ โดยพิจารณาพร้อมกับแผนการพัฒนาคุณภาพจากการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา โดยกระบวนการขั้นตอนการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผล ตามระยะเวลาที่กำหนด และรายงานผลมาอย่างสถาบัน

3. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หน่วยงานและสถานศึกษาทุกหน่วย/แห่ง รมรงค์สร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ตลอดจนจัดการฝึกอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรทุกหน่วยงาน และการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประเมินและผู้ประเมินอภิมานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

4. ทุกหน่วยงานรวมทั้งสถาบันดำเนินการตรวจสอบผลการดำเนินงานตามระยะเวลาที่กำหนด

5. ทุกหน่วยงานรวมทั้งสถาบันดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีและจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) โดยหน่วยงานทั้งสองส่วนกลางและภูมิภาคจัดส่งรายงานการประเมินตนเอง (SAR) รายงานยังสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามระยะเวลาที่กำหนด แต่งตั้งคณะกรรมการและดำเนินการประเมินคุณภาพภายในหน่วยงาน สถานศึกษา และเตรียมรับการประเมินคุณภาพจากต้นสังกัด คือคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจาก สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

6. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหน่วยงาน (การประเมินโดยต้นสังกัด) เพื่อประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานตามระดับการจัดการศึกษาในพื้นที่สถานศึกษาทุกแห่ง และสถาบันจัดส่งรายงานผลการประเมินคุณภาพที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการประเมินอภิมานแล้วยังสถานศึกษาและหน่วยงานทุกแห่ง

7. สำนักงาน กอง ฝ่ายและงาน ภายในสำนักอธิการบดี และคณะวิชา สรุปผลการดำเนินงานที่ได้รับการประเมินภายในเรียบร้อยแล้วในภาพรวมรวมถึงฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา สบศ. เพื่อจัดทำรายงานประเมินตนเองของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกประเมินคุณภาพภายในระดับสถาบัน

8. สถาบัน หน่วยงานและสถานศึกษาทุกหน่วย/แห่ง ต้องนำผลการประเมินคุณภาพภายใน (ทุกปีการศึกษา) และผลการประเมินคุณภาพภายนอก (กรณีในปีการศึกษานั้นรับการประเมินภายนอก) ไปประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) จากผลการประเมิน และรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีและแผนพัฒนาต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จนครบรอบปีการศึกษาทุกหน่วยงานต้องรายงานผลการดำเนินงานปรับปรุงตามแผนการพัฒนาคุณภาพจากผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมาควบคู่กับการรายงานผลการประเมินตนเอง (SAR) ตามรอบปีปกติ

9. สถาบัน หน่วยงานและสถานศึกษาทุกหน่วย/แห่ง เผยแพร่ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

ทิศทางการประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตระหนักในความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้พัฒนาระบบและมาตรฐานคุณภาพ ที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกับแผนการศึกษาของชาติและมาตรฐานการอุดมศึกษา และสอดคล้องกับองค์ประกอบคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และมาตรฐานคุณภาพของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และอัตลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อเป็นกลไกในการพัฒนามาตรฐานและประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ตลอดจนผดุงรักษาระดับของคุณภาพและพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของสถาบัน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคนในการขับเคลื่อนระบบประกันคุณภาพและยกระดับการปฏิบัติงานประจำเข้าสู่ระบบงานมาตรฐานที่มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับ โดยความร่วมมือของภาคีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก ในการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาบัณฑิตทางด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณภาพออกสู่สังคมและเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาชาติไทยในเวทีโลกต่อไป

กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	หน่วยงานที่จัดการเรียนการสอน		สนอ.	สถาบันฯ
	คณะ/วิทยาลัย	ภาควิชา/หลักสูตร		
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ				
1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	✓	-	✓	✓
1.2.1 สมศ. 16 ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน สมศ. 16.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ สมศ. 16.2 ผลการพัฒนามันชีตตามอัตลักษณ์	✓			✓
1.3.2 สมศ. 17 ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	✓			✓
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน				
2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	✓	✓	-	✓
2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	✓	✓	-	✓
2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	✓	✓	-	✓
2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	✓	-	✓	✓
2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	✓**	-	-	✓
2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	-	✓
2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	✓	✓	-	✓
2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต	✓	-	-	✓
2.9.1 สมศ. 1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ไดงานหรือประกอบอาชีพภายใน 1 ปี	✓			✓
2.10.2 สมศ. 2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐาน TQF	✓			✓
2.11.3 สมศ. 3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	✓			✓
2.12.4 สมศ. 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	✓			✓
2.13.5 สมศ. 14 การพัฒนาอาจารย์	✓			✓
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต				
3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	✓	✓	-	✓
3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต	✓	-	-	✓
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย				
4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	✓	✓*	-	✓
4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์	✓	-	-	✓
4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย	✓	-	-	✓
4.4.1 สมศ. 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	✓			✓
4.5.2 สมศ. 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	✓			✓
4.6.3 สมศ. 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	✓			✓
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม				
5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	✓	✓*	-	✓
5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	✓	-	-	✓
5.3.1 สมศ. 8 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน/หรือการวิจัย	✓			✓
5.4.2 สมศ. 9 ผลการเรียนรู้และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	✓			✓
5.5.3 สมศ. 18 ผลการช้่น้ำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ สมศ. 18.1 ผลการช้่น้ำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน สมศ. 18.2 ผลการช้่น้ำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน	✓			✓
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	✓	-	✓	✓
6.2.1 สมศ.10 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปวัฒนธรรม	✓			✓
6.3.2 สมศ.11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปวัฒนธรรม	✓			✓
6.4.3 สบศ.1* ส่งเสริมสนับสนุน ด้านศิลปวัฒนธรรม ให้สถานศึกษาเป็นที่ยอมรับระดับชาติ	✓			✓

6.5.4 สบศ.2* ผลสำเร็จของการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม (สบศ. 1 และ 2 ตัวบ่งชี้เพิ่มเติมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)	✓			✓
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ				
7.1 ภาวะผู้นำของสถานสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	✓	✓*	✓	✓
7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	✓	-	✓	✓
7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	✓	-	✓	✓
7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	✓	-	✓	✓
7.5.1 สบศ.12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสถานสถาบัน	✓			✓
7.6.2 สบศ.13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานสถาบัน	✓			✓
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ				
8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	✓	-	✓	✓
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ				
9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษภายใน	✓	✓	✓	✓
9.2.1 สบศ.15 ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	✓			✓
องค์ประกอบที่ 10 อัตลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์				
10.1 ประสิทธิภาพในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม	✓	-	-	✓
10.2 ร้อยละของกิจกรรมฯ ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม	✓	-	-	✓
10.3 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม ฯ	✓	-	-	✓

หมายเหตุ * ระดับภาคิวิรายางานตัวบ่งชี้ที่ 4 เฉพาะข้อ 4.1.2, ตัวบ่งชี้ที่ 5 เฉพาะข้อ 5.1.2, ตัวบ่งชี้ที่ 7 ข้อที่ 7.1.3-7.1.5

** ข้อ 2.5 ระดับคณะไม่มีการประเมิน (จะประเมินในภาพรวมระดับสถาบัน) สำหรับระดับวิทยาลัย ประเมินระดับคณะ

หน่วยงานและผู้กำกับดูแลรับผิดชอบตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานรับผิดชอบ	ตัวบ่งชี้	ผู้รับผิดชอบ	เกณฑ์มาตรฐาน
รองอธิการบดี	ฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์	ตัวบ่งชี้ 1.1	ผู้รับผิดชอบหลัก	1.1.1 - 1.1.8

ฝ่ายวิจัยและพัฒนา		ตัวบ่งชี้ที่ 7.4	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	7.4.1 - 7.4.6 (ร)			
	ฝ่ายแผนและงบประมาณ	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	8.1.1 - 8.1.2 (ร)	8.1.3	8.1.7	
รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ	ฝ่ายวิชาการ	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1	ผู้รับผิดชอบหลัก	2.1.1 - 2.1.6			
		ตัวบ่งชี้ที่ 2.4	ผู้รับผิดชอบหลัก	2.4.1 - 2.4.2 (ร)	2.4.4 - 2.4.6 (ร)	2.4.7	
		ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	ผู้รับผิดชอบหลัก	2.5.1 (ร)	2.5.3	2.5.6 - 2.5.7 (ร)	
		ตัวบ่งชี้ที่ 2.6	ผู้รับผิดชอบหลัก	2.6.1 - 2.6.7			
		ตัวบ่งชี้ที่ 2.7	ผู้รับผิดชอบหลัก	2.7.1 - 2.7.3	2.7.4 - 2.7.5 (ร)		
		ตัวบ่งชี้ที่ 2.8	ผู้รับผิดชอบหลัก	2.8.1 - 2.8.5 (ร)			
		ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	ผู้รับผิดชอบหลัก	5.1.1 - 5.1.5 (ร)			
		ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	ผู้รับผิดชอบหลัก	5.2.1 - 5.2.5 (ร)			
	ฝ่ายทะเบียนและประเมินผล	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	2.5.1 (ร)	2.5.4 (ร)	2.5.6 - 2.5.7 (ร)	
	งานห้องสมุด	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	2.5.2 (ร)			
รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา	ฝ่ายกิจการนักศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	2.5.4 (ร)	2.5.6 - 2.5.7 (ร)		
		ตัวบ่งชี้ที่ 2.7	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	2.7.5 (ร)			
		ตัวบ่งชี้ที่ 2.8	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	2.8.1 - 2.8.5 (ร)			
		ตัวบ่งชี้ที่ 3.1	ผู้รับผิดชอบหลัก	3.1.1 - 3.1.7			
		ตัวบ่งชี้ที่ 3.2	ผู้รับผิดชอบหลัก	3.2.1 - 3.2.2	3.2.3 (ร)	3.2.4 - 3.2.6	
รองอธิการบดี ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายอาคารสถานที่	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	2.5.5 - 2.5.7 (ร)			
		ตัวบ่งชี้ที่ 2.2	ผู้รับผิดชอบหลัก	2.2.1			
	ฝ่ายการเจ้าหน้าที่	ตัวบ่งชี้ที่ 2.3	ผู้รับผิดชอบหลัก	2.3.1			
		ตัวบ่งชี้ที่ 2.4	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	2.4.3 - 2.4.4	2.4.6		
	ฝ่ายการเงิน	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	ผู้รับผิดชอบหลัก	8.1.1 (ร)	8.1.4 - 8.1.5		
ฝ่ายบริหาร	ตัวบ่งชี้ที่ 7.1	ผู้รับผิดชอบหลัก	7.1.2 - 7.1.6				
รองอธิการบดี ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	ฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	5.1.1 - 5.1.5 (ร)			
		ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	5.2.1 - 5.2.5 (ร)			
		ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	ผู้รับผิดชอบหลัก	6.1.1 - 6.1.6			
		ตัวบ่งชี้ที่ 11.1	ผู้รับผิดชอบหลัก	6.1			
		ตัวบ่งชี้ที่ 11.2	ผู้รับผิดชอบหลัก	6.2			
		ตัวบ่งชี้ที่ 11.3	ผู้รับผิดชอบหลัก	6.3			
	งานเลขานุการสภาสถาบัน	ตัวบ่งชี้ที่ 7.1	ผู้รับผิดชอบหลัก	7.1.1	7.1.7		
ผู้ช่วยอธิการบดี	งาน กพร.	ตัวบ่งชี้ที่ 2.4	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	2.4.5			
		ตัวบ่งชี้ที่ 7.2	ผู้รับผิดชอบหลัก	7.2.1 - 7.2.5			
		ตัวบ่งชี้ที่ 7.4	ผู้รับผิดชอบหลัก	7.4.1 - 7.4.6 (ร)			
		ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	2.5.2 (ร)			
	งานเทคโนโลยีสารสนเทศ	ตัวบ่งชี้ที่ 7.3	ผู้รับผิดชอบหลัก	7.3.1 - 7.3.5			
		ฝ่ายวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1	ผู้รับผิดชอบหลัก	4.1.1 - 4.1.8		
			ตัวบ่งชี้ที่ 4.2	ผู้รับผิดชอบหลัก	4.2.1 - 4.2.5		
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ผู้รับผิดชอบหลัก	4.3.1					
ผู้ช่วยอธิการบดี	ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 3.2	ผู้รับผิดชอบหลัก	3.2.4 (ร)			
		ตัวบ่งชี้ที่ 9.1	ผู้รับผิดชอบหลัก	9.1.1 - 9.1.9			
ผู้ช่วยอธิการบดี	โครงการบัณฑิตศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 2.7	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	2.1	2.7.4 - 2.7.5 (ร)		
		ตัวบ่งชี้ที่ 3.2	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	3.2.3 (ร)			
	ตรวจสอบภายใน	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	ผู้ร่วมรับผิดชอบ	8.1.6			

หมายเหตุ :

- สัญลักษณ์ (ร) หมายถึงเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่มีผู้รับผิดชอบมากกว่า 1 หน่วยงาน
- หน่วยงานที่รับผิดชอบตัวบ่งชี้ต่างๆ เป็นหลัก ส่งเกตได้จากในช่อง "ผู้รับผิดชอบ" โดยหน่วยงานที่เป็น "ผู้รับผิดชอบหลัก" จะเป็นหน่วยงานที่รวบรวมเอกสารหลักฐาน (ไว้ที่หน่วยงานนั้นๆ) โดย "ผู้ร่วมรับผิดชอบ" ต้องนำส่งเอกสารและหลักฐานตามที่รายงานรวบรวมไว้ที่ห้องทำการของ "ผู้รับผิดชอบหลัก" ให้แล้วเสร็จก่อนวันประเมิน
- โดย "ผู้ร่วมรับผิดชอบ" ต้อง ร่วมเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ ตอบคำถาม และหาหลักฐานเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการผู้ประเมินร้องขอ ร่วมกับ "ผู้รับผิดชอบหลัก" ในวันประเมิน

ปฏิทินการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ
1.	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ประกาศตัวบ่งชี้การดำเนินงานและแจกเอกสารที่เกี่ยวข้อง	ธันวาคม
2.	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ประกาศกำหนดการประเมินคุณภาพภายในระดับหน่วยงาน และการประเมินคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด	ธันวาคม - มกราคม

3.	ภาควิชา วิทยาลัย คณะ และสถาบัน จัดกิจกรรมส่งเสริมการประกันคุณภาพและจัดการอบรมให้ความรู้บุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรและนักศึกษา ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ▪ บุคลากรทั่วไป จนถึงระดับบริหาร ▪ หัวหน้าศูนย์ประกันคุณภาพ วนศ., วชศ. และคณะ และผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ▪ นักเรียนนักศึกษา ทั้ง สบศ., วนศ., วชศ. พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบันในชุมชนใกล้เคียง	มกราคม – พฤษภาคม
4.	กำหนดประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบันและระดับหน่วยงาน (อย่างน้อยภาคการศึกษาละ 2 ครั้ง)	มิถุนายน - พฤษภาคม
5.	ภาควิชา วิทยาลัยรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับวิทยาลัย และภาควิชา พร้อมทั้งจัดคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับภาควิชาและวิทยาลัย	มีนาคม – พฤษภาคม
6.	ภาควิชา วิทยาลัย รวบรวมข้อมูลเขียน SAR และนำข้อมูลเข้าระบบ Che Qa Online เพื่อเตรียมประเมินระดับวิทยาลัย	มีนาคม – พฤษภาคม
7.	ตรวจประเมินคุณภาพภายในระดับภาควิชา วิทยาลัย	มิถุนายน
8.	ภาควิชา วิทยาลัย จัดส่งผลการประเมินและ SAR ให้คณะ	มิถุนายน
9.	คณะลงระบบ Che Qa Online ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา	กรกฎาคม
10.	ตรวจประเมินคุณภาพภายในระดับคณะ	กรกฎาคม
11.	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ลงระบบ Che Qa Online ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา	กรกฎาคม
12.	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จัดทำ SAR ของสถาบัน โดยมีวิทยาลัยส่งข้อมูลและผู้ร่วมดำเนินการจัดทำร่วมกัน	กรกฎาคม
13.	ตรวจประเมินคุณภาพภายในระดับสถาบัน	สิงหาคม
14.	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรอกข้อมูลรายงานผลการประเมินคุณภาพภายใน ในระบบ Che Qa Online ให้แก่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา	กันยายน
15.	ภาควิชา วิทยาลัย คณะ สถาบัน จัดทำ Improvement plan	กันยายน
16.	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นำผลการประเมินและ Improvement plan ของภาควิชา วิทยาลัย คณะ สถาบัน เสนอต่อสภาสถาบัน เพื่อพิจารณา	กันยายน
17.	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จัดส่งรายงานประจำปีให้แก่กระทรวงวัฒนธรรม	กันยายน
18.	ภาควิชา วิทยาลัย คณะ และสถาบัน นำผลการประเมินมาพัฒนาหน่วยงานของตนเองต่อไป	ตุลาคม – ธันวาคม

หมายเหตุ : หน่วยงาน/สถานศึกษาควรกำหนดระยะเวลาดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้สอดคล้องกับปฏิทินการปฏิบัติงานนี้

บทที่ 3

เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในและนิยามศัพท์

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพ ผู้รับผิดชอบและมีส่วนเกี่ยวข้องของควรศึกษาเกณฑ์การประเมินคุณภาพ ซึ่งใช้ในการตัดสินคะแนนรวมทั้งนิยามคำศัพท์เฉพาะซึ่งใช้ในการดำเนินงานและการอธิบายการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจน สามารถดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพได้ตามเกณฑ์การประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. เกณฑ์การประเมินคุณภาพทั้งระดับตัวบ่งชี้และระดับองค์ประกอบกำหนดให้เป็นเกณฑ์ 5 ระดับ โดยมีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 สำหรับกรณีที่ไม่ว่างเว้นหรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ตัวบ่งชี้ นั้นได้ 0 คะแนน โดยมีความหมายของคะแนนดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
คะแนน 1.51 – 2.50	หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
คะแนน 2.51 – 3.50	หมายถึง	การดำเนินงานระดับพอใช้
คะแนน 3.51 – 4.50	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดี
คะแนน 4.51 – 5.00	หมายถึง	การดำเนินงานระดับดีมาก

2. คำชี้แจงในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน ใช้ตัวบ่งชี้คุณภาพทุกตัวในการประเมินคุณภาพ
 2) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและหน่วยงานที่มีการเรียนการสอนให้สถาบันพิจารณาตัวบ่งชี้ที่จะนำไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบทโครงสร้าง และระบบการบริหาร และปรับข้อความในตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับระดับของหน่วยงานที่รับการประเมิน เช่น

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 การประเมินสภาสถาบันและผู้บริหารของสถาบัน ในระดับคณะปรับเป็นการประเมินกรรมการประจำคณะวิชาและผู้บริหารคณะวิชา เป็นต้น สำหรับระดับวิทยาลัยก็เป็นไปในลักษณะเดียวกับคณะวิชา

3) การประเมินทุกตัวบ่งชี้เป็นการประเมินในรอบปีการศึกษา ยกเว้นตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 และตัวบ่งชี้ที่ 8.1 สามารถเลือกประเมินตามปีงบประมาณได้ โดยจะต้องระบุให้ชัดเจนและต้องประเมินในรอบปีงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ พ.ศ. ของปีงบประมาณที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน (ซึ่งในกรณีตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ,4.3, และ 8.1 นี้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ใช้ปีงบประมาณเป็นหลัก) สำหรับตัวบ่งชี้ของ สมศ. ให้ใช้รอบปีตามที่ สมศ. กำหนด

4) อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษานักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัยการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

3. ข้อปฏิบัติเรื่องจุดทศนิยม

การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าคะแนนให้ใช้ทศนิยม 2 ตำแหน่ง โดยการปัดทศนิยมตำแหน่งที่ 3 ตามหลักการปัดทศนิยม (ตั้งแต่เลข 5 ขึ้นไปปัดขึ้น) ตัวอย่างเช่น

72.364	เป็น	72.36
3.975	เป็น	3.98

4. หลักการคำนวณการแปลงค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยเป็นคะแนน สรุปได้ดังนี้

- 1) ผลการดำเนินงานเท่ากับหรือสูงกว่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 จะได้คะแนน 5
- 2) ผลการดำเนินงานต่ำกว่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5

$$\text{สูตรการคำนวณ} \quad \text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่ได้จากการดำเนินการ} \times 5}{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 ของตัวบ่งชี้} \times 5}$$

5. นิยามศัพท์³

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง

การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเอง หรือรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยสะท้อนจากการที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชา หรือเลือกทำโครงการหรือชิ้นงานในหัวข้อที่สนใจในขอบเขตเนื้อหาของวิชานั้นๆ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้ และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการศึกษไทยหลายรูปแบบเช่น

- 1) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)⁴
- 2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)⁵
- 3) การเรียนรู้แบบสรคินิยม (Constructivism)⁶

³ นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้และมาตรฐาน โปรดดูในบทนำ

⁴ Problem-based Learning : PBL เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนคิดและดำเนินการเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์ และเลือกแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ เป็นการส่งเสริมให้เกิดการแก้ปัญหามากกว่าการจำเนื้อหาข้อเท็จจริง เป็นการส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มและพัฒนาทักษะทางสังคม ซึ่งวิธีการนี้จะทำได้ดีในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา เพราะผู้เรียนมีระดับความสามารถทางการคิดและการดำเนินการด้วยตนเองได้ดี เจาะลึกที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ประกอบด้วย ความรู้เดิมของผู้เรียน ทำให้เกิดความเข้าใจข้อมูลใหม่ได้ การจัดสถานการณ์ที่เหมือนจริง ส่งเสริมการแสดงออกและการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การให้ออกาสผู้เรียนได้ไตร่ตรองข้อมูลอย่างลึกซึ้ง ทำให้ผู้เรียนตอบคำถาม จดบันทึก สอนเพื่อน สรุป วิพากษ์วิจารณ์สมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ได้ดี : คำอธิบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

⁵ Individual Study : เนื่องจากผู้เรียนแต่ละบุคคลมีความสามารถในการเรียนรู้ และความสนใจในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์หลายวิธี เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนในกลุ่มใหญ่สามารถตอบสนองผู้เรียนแต่ละคนที่แตกต่างกันได้ด้วย อาทิ 1.เทคนิคการใช้ Concept Mapping ที่มีหลักการใช้ตรวจสอบความคิดของผู้เรียนว่าคิดอะไร เข้าใจสิ่งๆใดแล้วแสดงออกมาเป็นกราฟฟิก 2.เทคนิค Learning Contracts คือ สัญญาที่ผู้เรียนกับผู้สอนร่วมกันกำหนด เพื่อใช้เป็นหลักยึดในการเรียนว่าจะเรียนอะไร อย่างไร เวลาใด ใช้เกณฑ์อะไรประเมิน 3.เทคนิค Know –Want-Learned ใช้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ผสมผสานกับการใช้ Mapping ความรู้เดิม เทคนิคการรายงานหน้าชั้นที่ให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมานำเสนอหน้าชั้นซึ่งอาจมีกิจกรรมทดสอบผู้ฟังด้วย 4.เทคนิคกระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกัน แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน เพื่อแก้ปัญหาให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ : คำอธิบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

⁶ Constructivism : การเรียนรู้แบบนี้มีพื้นฐานว่า “ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการอาศัยประสบการณ์แห่งชีวิตที่ได้รับเพื่อค้นหาความจริง โดยมีรากฐานจากทฤษฎีจิตวิทยาและปรัชญาการศึกษาที่หลากหลาย ซึ่งนักทฤษฎีสรคินิยมได้ประยุกต์ทฤษฎีจิตวิทยาและปรัชญาการศึกษาดังกล่าวในรูปแบบและมุมมองใหม่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ 1. กลุ่มที่เน้นกระบวนการรู้คิดในตัวบุคคล (radical constructivism or personal Constructivism or cognitive oriented constructivist theories) เป็นกลุ่มที่เน้นการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นรายบุคคล โดยมีความเชื่อว่ามนุษย์แต่ละคนรู้วิธีเรียนและรู้วิธีคิด เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง 2.กลุ่มที่เน้นการสร้างความรู้โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social constructivism or socially oriented constructivist theories) เป็นกลุ่มที่เน้นว่า ความรู้ คือ ผลผลิตทางสังคม โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นสองประการ คือ 1) ความรู้ต้องสัมพันธ์กับชุมชน 2) ปัจจัยทางวัฒนธรรมสังคมและประวัติศาสตร์มีผลต่อการเรียนรู้ ดังนั้นครูจึงมีบทบาทเป็นผู้อำนวยการความสะดวกในการเรียนรู้ : คำอธิบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

- 4) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)⁷
- 5) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)⁸
- 6) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning)⁹
- 7) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-based Approach)¹⁰

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง

การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศการจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (Organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (Alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการ มีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง

การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง

การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง

⁷ Self-Study : การเรียนรู้แบบนี้เป็นทำให้ผู้เรียนศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบสืบค้น (Inquiry Instruction) การเรียนแบบค้นพบ (Discovery Learning) การเรียนแบบแก้ปัญห (Problem Solving) การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) ซึ่งการเรียนการสอนแบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเองนี้ใช้ในการเรียนรู้ทั้งที่เป็นรายบุคคล และกระบวนการกลุ่ม : คำอธิบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

⁸ Work-based Learning : การเรียนรู้แบบนี้เป็นจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดพัฒนาการทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้นี้อาศัย การฝึกปฏิบัติจริง ฝึกฝนทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ การพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง โดยสถาบันการศึกษามักร่วมมือกับแหล่งงานในชุมชน รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน ตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดเนื้อหากิจกรรม และวิธีการประเมิน : คำอธิบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

⁹ Research-based Learning : การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยถือได้ว่าเป็นหัวใจของบัณฑิตศึกษา เพราะเป็นการเรียนที่เน้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนโดยตรง เป็นการพัฒนาระบบการแสวงหาความรู้ และการทดสอบความสามารถทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยรูปแบบการเรียนการสอนอาจแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะใหญ่ ๆ ได้แก่ การสอนโดยใช้วิธีวิจัยเป็นวิธีสอน การสอนโดยผู้เรียนร่วมทำโครงการวิจัยกับอาจารย์หรือเป็นผู้ช่วยโครงการวิจัยของอาจารย์ การสอนโดยผู้เรียนศึกษางานวิจัยของอาจารย์และของนักวิจัยชั้นนำในศาสตร์ที่ศึกษา และการสอนโดยใช้ผลการวิจัยประกอบการสอน : คำอธิบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

¹⁰ Crystal-Based Approach : การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนี้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ความรู้ความคิดด้วยตนเองด้วยการรวบรวม ทำความเข้าใจ สรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์จากการศึกษาด้วยตนเอง เหมาะสำหรับบัณฑิตศึกษา เพราะผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ มีประสบการณ์เกี่ยวกับศาสตร์ที่ศึกษามาในระดับหนึ่งแล้ว : คำอธิบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

การให้อำนาจในการตัดสินใจ หมายถึง

การให้อำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและในการปฏิบัติแก่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

งานวิจัย หมายถึง

กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง

ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้าที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

จรรยาบรรณนักวิจัย¹¹ หมายถึง

หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย ดังนี้

- 1) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
- 2) นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด
- 3) นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย
- 4) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- 5) นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
- 6) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- 7) นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
- 8) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- 9) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง

ประมวลความประพฤติที่อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติเพื่อรักษา ส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจใช้กรอบแนวทางตามประกาศ ก.พ.อ.เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องยึดมั่นในหลักการ 6 ประการ คือ 1) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง 2) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบต่อ 3) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ 4) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม 5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน 6) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา และต้องครอบคลุมจรรยาบรรณ 10 ประการ คือ 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน 4)

¹¹ โปรดดูเพิ่มเติมใน “แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย พ.ศ.2541 : สภาวิจัยแห่งชาติ” ซึ่งมีรายละเอียด (ฉบับเต็ม) ใน CD เอกสารประกอบคู่มือประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ท้ายเล่มคู่มือนี้

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน 5)จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา 6) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา 7) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน 8)จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ 9) จรรยาบรรณต่อประชาชน และ 10) จรรยาบรรณต่อสังคม

นักวิจัยประจำ หมายถึง

ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึง

นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียนไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต ต่อปีการศึกษา (ไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
2. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการพิเศษ : ลงทะเบียนไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต ต่อปีการศึกษา (ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษาปกติ)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

- 1) คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษา รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

C_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

- 2) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้¹²

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้นๆ}}$$

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง

นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง

¹² ค่า SCH ก็คือผลรวมของหน่วยกิตของทุกวิชาที่นักศึกษาทุกคนลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษานั้น (และนำมาเข้าสู่สูตรโดยนำจำนวนที่ได้มาหารด้วยจำนวนหน่วยกิตต่อปีคือ 36 โดยผลที่ได้จากการหารก็คือ ค่า FTES)

นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบันมีได้เน้นว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้การสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง

วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จ หรือ สู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง

กลุ่มคนต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบ หรืออาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการและความสำเร็จของสถาบัน ตัวอย่างของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เช่น นักศึกษาผู้ปกครอง สมาคมผู้ปกครอง ผู้ปฏิบัติงาน คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการคณะกรรมการกำกับดูแลสถาบันในด้านต่างๆ ศิษย์เก่า นายจ้าง สถาบันการศึกษาอื่นๆ องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกฎ ระเบียบ องค์กรที่ให้เงินสนับสนุน ผู้เสียภาษี ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ส่งมอบ ตลอดจนชุมชนในท้องถิ่นและชุมชนวิชาการหรือวิชาชีพ

แผนยุทธศาสตร์ หรือแผนกลยุทธ์ หมายถึง

แผนระยะยาวโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางพัฒนาของสถาบันหรือหน่วยงาน แผนยุทธศาสตร์ (แผนกลยุทธ์) ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม ยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ต่างๆ ครอบคลุมทุกภารกิจ มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละยุทธศาสตร์ (กลยุทธ์) และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ (กลยุทธ์) โดยนำแผนยุทธศาสตร์ (แผนกลยุทธ์) มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติราชการประจำปี

แผนปฏิบัติราชการประจำปี หมายถึง

แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามยุทธศาสตร์ (กลยุทธ์) ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ (แผนกลยุทธ์) ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการงบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่นๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

ระบบสารสนเทศ หมายถึง

ระบบที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลเข้ามาทำ การประมวลผลรวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ และนำส่งไปยังผู้ที่มีสิทธิได้รับสารสนเทศเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การบริหาร หรือ การตัดสินใจ โดยมีคอมพิวเตอร์ รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ เป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงานของระบบสารสนเทศ ระบบสารสนเทศในองค์กรมีหลายประเภทในแต่ละประเภทมีได้หลายระบบ ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ เฉพาะด้านในการทำงานที่แตกต่างกันออกไป

วารสารระดับชาติ หมายถึง

วารสารวิชาการ (Journal) ที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ หรือวารสารวิชาการ ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI)

วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง

วารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือ ฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่เป็นที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆ หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง

หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (*ทั้งนี้้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ไม่นับเป็นหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ*)

หลักธรรมาภิบาล¹³ หมายถึง

การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใส ตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์กรภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อ

¹³ โปรดดูเพิ่มเติมใน “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546, คู่มือการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี : สำนักงาน กพร., คู่มือคำอธิบายและแนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 : สำนักงาน กพร.” ซึ่งมีรายละเอียด (ฉบับเต็ม) ใน CD เอกสารประกอบคู่มือประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ท้ายเล่มคู่มือนี้

ประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงาน และระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบ กระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้ง ด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตาม ภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่ กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อ เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการ แสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรีโดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการ ดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุก กลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือประเด็นที่สำคัญที่ เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะ หุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจทรัพยากร และภารกิจ จากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น)และภาคประชาชนดำเนินการ แทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่ บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุง กระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหาร ราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับการอย่างเท่าเทียมกันโดย ไม่มีการ แบ่งแยก ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของ บุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรมและอื่นๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสีย ประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทา มติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

หลักสูตรสาขาวิชาชีพ หมายถึง

รายวิชาและประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องศึกษาเพื่อให้ได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่ กำหนดตามกฎหมาย

อาจารย์ประจำ หมายถึง

ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

บทที่ 4

องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายใน¹⁴

องค์ประกอบที่ 1

ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ : จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ ได้แก่
1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ที่สถาบันจะกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจนและสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของสถาบัน ที่สนับสนุนภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ¹⁵ ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

ในกระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ สภาสถาบันเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกกลุ่มในสถาบัน และมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดแล้วให้รับทราบทั่วกันทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง¹⁶

- 1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

¹⁴ สามารถดูคำอธิบายตัวบ่งชี้และรายละเอียดตัวบ่งชี้อื่นๆ ตามคำอธิบายในคู่มือของ สกอ. ได้ในบทที่ 4 ของคู่มือฉบับนี้

¹⁵ สำหรับสาขาวิชาชีพครูสามารถดูละเอียดของ “มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา : ครูสภา” (ฉบับเต็ม) ได้ใน CD เอกสารประกอบคู่มือประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ท้ายเล่มคู่มือนี้

¹⁶ โปรดดูรายละเอียดฉบับเต็มได้ใน CD เอกสารประกอบคู่มือประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ท้ายเล่มคู่มือนี้

- 2) พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน
- 3) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 4) มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 5) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 6) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 7) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : กระบวนการพัฒนาแผน

ตัวบ่งชี้ชนิด : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลักสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบัน เพื่อให้สถาบันดำเนินการสอดคล้องกับ อัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ดังนั้น สถานศึกษาต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถานศึกษาในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณา อัตลักษณ์หรือจุดเน้นของสถานศึกษาแล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติรวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนองสังคมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ¹⁷	
ข้อที่ 1	มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภาสถาบัน โดยมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มสถาบัน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2551-2554)
ข้อที่ 2	มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับสถาบันไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน
ข้อที่ 3	มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ข้อที่ 4	มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

¹⁷ โปรดดูเอกสารประกอบ เช่น กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี, แผนพัฒนาการศึกษา และเอกสารอื่นๆ ตามที่ตัวบ่งชี้กล่าวถึง ทั้งที่เป็นเอกสารชาติ เอกสาร สกอ. เอกสาร สมศ. และของสถาบันฯ ซึ่งมีรายละเอียด (ฉบับเต็ม) ใน CD เอกสารประกอบคู่มือประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ท้ายเล่มคู่มือนี้

ข้อที่ 5	มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ
ข้อที่ 6	มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา
ข้อที่ 7	มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้งและรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบันเพื่อพิจารณา
ข้อที่ 8	มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภาสถาบันไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี

เกณฑ์การประเมินผล

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	ดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ	ดำเนินการ 8 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม ในตัวบ่งชี้

- ระดับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ : เกณฑ์การดำเนินงานตรงตามตัวบ่งชี้
- ระดับคณะและวิทยาลัย : คำว่าสถาบันในตัวบ่งชี้ใน ; ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง : คณะหรือวิทยาลัย, บุคลากรในสถาบัน ; ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง : บุคลากรของคณะ หรือบุคลากรของวิทยาลัย, สมาชิกในสถาบัน ; ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง : บุคลากรของคณะหรือวิทยาลัย, สภาสถาบัน ; ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง : คณะกรรมการบริหารคณะหรือคณะกรรมการวิทยาลัย, ปรึกษาหรือปณิธานของสถาบัน ; ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง : ปรึกษาหรือปณิธาน ของคณะหรือวิทยาลัย, นโยบายของสภาสถาบัน ; ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง : นโยบายของสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และคณะกรรมการบริหารคณะ หรือวิทยาลัย
- ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น นักเรียนนักศึกษา คณาจารย์ ผู้บริหาร บุคลากร สถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิต เป็นต้น
- แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนกลยุทธ์ หรือแผนยุทธศาสตร์
- หน่วยงานย่อยเป็นไปตามโครงสร้างของหน่วยงานหรือสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ : จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
- 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
- 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
- 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
- 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา
- 2.9.1 (สมศ.1) บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- 2.10.2 (สมศ.2) คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- 2.11.3 (สมศ.3) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- 2.12.4 (สมศ.4) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- 2.13.5 (สมศ.14) การพัฒนาคณาจารย์

หลักการ

ให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นพันธกิจ ดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (ค) สื่อการศึกษาและเทคโนโลยีการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา (ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของ

นักศึกษา (ช) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กำหนด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา¹⁸
- 2) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 3) มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 4) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 5) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 6) ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551
- 7) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 8) กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กระทรวงศึกษาธิการ
- 9) แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 10) เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 11) มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ชนิด : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 6 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และ ตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตรมีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 2.1

¹⁸ โปรดดูเอกสารฉบับเต็มของเอกสารทุกฉบับในซึ่งมีรายละเอียด (ฉบับเต็ม) ใน CD เอกสารประกอบคู่มือประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ท้ายเล่มคู่มือนี้

ข้อที่ 1	มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
ข้อที่ 2	มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
ข้อที่ 3	<p>ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ¹⁹</p> <p>หมายเหตุ</p> <p>1) การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาखाหรือสาขาวิชาเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาखाหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก 1</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย ■ สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548
ข้อที่ 4	มีคณะกรรมการรับผิดชอบ ²⁰ ควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร
ข้อที่ 5	มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร
ข้อที่ 6 (เกณฑ์เฉพาะกลุ่ม) ค.1 และ ค.2	มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างสถาบันกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร มากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (ค2) ²¹

¹⁹ โปรดดูเพิ่มเติมใน : เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีรายละเอียดฉบับเต็มใน CD เอกสารประกอบคู่มือประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ท้ายเล่มคู่มือนี้

²⁰ โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมใน “หมายเหตุ : คำอธิบายเพิ่มเติมในข้อที่ 3”

²¹ อักษรย่อภายในวงเล็บ (ค2) หมายถึงเกณฑ์มาตรฐานเฉพาะของสถาบันเฉพาะทางที่เน้นปริญญาตรีหรือสถานศึกษาในกลุ่ม ค2 ซึ่งเป็นเกณฑ์สำหรับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และหน่วยงาน สถานศึกษาในสังกัดต้องดำเนินการ โดยเกณฑ์ของกลุ่มอื่นๆ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับสถาบันฯ โปรดดูในคู่มือของ สกอ.

หมายเหตุ

1. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่รับนักศึกษา แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว

2. การนับจำนวนนักศึกษาในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 8 ให้นับจำนวนหัวนักศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ และนับทั้งนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง

3. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์ของ สกอ. ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมินผล

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	ดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและคุณวุฒิเทียบเคียง

ตัวบ่งชี้ชนิด : ปัจจัยนำเข้า เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 1 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในระดับวุฒิปริญญาเอกและคุณวุฒิเทียบเคียง เช่น ศิลปินแห่งชาติ ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้²²

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 2.2
เกณฑ์เฉพาะสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (กลุ่ม ค2) 1) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและวุฒิเทียบเคียง เช่น ศิลปินแห่งชาติ โดยกำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับร้อยละ 30 ขึ้นไป หรือ 2) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและวุฒิเทียบเคียง เช่น ศิลปินแห่งชาติ เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนระหว่าง 0 - 5 โดยคะแนนเต็ม 5 เท่ากับร้อยละ 6 ขึ้นไป

²² ในข้อนี้หน่วยงานสามารถเลือกใช้แนวทางการประเมินรูปแบบใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องเหมือนกับคณะหรือวิทยาลัยหรือสถาบันฯ โดยอาจเลือกวิธีคำนวณที่ทำให้ได้คะแนนสูงสุด และในปีต่อไปอาจเลือกใช้อีกสูตรหนึ่งหรือใช้สูตรเดิมก็ได้

สูตรการคำนวณ : สูตรที่ 1 แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและวุฒิตีียบเคียง เช่น ศิลปินแห่งชาติ โดยกำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับร้อยละ 30 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ สูตรที่ 1 (ขั้นตอนที่ 1)

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและวุฒิตีียบเคียง เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและวุฒิตีียบเคียง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

(ขั้นตอนที่ 2)

แปลงค่าร้อยละเป็นคะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและวุฒิตีียบเคียง}}{30} \times 5$$

หรือ สถานศึกษาอาจใช้สูตรที่ 2 ในการคำนวณต่อไปนี้

สูตรการคำนวณ : สูตรที่ 2 แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและวุฒิตีียบเคียง เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนระหว่าง 0 - 5 โดยคะแนนเต็ม 5 เท่ากับร้อยละ 6 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ สูตรที่ 2 (ขั้นตอนที่ 1)

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและวุฒิตีียบเคียง เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและวุฒิตีียบเคียง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

(ขั้นตอนที่ 2)

ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและวุฒิตีียบเคียง เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา เท่ากับ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกและวุฒิตีียบเคียง ในปีที่ผ่านมา ลบด้วยร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกและวุฒิตีียบเคียง ในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

(ขั้นตอนที่ 3)

แปลงค่าร้อยละเป็นคะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกและวุฒิตีียบเคียงเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{6} \times 5$$

หมายเหตุ

1. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่น เช่น ศิลปินแห่งชาติแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นำตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่ม้อาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

3. คณะและวิทยาลัยสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้โดยไม่ต้องเลือกสูตรเดียวกับสถาบัน และสามารถเปลี่ยนไปใช้สูตรคำนวณอีกสูตรหนึ่งหรือใช้สูตรเดิมก็ได้ในปีการศึกษาต่อไป (โดยเลือกวิธีที่ได้คะแนนมากที่สุด)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศการดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้²³

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 2.3

เกณฑ์เฉพาะสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (กลุ่ม ค2)

1) แพลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกัน (หรือสามารถใช้ตำแหน่งเทียบเคียง เช่น คศ.3 ชำนาญการพิเศษเทียบเท่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ คศ.4 เชี่ยวชาญเทียบเท่ารองศาสตราจารย์ คศ.5 เชี่ยวชาญพิเศษเทียบเท่าศาสตราจารย์) กำหนดให้เป็นคะแนน 0-5 โดยคะแนนเต็ม 5 เท่ากับร้อยละ 60 ขึ้นไป หรือ

2) แพลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกัน (หรือสามารถใช้ตำแหน่งเทียบเคียง เช่น คศ.3 ชำนาญการพิเศษเทียบเท่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ คศ.4 เชี่ยวชาญเทียบเท่ารองศาสตราจารย์ คศ.5 เชี่ยวชาญพิเศษเทียบเท่าศาสตราจารย์) เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับร้อยละ 12 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ : สูตรที่ 1 แพลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกัน (หรือสามารถใช้ตำแหน่งเทียบเคียง เช่น คศ.3 ชำนาญการพิเศษเทียบเท่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ คศ.4 เชี่ยวชาญเทียบเท่ารองศาสตราจารย์ คศ.5 เชี่ยวชาญพิเศษเทียบเท่าศาสตราจารย์) กำหนดให้เป็นคะแนน 0-5 โดยคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

²³ ในข้อนี้หน่วยงานสามารถเลือกใช้แนวทางการประเมินรูปแบบใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องเหมือนกับคณะหรือวิทยาลัยหรือสถาบันฯ โดยอาจเลือกวิธีคำนวณที่ทำให้ได้คะแนนสูงสุด และในปีต่อไปอาจเลือกใช้อีกสูตรหนึ่งหรือใช้สูตรเดิมก็ได้

สูตรการคำนวณ สูตรที่ 1 (ขั้นตอนที่ 1)

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

(ขั้นตอนที่ 2)

แปลงค่าร้อยละเป็นคะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ร้อยละจำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{60} \times 5$$

หรือ สถานศึกษาอาจใช้สูตรที่ 2 ในการคำนวณต่อไปนี้

สูตรการคำนวณ : สูตรที่ 2 แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน (หรือสามารถใช้ตำแหน่งเทียบเคียง เช่น คศ.3 ชำนาญการพิเศษเทียบเท่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ คศ.4 เชี่ยวชาญเทียบเท่ารองศาสตราจารย์ คศ.5 เชี่ยวชาญพิเศษเทียบเท่าศาสตราจารย์) เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 12 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ สูตรที่ 2 (ขั้นตอนที่ 1)

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

(ขั้นตอนที่ 2)

ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา เท่ากับ

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน ลบด้วยร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

(ขั้นตอนที่ 3)

แปลงค่าร้อยละเป็นคะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{12} \times 5$$

หมายเหตุ

1. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นำตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่มิอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวน อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

2. คณะและวิทยาลัยสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้โดยไม่ต้องเลือกสูตรเดียวกับสถาบัน และสามารถเปลี่ยนไปใช้สูตรคำนวณอีกสูตรหนึ่งหรือใช้สูตรเดิมก็ได้ในปี การศึกษาต่อไป

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 : ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 7 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคณาจารย์ อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมี การปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ ยัง จำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 2.4	
ข้อที่ 1	มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมี แผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
ข้อที่ 2	มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
ข้อที่ 3	มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสาย สนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ข้อที่ 4	มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการ พัฒนาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดจนการ ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
ข้อที่ 5	มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนและควบคุมให้คณาจารย์และ บุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
ข้อที่ 6	มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสาย สนับสนุน
ข้อที่ 7	มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และ บุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ

หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 เช่น ผลการประเมิน หรือผลการสำรวจความพึง พอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือ หลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
---------	---------	---------	---------	---------

ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ	ดำเนินการ 7 ข้อ
--------------------	--------------------	---------------------------	---------------------------	--------------------

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 : ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 7 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

นอกเหนือจากการเรียนการสอน สถาบัน/หน่วยงานควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียนการบริการนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษา ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 2.5	
ข้อที่ 1	มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้ นักศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 ต่อเครื่อง FTES ต่อเครื่อง
ข้อที่ 2	มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใ้ งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา
ข้อที่ 3	มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาอย่างน้อยใน ด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
ข้อที่ 4	มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการ หรือจัดบริการด้าน อาหาร และสนามกีฬา
ข้อที่ 5	มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบอย่างน้อยใน เรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย ในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
ข้อที่ 6	มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 2 – 5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
ข้อที่ 7	มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริการด้านกายภาพที่ สสนองความต้องการของผู้รับบริการ

หมายเหตุ

1. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 ให้นำรวม Notebook และ Mobile device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการ ลงทะเบียนการใช้ WiFi กับสถาบันด้วย
2. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกันโดยไม่ต้องเทียบ เป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ	ดำเนินการ	ดำเนินการ	ดำเนินการ	ดำเนินการ

1 ข้อ	2 หรือ 3 ข้อ	4 หรือ 5 ข้อ	6 ข้อ	7 ข้อ
-------	--------------	--------------	-------	-------

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 7 ข้อ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคลสถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้ และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 2.6	
ข้อที่ 1	มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
ข้อที่ 2	ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ
ข้อที่ 3	ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกา ปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
ข้อที่ 4	มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วน ร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร
ข้อที่ 5	มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียน การสอน
ข้อที่ 6	มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
ข้อที่ 7	มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียน ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ

1. สถาบันหรือคณะและวิทยาลัยต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและ สิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือใน ห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงการงาน สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัย ของผู้สอนของสถาบันหรือ คณะและวิทยาลัยที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน

3. กรณีหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการจัดทำ รายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาด้วย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	ดำเนินการ 6 ข้อ	ดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 2.7	
ข้อที่ 1	มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร
ข้อที่ 2	มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนการวัดผลการเรียน และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
ข้อที่ 3	มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต
ข้อที่ 4	มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
ข้อที่ 5	มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดย

สถาบัน (คณะหรือวิทยาลัย)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น สถาบันจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 2.8	
ข้อที่ 1	มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
ข้อที่ 2	มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ 1 ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งสถาบัน (คณะหรือวิทยาลัย)
ข้อที่ 3	มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ
ข้อที่ 4	มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของ ตัวบ่งชี้
ข้อที่ 5	มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

หมายเหตุ

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัยหรือสถาบันต้องมีกรรมการภายนอกอย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ 3 สถาบันขึ้นไป)

2. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สมาอุตสาหกรรม สมาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1 (สมศ. 1) : บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำ เพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ 70 และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกคณะ กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 70 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำให้ครบและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรก โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
4. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา

6. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
7. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10.2 (สมศ. 2) : คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ.ระบุ โดยเป็น คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำ การประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิง คุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ 35 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ

1. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ ที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แบบสอบถามที่กำหนด โดย สมศ. หรือรวบรวมข้อมูลโดยหน่วยงานกลางที่ สมศ. มอบหมาย
2. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตจากสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้า ศึกษาต่อ
3. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวบ่งชี้ที่ 2.11.3 (สมศ. 3) : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ หรือศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่ โดยผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ไม่สามารถนับเป็นผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.25	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
0.75	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 3 หรือ 4 (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
1.00	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ใน ควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ*

0.75	-	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน**
1.00	-	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ***

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และ อินโดนีเซีย

*การเผยแพร่ความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโขน ระหว่าง ไทย-ลาว เป็นต้น

**การเผยแพร่ในระดับอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ)

***การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างกับทุกประเทศไม่จำกัดกลุ่มประเทศ (อย่างน้อย 7 ประเทศ โดยมีประเทศอื่น ๆ นอกอาเซียนไม่ต่ำกว่า 4 ประเทศ)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น
3. จำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12.4 (สมศ.4) : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและ นักวิชาชีพชั้นสูง ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา ไม่สามารถนับเป็นผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาเอก	X 100
--	-------

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.25	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
0.75	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 3 หรือ 4 (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
1.00	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
2. จำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด

ตัวบ่งชี้ 2.13.5 (สมศ.14) : การพัฒนาคณาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

เกณฑ์การพิจารณา

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

ตำแหน่งทางวิชาการ \ วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	0	2	5
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	3	6
รองศาสตราจารย์	3	5	8
ศาสตราจารย์	6	8	10

วิธีการคำนวณ

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$
--

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น 6 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง และที่ลาศึกษาต่อ โดยมีฐานข้อมูลที่ระบุรายละเอียดแสดงวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

ตัวบ่งชี้

จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
- 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตรกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น

- 1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 2) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

- 3) มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 4) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 5) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 6) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 7) มาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 8) มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) หรือสมศ.

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 7 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์บริการการศึกษา แหล่งทุนการศึกษา ต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่าง ๆ

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 3.1	
ข้อที่ 1	มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา
ข้อที่ 2	มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
ข้อที่ 3	มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา
ข้อที่ 4	มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า
ข้อที่ 5	มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
ข้อที่ 6	มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1 – 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
ข้อที่ 7	มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการให้บริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

หมายเหตุ : ในกรณีที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 และข้อ 5 โดยอนุโลม

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	ดำเนินการ 6 ข้อ	ดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 6 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรมจริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 3.2	
ข้อที่ 1	สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน ²⁴
ข้อที่ 2	มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
ข้อที่ 3	มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้ 1) กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 2) กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ

²⁴ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (อย่างน้อย) 5 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบต่อทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

(2) ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

(3) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

(4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบต่อตนเอง

(5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

นอกจากผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านนี้ บางสาขาวิชาต้องการทักษะเช่น ภาวศิลป์ พลศึกษา การแพทย์ และวิทยาศาสตร์การแพทย์ จึงต้องเพิ่มการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skill) โปรดดูเพิ่มเติมใน : กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education)

	3) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีงแวดล้อม 4) กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม 5) กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
ข้อที่ 4	มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และกิจกรรมร่วมกัน
ข้อที่ 5	มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
ข้อที่ 6	มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 ข้อ	ดำเนินการ 6 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำหรับในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย

องค์ประกอบที่ 4
การวิจัย

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมี ระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน

2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน

3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น

1) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

3) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

4) มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.

5) นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2555-2559) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

6) แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยฯ

4.4.1 (สมศ.5) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

4.5.2 (สมศ.6) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

4.6.3 (สมศ.7) ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 8 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษา (คณะ หรือวิทยาลัย) ต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

คำอธิบายเพิ่มเติม

คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับคณะ และ

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 4.1	
ข้อที่ 1	มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบัน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
ข้อที่ 2	มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
ข้อที่ 3	มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
ข้อที่ 4	มีการจัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ข้อที่ 5	มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบันอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> ▪ ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ ▪ ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ ▪ สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย ▪ กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงผลงานสร้างสรรค์ การจัดให้ศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (Visiting professor)
ข้อที่ 6	มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น
ข้อที่ 7	มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน
ข้อที่ 8 (เกณฑ์เฉพาะกลุ่ม) ข และ ค.2	มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	ดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ	ดำเนินการ 8 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษาวงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวมเผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ในแต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 4.2	
ข้อที่ 1	มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
ข้อที่ 2	มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
ข้อที่ 3	มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่นักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง
ข้อที่ 4	มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน
ข้อที่ 5	มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 1 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบันนอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

คำอธิบายพิเศษ

ให้นับตามปีการศึกษาและนับอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับผู้ที่ลาศึกษาต่อ (และไม่ับผู้วิจัยที่มีตำแหน่งอื่น เช่น นักวิชาการการศึกษา เป็นต้น)

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์การประเมิน²⁵ (กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

²⁵ เกณฑ์สำหรับกลุ่มสาขาวิชาอื่นๆในกลุ่ม ค.2 ได้แก่ 1.1 *กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี* จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน / 1.2 *กลุ่มมาตรฐานคุณภาพการศึกษาและเกณฑ์การพิจารณาระดับอุดมศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์*

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็น
คะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

สูตรการคำนวณ ขั้นตอนที่ 1

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$$

สูตรการคำนวณ ขั้นตอนที่ 2

แปลงค่าร้อยละเป็นคะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก}}{25,000} \times 5$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชาและระดับสถาบัน

- 1) คะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชา = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะวิชา
- 2) คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะวิชาในสถาบัน

หมายเหตุ

- 1) จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นำตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
- 2) ให้นำจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญาเงินทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณหรือปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
- 3) กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
- 4) การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญาเงินทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.1 (สมศ.5) : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็น
คะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน (และกลุ่มสถาบันอื่นโปรดดูในคู่มือของ สกอ.)

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบกับจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.25	- มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
0.75	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 3 หรือ 4 (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของสมศ.
1.00	- มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ใน ควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ*
0.75	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน**
1.00	- งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ***

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ กัมพูชา ไทย บรูไน พม่า ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

***การเผยแพร่ความร่วมมือระหว่างประเทศ** เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโขนระหว่าง ไทย – ลาว เป็นต้น

****การเผยแพร่ในระดับอาเซียน** เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ)

*****การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ** เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างกับทุกประเทศไม่จำกัดกลุ่มประเทศ (อย่างน้อย 7 ประเทศ โดยมีประเทศอื่น ๆ นอกอาเซียนไม่ต่ำกว่า 4 ประเทศ)

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์} \\ \text{ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	20
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	20
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10

การคิดคะแนนระดับคณะ ให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาหาค่าเฉลี่ย และการคิดคะแนนระดับสถาบันให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมด ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของแต่ละผลงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5.2 (สมศ.6) : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำสิ่งประดิษฐ์อันเป็นผลจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย
- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมจากการนำนโยบาย กฎหมาย มาตรการ ที่เป็นผลมาจากงานวิจัยนโยบายไปใช้
- ข้อมูลที่แสดงผลดีที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม จากการนำผลงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาสาธารณะไปใช้

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.6.3 (สมศ.7) : ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
0.25	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
0.50	- บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
0.75	- ตำราหรือหนังสือที่มีการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

1.00	- ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ
------	---

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือ) ที่มีระดับคุณภาพของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คำนวณน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ

ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้วสถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น

- 1) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 2) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 3) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 4) มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.

ตัวบ่งชี้

จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

5.3.1 (สมศ.8) ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

5.4.2 (สมศ.9) ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

5.5.3 (สมศ. 18.1) ผลการขึ้นำป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน “ศิลปวัฒนธรรมด้านสารเสพติด”

5.6.4 (สมศ. 18.2) ผลการขึ้นำป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอก

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1

: ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้

: กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 5.1	
ข้อที่ 1	มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
ข้อที่ 2	มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
ข้อที่ 3	มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
ข้อที่ 4	มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย
ข้อที่ 5	มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

หมายเหตุ

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 4 ต้องมีการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อ 2 และข้อ 3

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่ยอมรับของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของสถาบัน พิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ นั้นทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 5.2

ข้อที่ 1	มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน
ข้อที่ 2	มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
ข้อที่ 3	มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
ข้อที่ 4	มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ
ข้อที่ 5	มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบัน และเผยแพร่สู่สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำหรับใน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3.1 (สมศ.8) : ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ วิทยานิพนธ์หรือหลักสูตร เป็นต้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้ และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และการวิจัยโดยอาจไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาหรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่
2. โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน และโครงการวิชาการที่เป็นตัวหารเป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ประเมิน โครงการหนึ่ง ๆ จะบูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอน หรือเฉพาะกับงานวิจัย หรือจะบูรณาการกับทั้งการเรียนการสอนและการวิจัยก็ได้
3. การบริการวิชาการ เป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกสถาบัน ทั้งการประเมินในระดับคณะและระดับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4.2 (สมศ.9) : ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตาม ศักยภาพของตน

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 5.4.2	
ข้อที่ 1	มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
ข้อที่ 2	บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
ข้อที่ 3	ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
ข้อที่ 4	ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
ข้อที่ 5	มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร
2. รายงาน เอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
3. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการโดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือองค์กรได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตามอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร
4. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้างประโยชน์ ความเข้มแข็งและคุณค่าต่อสังคม ชุมชน หรือองค์กร
5. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป
6. “ยั่งยืน” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
7. “เข้มแข็ง” หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5.3 (สมศ.18.1): ผลการขึ้นปกป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน “ศิลปวัฒนธรรมด้านสารเสพติด”

กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันขึ้นปกป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคม และแก้ปัญหาสังคมของสถาบันอุดมศึกษาในการขึ้นเรื่องต่างๆ อาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการรักชาติ การบำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยมและจิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อุบัติภัย สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาคาสิโน การสร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนจรรยาบรรณ นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นสถาบันพอเพียงแบบอย่าง ฯลฯ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาเลือกดำเนินการ 2 ประเด็น จากประเด็นชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ อาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ความรักชาติ บำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ

การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหา ความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นสถาบันพอเพียงแบบอย่าง เป็นต้น

ทั้งนี้ ด้านที่ชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคม ที่สถาบันเลือกดำเนินการในแต่ละด้านนั้น ต้องผ่านการเห็นชอบจากสภาสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 5.5.3	
ข้อที่ 1	มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
ข้อที่ 2	บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
ข้อที่ 3	มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน
ข้อที่ 4	มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม
ข้อที่ 5	ได้รับการยกย่องระดับชาติและหรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
-	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4-5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. โครงการหรือกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินงานที่มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน มีบทบาทในการชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ที่ระบุดัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความสำเร็จของโครงการ

2. หลักฐานที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมจากสภาสถาบันที่สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชี้แนะหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ

3. รายงานสรุปผลโครงการทุกโครงการ

4. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคมจากการดำเนินงานของโครงการ

5. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับชาติ

6. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5.4 (สมศ. 18.2) : ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาเลือกดำเนินการ 2 ประเด็น จากประเด็นชั้นนำหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ อาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ความรักชาติ บำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียนพลังงานสิ่งแวดล้อมอุบัติภัย สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหา ความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นสถาบันพอเพียงแบบอย่าง เป็นต้น

ทั้งนี้ ด้านที่ชั้นนำหรือแก้ปัญหาสังคม ที่สถาบันเลือกดำเนินการในแต่ละด้านนั้น ต้องผ่านการเห็นชอบจากสภาสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 5.5.4	
ข้อที่ 1	มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
ข้อที่ 2	บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
ข้อที่ 3	มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน
ข้อที่ 4	มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม
ข้อที่ 5	ได้รับการยกย่องระดับชาติและหรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
-	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4-5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. โครงการหรือกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินงานที่มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน มีบทบาทในการชั้นนำหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ที่ระบุวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความสำเร็จของโครงการ
2. หลักฐานที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมจากสภาสถาบันที่สถาบันอุดมศึกษาได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชั้นนำหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ
3. รายงานสรุปผลโครงการทุกโครงการ
4. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคมจากการดำเนินงานของโครงการ
5. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับชาติ
6. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับนานาชาติ

องค์ประกอบที่ 6 การทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้

จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

6.1 ระบบและกลไกการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

6.2.1 (สมศ.10) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

6.3.2 (สมศ.11) การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

6.4.1 (สบศ.1) ส่งเสริมสนับสนุน ด้านศิลปวัฒนธรรม ให้สถานศึกษา
เป็นที่ยอมรับระดับชาติ

6.5.2 (สบศ.2) ผลสำเร็จของการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสานพัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น

- 1) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 2) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 3) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 4) มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 6 ข้อ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 6.1	
ข้อที่ 1	มีระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
ข้อที่ 2	มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
ข้อที่ 3	มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน

ข้อที่ 4	มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
ข้อที่ 5	มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
ข้อที่ 6	มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2.1 (สมศ.10) : การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่ติงามของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่สถานศึกษาพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อสังคมในสถานศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมสนับสนุนจำเป็นต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ต่อเนื่องที่มั่นคงและยั่งยืนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถประเมินผลได้

ประเด็นการพิจารณา

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
4. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5

ข้อมูลการประกอบการพิจารณา

1. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
2. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
3. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม (ประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชน)
4. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมินวิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
5. รายงาน รางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ระดับชาติและนานาชาติ จากสถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3.2 (สมศ.11) : การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวข้องกับความสุนทรีย์และรสนิยม เกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา โดยมีแผนการพัฒนาให้ความรู้และประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรม สามารถเลือกรับ รักษาและสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีคุณค่าความงาม อย่างมีสุนทรีย์ที่มีรสนิยม

ประเด็นการพิจารณา

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
2. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม และสอดคล้องกับธรรมชาติ และให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น 1-4 ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5

ข้อมูลการประกอบการพิจารณา

1. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่สถานศึกษาดำเนินการตลอดปีในแต่ละปีการศึกษา
2. โครงการหรือกิจกรรมที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม รายงานผลการประเมินการมีส่วนร่วม

3. เอกสารหลักฐานหรือผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อม ความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัย และความสวยงาม

4. รายงานสรุปผลการประเมินการจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4.1 (สบศ.1) : ส่งเสริมสนับสนุน ด้านศิลปวัฒนธรรม ให้สถานศึกษา เป็นที่ยอมรับระดับชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันมีการส่งเสริมสนับสนุนงานด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นแหล่งเรียนรู้ และจัดการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรม ในรูปแบบการอนุรักษ์ สร้างสรรค์ รวมทั้งศิลปะการแสดงพื้นบ้าน เพื่อเผยแพร่สู่สาธารณชนตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ได้รับการยอมรับเชิงประจักษ์ในระดับชาติ

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 6.4.1 (สถาบัน 1)	
ข้อที่ 1	มีการจัดสรรทรัพยากรด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม สอดคล้องตามแผนกลยุทธ์ของสถาบัน
ข้อที่ 2	มีการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม กับหน่วยงานภายนอกต่างๆ เช่น เป็นกรรมการตัดสิน การให้บริการด้านอุปกรณ์ด้านศิลปวัฒนธรรม การเป็นวิทยากร การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ
ข้อที่ 3	มีสถานที่จัดงานแสดงเพื่อบริการทางวิชาการแก่ประชาชน หรือมีแหล่งจัดงานด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจด้านศิลปวัฒนธรรมแก่บุคคลทั่วไป
ข้อที่ 4	เป็นที่ยอมรับด้านภูมิปัญญาไทย ในส่วนของศิลปวัฒนธรรม และเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศ/ชุมชน/ท้องถิ่น
ข้อที่ 5	สถานศึกษาได้รับรางวัลการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมดีเด่น ในส่วนของนักศึกษา/อาจารย์ /เจ้าหน้าที่ ผู้บริหารหรือสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4.2 (สบศ.2) : ผลสำเร็จของการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันมีการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมจากสาธารณชนอย่างเป็นรูปธรรม นำผลมาปรับปรุงเพื่อการพัฒนา และบูรณาการศิลปวัฒนธรรมสู่การเรียนการสอน งานวิจัย งานสร้างสรรค์ บริการวิชาการของสถาบัน รวมทั้งจัดหาเวทีเผยแพร่ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งทางศิลปวัฒนธรรมและเป็นที่ยอมรับ

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 6.4.2 (สถาบัน 2)	
ข้อที่ 1	มีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษาสู่เวทีระดับชาติ
ข้อที่ 2	มีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษาสู่เวทีระดับนานาชาติ รวมทั้งที่จัดการเผยแพร่ภายในและต่างประเทศ
ข้อที่ 3	กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษาสร้างคุณค่าและความเข้มแข็งด้านศิลปวัฒนธรรมระดับประเทศ
ข้อที่ 4	มีการบูรณาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน งานวิจัย งานสร้างสรรค์ และบริการวิชาการ แก่สังคมในรูปแบบต่างๆ
ข้อที่ 5	มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษา/หน่วยงาน อื่นๆระหว่างประเทศและมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างเป็นระบบ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5

องค์ประกอบที่ 7
การบริหารและการจัดการ

ตัวบ่งชี้

จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง

7.5.1 (สมศ.12) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (ประเมินเฉพาะระดับสถาบัน)

7.6.2 (สมศ.13) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน (ประเมินเฉพาะระดับสถาบัน)

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหาร ความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 1) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 2) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 3) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 4) มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
- 5) มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.
- 6) เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติเพื่อสถาบันที่เป็นเลิศ 2009-2010
- 7) เกณฑ์การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)
- 8) ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง คู่มือและแนวปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2551
- 9) ประกาศทบวง เรื่อง มาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2544

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 7 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษา คือ สภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบันนั้น ๆ หากสภาสถาบันและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา และกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของสถาบันไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้สถาบันเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย สำหรับคำว่า สภาสถาบัน ในระดับสถาบัน หมายถึง สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะคณะกรรมการบริหารคณะ หรือวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 7.1	
ข้อที่ 1	สภาสถาบันปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ²⁶ ครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า
ข้อที่ 2	ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน
ข้อที่ 3	ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของสถาบันไปยังบุคลากรในสถาบัน
ข้อที่ 4	ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม
ข้อที่ 5	ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ขอสถาบันเต็มตามศักยภาพ
ข้อที่ 6	ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ข้อที่ 7	สภาสถาบันประเมินผลการบริหารงานของสถาบันและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

หมายเหตุ : หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ 6 นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้ในคู่มือนี้ ซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ของ สมศ.

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	ดำเนินการ 6 ข้อ	ดำเนินการ 7 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสภาสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำหรับในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะกรรมการบริหารของคณะ หรือวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

²⁶ การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของสภาสถาบันยึดตามหน้าที่ที่ระบุในพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นหลัก (คณะกรรมการระดับอื่นๆ ก็ยึดการประเมินตามหน้าที่ที่ระบุใน พรบ.เช่นเดียวกัน)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบันซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบัน ประกอบด้วย การระบุมหาความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน การกำหนดแนววิถีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 7.2	
ข้อที่ 1	มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
ข้อที่ 2	กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
ข้อที่ 3	มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
ข้อที่ 4	มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมี การพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit knowledge)
ข้อที่ 5	มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 : ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันควรมีการพัฒนาาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผนระดับสถาบัน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาสถาบัน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 7.3	
ข้อที่ 1	มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)
ข้อที่ 2	มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของสถาบัน โดยอย่างน้อย ต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงินและสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
ข้อที่ 3	มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
ข้อที่ 4	มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ
ข้อที่ 5	มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : ระบบบริหารความเสี่ยง

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 6 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความ

พร้อม ใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของสถาบัน ตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับ คณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 7.4	
ข้อที่ 1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของสถาบันร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน
ข้อที่ 2	มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้านตามบริบทของสถาบัน ตัวอย่างเช่น <ul style="list-style-type: none"> - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่) - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตรการบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ - ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก - อื่น ๆ ตามบริบทของสถาบัน (หรือหน่วยงาน)
ข้อที่ 3	มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2
ข้อที่ 4	มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน
ข้อที่ 5	มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
ข้อที่ 6	มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

หมายเหตุ

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ 0 หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในสถาบัน คณะ และวิทยาลัยในรอบปีการประเมิน ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียงภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของสถาบัน คณะ และวิทยาลัย อันเนื่องมาจากความบกพร่องในการควบคุม หรือจัดการกับความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอโดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวอย่างความเสี่ยงร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็นศูนย์ (0) คะแนน เช่น

1. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนักศึกษา คณาจารย์บุคลากรภายในสถาบัน คณะ และวิทยาลัยทั้งๆ ที่อยู่ในวิสัยที่สถาบันสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของสถาบันในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว
2. สถาบัน คณะ และวิทยาลัยหรือหน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น คณาจารย์ นักวิจัยหรือบุคลากรขาดจริยธรรม จรรยาบรรณการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่าง เช่น หนังสือพิมพ์ ข่าว online เป็นต้น

3. สถาบันคณะ และวิทยาลัยหรือหน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

4. หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) แล้ว สถาบันก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) ด้วยเช่นกัน หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้นการไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (0) ได้แก่

1. สถาบันมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกัน หรือมีแผนรองรับเพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผน
2. เป็นเหตุสุดวิสัย อยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของสถาบันหรือหน่วยงาน
3. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมาจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 ข้อ	ดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	ดำเนินการ 5 ข้อ	ดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.1 : (สมศ.12) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน (ประเมินเฉพาะระดับสถาบัน)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สภาสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นองค์กรหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา กำหนดระบบกลไก และกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบันจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางการกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภาสถาบัน การบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการดำเนินงานตามมติการประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม 5) ที่ครอบคลุม 5 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของสถานศึกษา
2. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
3. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา
5. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการประเมินตามประเด็นที่กำหนดในเกณฑ์การให้คะแนน

หมายเหตุ ในระดับคณะไม่ต้องประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.2: (สมศ.13) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน
(ประเมินเฉพาะระดับสถาบัน)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีของสถาบันอุดมศึกษา จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของสภาสถาบันอุดมศึกษา ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา
2. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบันได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา
3. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถาบันมีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นมติดิสภาคสถาบัน
4. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสถาบันที่กำหนดให้มีระบบการประเมินผู้บริหาร โดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น

5. รายงานการสังเคราะห์หมติหรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหาร สถาบันอุดมศึกษา

หมายเหตุ : ระดับสถาบัน ผู้บริหารหมายถึง อธิการบดี และระดับคณะ ผู้บริหารหมายถึง คณบดี

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ไม่ว่าจะแหล่งเงินทุนของสถาบันอุดมศึกษาจะได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) หรือเงินรายได้ของสถาบัน เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษาต่างๆ ของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัยบริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันจะต้องมีแผนการใช้เงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงินเพื่อการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับภาวะวิกฤตทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสถาบันหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย) ดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถาบันที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น

- 1) แผนพัฒนาด้านการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 2) แผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบัน
- 3) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 4) มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.
- 5) มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงบประมาณ
- 6) รายงานงบประมาณแผ่นดิน (สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 : ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 7 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้อง มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้อื่น ๆ ที่สถาบันได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายในทุกพันธกิจ โครงการ กิจกรรมเพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันได้

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 8.1	
ข้อที่ 1	มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน
ข้อที่ 2	มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการ ใช้เงิน

	อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
ข้อที่ 3	มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาสถาบันและบุคลากร
ข้อที่ 4	มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสภาสถาบันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
ข้อที่ 5	มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง
ข้อที่ 6	มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด
ข้อที่ 7	ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงิน ให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

หมายเหตุ

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและการใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบัน (คณะ และวิทยาลัย) ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบัน (คณะ และวิทยาลัย) ให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน (คณะ และวิทยาลัย) สถาบัน (คณะ และวิทยาลัย) ควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบัน (คณะ และวิทยาลัย) ใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอก หรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติมระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน (คณะ และวิทยาลัย)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	ดำเนินการ 6 ข้อ	ดำเนินการ 7 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำหรับในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

9.2.1 (สมศ.15) ผลประเมินการประกันคุณภาพภายใน รับรองโดยต้นสังกัด

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 2) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 3) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
- 4) มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 5) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 6) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 7) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

(Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา

- 8) เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 9) มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรอง
มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 9 ข้อ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งสถาบันต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 9.1	
ข้อที่ 1	มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับ พันธกิจและ พัฒนาการของสถาบัน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
ข้อที่ 2	มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน
ข้อที่ 3	มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน
ข้อที่ 4	มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย 1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อสภาสถาบันและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็น รายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน
ข้อที่ 5	มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนา ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้

ข้อที่ 6	มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบที่ 9 องค์ประกอบคุณภาพ
ข้อที่ 7	มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน
ข้อที่ 8	มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบันและมีกิจกรรมร่วมกัน
ข้อที่ 9	มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้นและเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ดำเนินการ 1 ข้อ	ดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	ดำเนินการ 4 , 5 หรือ 6 ข้อ	ดำเนินการ 7 หรือ 8 ข้อ	ดำเนินการ 9 ข้อ

คำอธิบายเพิ่มเติม : คำว่าสถาบัน ในตัวบ่งชี้นี้ ในระดับสถาบัน หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สำหรับในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง คณะ หรือวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2.1 (สมศ. 15) : ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ระบุไว้ว่า “...ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน...” ทั้งนี้ สถานศึกษาจะดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมตัวบ่งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือต้นสังกัดกำหนด โดยจะเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัดนี้ จะเป็นคะแนนที่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานด้านต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาได้ ดังนั้น ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ จะใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด โดยไม่ต้องทำการประเมินใหม่

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยต้นสังกัด

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัด จำนวน 3 ปีก่อนปีที่ประเมิน

หมายเหตุ

1. ใช้คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายใน (ระบบ 5 คะแนน) ระดับสถาบัน ตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 (เนื่องจากใช้เกณฑ์การประเมินใหม่) เช่น

- ประเมินปี 2554 ใช้คะแนนประเมิน 1 ปี คือ ปี 2553
- ประเมินปี 2555 ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมิน 2 ปี คือ ปี 2554 และ 2553
- ประเมินปี 2556 ใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนประเมิน 3 ปี คือ ปี 2555, 2554 และ 2553

2. กรณีของการประเมินระดับคณะ หากประเมินการประกันคุณภาพภายในของคณะไม่ครบทุกตัวที่กำหนดในระดับสถาบัน ให้ใช้คะแนนจากการประเมินในระดับสถาบันของตัวบ่งชี้ที่นำมาใช้แทน

หมายเหตุ เป็นผลรวมตัวบ่งชี้ในเกณฑ์ปัจจัยนำเข้า บวกผลผลิตที่ สกอ.กำหนด เพียง 23 ตัว ไม่นำผลคะแนนในข้อนี้ไปคำนวณในการประเมินภาพรวม

องค์ประกอบที่ 10 อัตลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

10.1.1 (สมศ.16.1) ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์

10.2.2 (สมศ.16.2) ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์

10.3.3 (สมศ.17) ผลการพัฒนาตามจุดเน้น และจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็น

กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลผลิตตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถาบัน โดยได้รับการอนุมัติจากสภาสถาบัน

อัตลักษณ์ หมายถึง หมายถึง ผลผลิตของผู้เรียนตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

เอกลักษณ์ หมายถึง ความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดดเด่นเป็นหนึ่งในสถาบัน

ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่	ชื่อตัวบ่งชี้
16	ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน 16.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์ 16.2 ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์
17	ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 10.1.1 (สมศ.16.1) : ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษา มีพันธกิจในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาจึงหลากหลายตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายและแผนการปฏิบัติงาน รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพของสถาบันแต่ละแห่งที่จะสร้างองค์ความรู้ให้สอดคล้องตาม อัตลักษณ์ และวัตถุประสงค์ อัตลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดไว้ว่า “สืบสาน สร้างสรรค์ งานศิลป์”

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 10.1

ข้อที่ 1	มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ปรัชญา ปณิธาน
----------	---

	วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน
ข้อที่ 2	มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
ข้อที่ 3	ผลการประเมินความเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ อยู่ในระดับตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 5
ข้อที่ 4	ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม
ข้อที่ 5	ได้รับการยกย่องในระดับชาติหรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

หลักฐานการได้รับการยอมรับ การได้รับรางวัล หรือการได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติที่ดีในการขับเคลื่อนอัตลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ : ตัวบ่งชี้ที่ 16.1 ในระดับคณะไม่ต้องประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ 10.2.2 (สมศ. 16.2) : ผลการพัฒนাবัณฑิตตามอัตลักษณ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

เป็นการพิจารณาผลลัพธ์ของบัณฑิตตามอัตลักษณ์ของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่กำหนดไว้ว่า “มีอาชีพ งานศิลป์”

วิธีการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ <hr/> จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด
--

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ 35 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ

1. ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน รวมทั้งแผนกลยุทธ์ และแผนการปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
2. แผนพัฒนาคุณภาพสถาบันในด้านต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
3. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่สอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 10.3.3 (สมศ.17) : ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต เกณฑ์มาตรฐานจำนวน 5 ข้อ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

พิจารณาผลการดำเนินงานตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบันที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบันซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการดำเนินงานของสถาบันนั้น โดยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น ดังนี้ “เป็นผู้นำด้านงานศิลป์”

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 10.1.3	
ข้อที่ 1	มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบัน โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน
ข้อที่ 2	มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
ข้อที่ 3	ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบัน อยู่ในระดับตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 5
ข้อที่ 4	ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถาบันและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
ข้อที่ 5	สถาบันมีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

1	2	3	4	5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้ถึงการกำหนดเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบัน
2. แผนกลยุทธ์ แผนการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

3. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถาบันที่กำหนด หรือผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจนถือเป็นเอกลักษณ์ จุดเน้นหรือจุดเด่นของสถาบันที่ได้รับการยอมรับ

4. เอกสารหลักฐานการได้รับการยอมรับ การได้รับรางวัล หรือการได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติที่ดี เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ : ในระดับคณะจะประเมินตัวบ่งชี้หรือไม่ก็ได้ หากจะประเมินต้องเป็นเอกลักษณ์ของคณะ โดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน

กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันชี้แนะป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคม และแก้ไขปัญหาสังคมของสถาบันอุดมศึกษาในการชี้แจงเรื่องต่างๆ อาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการรักษาดูแล การบำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยมและจิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อุบัติภัย สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาคอขวด สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนน้อม นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นสถาบันพอเพียงแบบอย่าง ฯลฯ

ประกอบด้วย 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ ที่	ชื่อตัวบ่งชี้
18	ผลการชี้แจง ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ ตัวบ่งชี้ 18.1 ผลการชี้แจง ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ตัวบ่งชี้ 18.2 ผลการชี้แจง ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2

องค์ประกอบที่ 11 สถานศึกษา 3 ดี (3D) ตามนโยบายรัฐบาล

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 11.1 การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)

ตัวบ่งชี้ที่ 11.2 ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตคติที่ดี
ตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 3 ด้าน

หลักการ

การจัดการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน กระทรวงศึกษาธิการโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อสร้างองค์ความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ มีทักษะการดำรงชีวิตที่เกิดจากการฝึกหัด สามารถใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและประกอบอาชีพ อีกด้านหนึ่งคือการบ่มเพาะปลูกฝัง ปลูกจิตสำนึกให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงตนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สถานศึกษาควรจะได้ประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนจัดกิจกรรมที่จะมุ่งเน้นภารกิจที่จะก่อให้เกิดผลดังกล่าวตามนโยบาย 3 ดี (3 D) ได้แก่ DEMOCRACY ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย DECENCY ด้านการส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย และ DRUG – FREE คือ ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด

DEMOCRACY คือ การมีความตระหนักเห็นความสำคัญ ศรัทธาและเชื่อมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รังเกียจการทุจริตและต่อต้านการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง

DECENCY คือ การมีคุณธรรม จริยธรรม มีความดีงาม รู้จักผิดชอบ ชั่วดี มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รวมทั้งยึดถือและปฏิบัติในการดำรงชีพสืบไป

DRUG – FREE คือ การมีความเข้าใจ รู้จักพิษภัยของยาเสพติดและรู้จักการหลีกเลี่ยง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

นโยบายและแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D)

ตัวบ่งชี้ที่ 11.1 : การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3D)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถานศึกษามีกระบวนการบริหารจัดการเพื่อเร่งรัดพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยมีการวางแผนการจัดกิจกรรม จัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานศึกษา มีความร่วมมือกับทุกฝ่าย และการติดตามประเมินผลตามแนวทางการดำเนินงานของสถานศึกษา 3 ดี (3D) การกำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบาย 3 ดี (3D)

เกณฑ์มาตรฐานการดำเนินงานของตัวบ่งชี้ที่ 11.1	
ข้อที่ 1	วางแผนพัฒนาสถานศึกษาตามแนวนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) และส่งเสริมสนับสนุนที่ทรัพยากร สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคคล
ข้อที่ 2	จัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมด้านประชาธิปไตย ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด
ข้อที่ 3	พัฒนาคุณครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีองค์ความรู้และทักษะการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาสถานศึกษา 3 ดี (3D) อย่างมีคุณภาพ
ข้อที่ 4	ให้ความร่วมมือกับทุกฝ่ายในการดำเนินงานนโยบายคุณภาพสถานศึกษา 3 ดี (3D)
ข้อที่ 5	กำกับ ติดตามให้สถานศึกษาพัฒนาหรือมีนวัตกรรมส่งเสริมให้การดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานสถานศึกษา 3 ดี (3D)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการครบทั้ง 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 11.2 : ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3D) มีความรู้ เจตนาที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้ง 3 ด้าน

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต
คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถานศึกษาได้พัฒนาคุณภาพของผู้เรียนทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามนโยบาย 3 ดี (3D) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน เคารพในสิทธิของผู้อื่น มีวินัย มีความประหยัด มีความกตัญญูกตเวที ซื่อสัตย์สุจริต รู้และตระหนักในโทษภัยของยาเสพติด สร้างภูมิคุ้มกันจากสิ่งเสพติดและอบายมุขต่าง ๆ ตลอดจนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรีและกีฬา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงตนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ข้อมูลเพิ่มเติม โครงการกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี (3D) ดังนี้

1. ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย
2. ด้านการส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย
3. ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี จำนวน 1 ด้าน	มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี จำนวน 2 ด้าน	มีกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3 ดี ครบทั้ง 3 ด้าน

บทที่ 5

แนวทางปฏิบัติที่ดีเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : กระบวนการพัฒนาแผน

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>ข้อที่ 1 มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ (แผนยุทธศาสตร์) ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภาสถาบัน โดยมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันและได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติสถาบันตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของสถาบัน กรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) แผนพัฒนาการศึกษาระดับ อุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2551-2554)</p>	<p>1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานของสถาบัน²⁷ หากสถาบันได้กำหนดปรัชญาหรือ ปณิธานอยู่แล้วตั้งแต่เริ่มต้น สถาบันควรทบทวนว่าปรัชญาหรือ ปณิธานยังมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันของสถาบันหรือไม่ หากเหมาะสมต้องดำเนินการให้แน่ใจว่าสมาชิกในสถาบันและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง²⁸ ได้รับทราบโดยทั่วกัน</p> <p>1.2 หากต้องมีการปรับแก้ปรัชญาหรือปณิธานของสถาบันตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ควรเป็นการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานร่วมกัน ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่เพื่อเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายอันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจ ปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามปรัชญาหรือปณิธานที่ได้กำหนดและได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน²⁹</p> <p>1.3 มีการพัฒนาแผนกลยุทธ์³⁰ ให้สอดคล้องกับปรัชญาหรือปณิธานและนโยบายของสภาสถาบัน³¹ พระราชบัญญัติสถาบัน จุดเน้นของสถาบัน และแผนอุดมศึกษาระยะยาว รวมทั้งหลักการและมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยทำตารางวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าปรัชญาหรือปณิธานและนโยบายของสภาสถาบัน และกลยุทธ์สอดคล้องกันในระดับใด อย่างไร หากมีประเด็นที่ไม่สอดคล้อง ควรพิจารณาปรับแก้ให้สอดคล้อง</p> <p>1.4 มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ (Strategy) เพื่อนำสถาบันไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) เป้าประสงค์ (Goal) และวัตถุประสงค์ (Objective) โดยคณะกรรมการควรวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) เพื่อนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบันอันได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม</p>

²⁷ ในตัวบ่งชี้นี้ สถาบัน : ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง : คณะ หรือวิทยาลัย, บุคลากรในสถาบัน : ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง : บุคลากรของคณะ หรือบุคลากรของวิทยาลัย, สมาชิกในสถาบัน : ในระดับคณะและวิทยาลัยหมายถึงบุคลากรของคณะหรือวิทยาลัย, สภาสถาบัน : ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึงคณะกรรมการบริหารคณะหรือคณะกรรมการวิทยาลัย, ปรัชญาหรือปณิธานของสถาบัน : ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึงปรัชญาหรือปณิธาน ของคณะหรือวิทยาลัย

²⁸ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น นักเรียนนักศึกษา คณาจารย์ ผู้บริหาร บุคลากร สถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิต เป็นต้น

²⁹ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง : คณะกรรมการบริหารคณะ หรือคณะกรรมการวิทยาลัย

³⁰ หรือ แผนยุทธศาสตร์

³¹ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง : นโยบายของสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และคณะกรรมการบริหารคณะ หรือวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
	วิสัยทัศน์โดยแผนกลยุทธ์ที่สถาบันกำหนดควรผ่านการพิจารณาพิจารณาร่วมกันจากทั้งผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ เพื่อให้เกิดการยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามความมุ่งหวังของสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน
ข้อที่ 2 มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับสถาบันไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน	<p>2.1 มีการชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้บริหารหน่วยงานย่อยภายใน³²ถึงวิสัยทัศน์ กลยุทธ์และเป้าหมายของกลยุทธ์ และมีการกำหนดหน่วยงานภายในรับผิดชอบดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์อย่างเป็นทางการ</p> <p>2.2 มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของแต่ละหน่วยงานภายในและมีการมอบหมายอย่างเป็นทางการ</p>
ข้อที่ 3 มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	<p>3.1 มีการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategic Map) เพื่อช่วยในการแปลงแผนกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการตามกระบวนการของ Balance Scorecard³³</p> <p>3.2 มีการจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแผนกลยุทธ์กับแผนปฏิบัติการประจำปีทั้ง 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม</p>
ข้อที่ 4 มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี	<p>4.1 มีการจัดทำตัวบ่งชี้ (KPI) พร้อมทั้งเป้าหมาย (Target) ของแต่ละตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี ทั้งนี้ ควรจัดทำพร้อมกับการจัดทำแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี</p> <p>4.2 มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดทำตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย เพื่อให้เกิดการยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้กำหนดร่วมกัน</p>
ข้อที่ 5 มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ	ควรจัดทำปฏิทินการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานทั้ง 4 พันธกิจ เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานและสร้างความเชื่อมั่นว่าได้มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานในเวลาที่เหมาะสม
ข้อที่ 6 มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และ	<p>1) มีการพัฒนาระบบการติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการว่าเป็นไปตามแผนหรือไม่</p> <p>2) ควรมีการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เทียบกับค่า</p>

³² หน่วยงานย่อยเป็นไปตามโครงสร้างของหน่วยงานหรือสถานศึกษา

³³ Balanced Scorecard (BSC) เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้องค์กรในการแปลกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งเริ่มต้นจากวิสัยทัศน์ ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์กรซึ่งเป็นขั้นของการกำหนดปัจจัยที่จะทำให้เกิดความสำเร็จ และสร้างตัวชี้วัดผลสำเร็จ (Key Performance Indicators) ขึ้นเพื่อเป็นเกณฑ์บ่งชี้ถึงเป้าหมายและใช้วัดผลการดำเนินงานในส่วนที่สำคัญต่อกลยุทธ์ ดังนั้น BSC จึงเป็นระบบการวัดผลการดำเนินงาน ที่ถ่ายทอดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ขององค์กรสู่การปฏิบัติ และสะท้อนการดำเนินงานในมุมมอง 4 ด้านหลัก คือ ด้านการเงิน ด้านผู้รับบริการ ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
รายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา	เป้าหมายเสนอต่อผู้บริหารในช่วงเวลาหนึ่งๆ เช่น 3 เดือน หรือ 6 เดือน โดยหากไม่เป็นไปตามแผนควรมีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุและนำเสนอแนวทางการแก้ไขปรับปรุง
ข้อที่ 7 มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 1 ครั้งและรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบันเพื่อพิจารณา	1) มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์โดยการเปรียบเทียบผลของตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์กับค่าเป้าหมาย 2) นำผลการประเมินที่ได้บรรจุเข้า “วาระเพื่อพิจารณา” ³⁴ ในที่ประชุมผู้บริหารสถาบันและ ที่ประชุมสภาสถาบัน ³⁵ เป็นประจำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
ข้อที่ 8 มีการนำผลการพิจารณาข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภาสถาบันไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี	8.1 มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะที่ได้รับมา และมีการจัดทำแผนการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ 8.2 มีการนำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีที่ได้รับการปรับปรุงเสนอสภาสถาบัน

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	1.1 มีการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอน ³⁶ ในการดำเนินการเพื่อเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรและกำหนดหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบพิจารณาหลักสูตรใหม่และหลักสูตรปรับปรุง คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรควรประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในสาขาวิชานั้นๆ 1.2 การเปิดหลักสูตรใหม่ควรมีการศึกษาความต้องการบัณฑิตในสาขาวิชานั้นๆในตลาดงานว่ามีมากน้อยเพียงใด การผลิตบัณฑิตสาขาวิชานั้นๆ สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือไม่ สถาบันมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชานั้นๆ หรือไม่ นอกจากศึกษาความต้องการหรือความจำเป็นแล้ว ควรมีการวิเคราะห์ทรัพยากรของการดำเนินการของหลักสูตรใหม่และคำนวณจุดคุ้มทุนประกอบการขออนุมัติจากสภาสถาบัน

³⁴ สภาสถาบัน หรือคณะกรรมการบริหารคณะ หรือคณะกรรมการวิทยาลัย ควรมีข้อเสนอแนะในวาระดังกล่าว

³⁵ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง : คณะกรรมการบริหารคณะ หรือคณะกรรมการวิทยาลัย

³⁶ ตัวอย่างและคำแนะนำเพิ่มเติม : สามารถทำในลักษณะ ผังงาน (Flowchart Diagram)

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
	<p>1.3 การปรับปรุงหลักสูตรควรศึกษาความก้าวหน้าทางวิชาการของสาขาวิชานั้นๆ ความคิดเห็นจากบัณฑิตและผู้ประกอบการที่รับบัณฑิตเข้าทำงานเพื่อให้ทราบจุดที่ควรปรับปรุงหลักสูตร</p> <p>1.4 มีการเสนอหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรที่ปรับปรุงผ่านการพิจารณาตามระบบที่สถาบันกำหนด เช่น คณะกรรมการบริหารคณะวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และนำเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ</p> <p>1.5 มีการเสนอหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงตามแบบฟอร์มที่คณะกรรมการ การอุดมศึกษา กำหนด และนำเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 30 วันนับจากวันที่สภาสถาบันอนุมัติ</p>
<p>ข้อที่ 2 มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนด โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด</p>	<p>2.1 มีการกำหนดหลักเกณฑ์ ขั้นตอนการดำเนินงานและการอนุมัติการปิดหลักสูตรโดยพิจารณาหลักสูตรที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการบัณฑิตในตลาดงาน หลักสูตรที่มีผู้สมัครเรียนน้อย หรือหลักสูตรที่องค์ความรู้ล้าสมัยไม่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เป็นต้น</p> <p>2.2 เมื่อหลักสูตรใดเข้าเกณฑ์ของการปิดหลักสูตร ให้เสนอเรื่องผ่านการอนุมัติของคณะกรรมการต่างๆ ตามที่สถาบันกำหนด เช่น คณะกรรมการบริหารคณะวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ รวมทั้งแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 30 วันนับจากวันที่สภาสถาบันอนุมัติ</p>
<p>ข้อที่ 3 ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา³⁷</p> <p>หมายเหตุ :</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสภาหรือสาขาวิชาเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีการประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสภาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตาม ตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก 1 ■ สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพ 	<p>3.1 หลักสูตรทุกหลักสูตรที่เปิดสอนต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและยังต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์ฯ ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน</p> <p>3.2 มีการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมีการประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดย</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ กำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่สะท้อนการดำเนินการตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสภาหรือสาขาวิชา (<i>กรณีหลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสภาหรือสาขาวิชาควรประเมินตามตัวบ่งชี้กลาง</i>) ทั้งในประเด็นการบริหารหลักสูตร การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน การบริหารคณาจารย์ การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำ นักศึกษา ความต้องการของตลาดแรงงาน หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ■ มีการควบคุม ติดตาม และประเมินคุณภาพตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด และรายงานผลการดำเนินการต่อผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชน <p>3.3 สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพ ผู้บริหารหลักสูตรควรทำการศึกษาอย่างละเอียดและรอบคอบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และรายละเอียดของการรับรองหลักสูตร โดย</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรควรมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาหรือ

³⁷ โปรดดูเพิ่มเติมใน : “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552”

ซึ่งมีรายละเอียด (ฉบับเต็ม) ใน CD เอกสารประกอบคู่มือประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ท้ายเล่มคู่มือนี้

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>ต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์วิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. 2548 	<p>องค์กรวิชาชีพอย่างน้อย 1 คนในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ ดำเนินการให้หลักสูตรได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์วิชาชีพที่เกี่ยวข้องก่อนการรับนักศึกษาและจัดการเรียนการสอน ■ ดำเนินการขอรับรองตามกำหนดเวลาอย่างต่อเนื่อง <p>สรุปสาระสำคัญของเกณฑ์มาตรฐาน :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทุกหลักสูตรต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียน การสอน” 2) กรณีที่หลักสูตรโดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสภาหรือสาขาวิชาให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก (มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ หลักสูตร 5 ปี ประกาศใช้เมื่อวันที่ 15 มี.ค.54 เป็นต้น) 3) หลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์วิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น สาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากคุรุสภา เป็นต้น
<p>ข้อที่ 4 มีคณะกรรมการรับผิดชอบ³⁸ ควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร</p>	<p>4.1 สร้างกลไกกำกับดูแลให้ทุกหลักสูตรดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานวิชาชีพ และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติตลอดเวลาที่จัดการศึกษา โดยจัดในรูปแบบของคณะกรรมการ ทั้งนี้ อาจเป็นชุดเดียวกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรของภาควิชา หรือคณะวิชาที่มีอยู่ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบโดยเฉพาะ</p> <p>4.2 จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานทุกหลักสูตรตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อยทุกปีการศึกษา เพื่อวัดคุณภาพของการดำเนินการหลักสูตรว่าเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพียงใด</p> <p>4.3 มีการกำหนดระบบการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดของแต่ละหลักสูตร โดยอาจจัดทำเป็นแบบฟอร์มให้ผู้รับผิดชอบกรอกข้อมูลตัวบ่งชี้ วิเคราะห์ผลการประเมิน และแนวทางการปรับปรุงหรือพัฒนาเสนอต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง</p>

³⁸ โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมใน “หมายเหตุ : คำอธิบายเพิ่มเติมในข้อที่ 3”

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>ข้อที่ 5 มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วน ทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร</p>	<p>คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตร ดำเนินการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรตามผลการประเมินที่ได้จากข้อ 4 จนทำให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร</p>
<p>ข้อที่ 6 (เกณฑ์เฉพาะ ค.1 และ ค.2) พัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างสถาบันกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร มากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (ค2)³⁹</p>	<p>คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรในเกณฑ์ข้อ 1 และคณะกรรมการบริหารคณะวิชาหรือภาควิชา ควรมีองค์ประกอบของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร เพื่อให้ได้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานจริงที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและบริหารหลักสูตรตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกไปปฏิบัติงานได้จริงเมื่อสำเร็จการศึกษา</p>

หมายเหตุ :

1. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่รับนักศึกษา แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว

2. การนับจำนวนนักศึกษาในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 8 ให้นับจำนวนหัวนักศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ และนับทั้งนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง

3. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่ หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : **อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก**

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : **อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ**

³⁹ อักษรย่อภายในวงเล็บ (ค2) หมายถึงเกณฑ์มาตรฐานเฉพาะของสถาบันเฉพาะทางที่เน้นปริญญาตรีหรือสถานศึกษากลุ่ม ค2 ซึ่งเป็นเกณฑ์สำหรับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และหน่วยงาน สถานศึกษาในสังกัดต้องดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 – 2.3 เป็นตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 : ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>ข้อที่ 1 มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์</p>	<p>1.1 ข้อมูลอัตรากำลังของอาจารย์และบุคลากรในปัจจุบัน รวมทั้งที่ต้องการในอนาคตอย่างน้อย 5 ปีข้างหน้า เพื่อใช้ในการวางแผนความต้องการด้านบุคลากรของสถาบัน กำหนดอัตรากำลังที่ต้องการเพื่อการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการพัฒนางานประจำ กำหนดแผนการจ้างงานและวิธีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทัศนคติที่ดีให้เข้ามาสู่กระบวนการคัดสรร อาจมีการสรรหา ทั้งจากภายนอกและภายในสถาบัน</p> <p>1.2 ข้อมูลจากการสำรวจความต้องการในการอบรม (Training Needs) ของบุคลากรทั้งสายอาจารย์และสายสนับสนุน เพื่อให้ได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่สถาบันการศึกษากำหนด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานสามารถประเมินความต้องการนี้ได้ ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถ (Competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ในระดับต่างๆ เพื่อใช้ในการประเมิน และฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจวิธีการทำงาน เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิด กฎเกณฑ์ มีทัศนคติและทักษะที่ดี เพื่อเพิ่มผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการสอนงานการหมุนเวียนให้ไปทำงานในด้านอื่นๆ ตลอดจนการเข้าศึกษาในโครงการที่สถาบันจัดขึ้น</p> <p>1.3 ข้อมูลป้อนกลับของผลการปฏิบัติงานและผลการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าของสายงาน ในรอบปีที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการมอบหมายงานหรือมีข้อตกลงในการทำงานและใช้เพื่อการปรับปรุงแก้ไข ชมเชย ให้รางวัล ตลอดจนปรับปรุงค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสมและเป็นธรรม รวมทั้งการสรรหาคนเก่ง คนดีเข้ามาปฏิบัติงานในสถาบัน</p> <p>1.4 ข้อมูลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนด้านทรัพยากรมนุษย์ว่ามีประเด็นใดบ้างที่ควรมีการวางแผน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาทรัพยากรให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของผู้ปฏิบัติงาน และของสถาบัน</p>
<p>ข้อที่ 2 มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด</p>	<p>2.1 มีการสรรหา คัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบ โปร่งใสและกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ได้อาจารย์ หรือบุคลากรได้ทราบ ภายใต้วงเวลาที่กำหนด และเป็นไปตามกรอบอัตรากำลังที่สถาบันวางแผนไว้</p> <p>2.2 มีการวิเคราะห์งาน (Job Analysis) โดยกำหนดให้มีคำอธิบายลักษณะงาน</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
	<p>(Jobdescription) การระบุคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (Job Specification) รวมทั้งความสามารถ (Competencies)⁴⁰ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อใช้ในการปฐมนิเทศ และการฝึกอบรมวิธีการทำงานและทักษะที่จำเป็นให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจในงาน</p> <p>2.3 มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Job Evaluation)⁴¹ ที่มีรูปแบบชัดเจน มีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (Career Path)⁴² ของบุคลากรทุกกลุ่ม วิเคราะห์ปริมาณการเข้า – ออกของงบบุคลากรแต่ละกลุ่ม และพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุง แก้ไขและติดตามผล</p> <p>2.4 มีการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผน และเส้นทางเดินของตำแหน่งงานที่กำหนด รวมทั้งติดตามตรวจสอบเป็นรายบุคคล เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>ข้อที่ 3 มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>3.1 สร้างบรรยากาศของสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ ตั้งแต่สภาพแวดล้อม บรรยากาศการทำงาน การจัดสวัสดิการ การเอาใจใส่ดูแลบุคลากรทุกคนอย่างเสมอภาคทัดเทียมกันการสร้างบรรยากาศของความสุขในการทำงาน</p> <p>3.2 มีระบบส่งเสริมสนับสนุนการเสนอขอรับรางวัลของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เช่น มีการติดตามข้อมูลแหล่งให้รางวัลต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนทราบโดยเร็ว มีการกระตุ้นและช่วยเหลือผู้ที่มีศักยภาพเพื่อขอรับรางวัลในด้านต่างๆ เช่น ช่วยจัดทำเอกสารการขอรับรางวัลประสานงานในกระบวนการขอรับรางวัลหรืองานธุรการอื่นๆ</p> <p>3.3 มีการยกย่องให้เกียรติผู้ได้ รับรางวัลโดยวิธีการต่างๆ เช่น ประชาสัมพันธ์ผลงานที่ได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกสถาบัน จัดบรรยากาศพิเศษเพื่อเป็นเกียรติ พิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ</p> <p>3.4 มีระบบพี่เลี้ยง โดยจัดให้ผู้ที่มิประสบความสำเร็จเคยได้รับรางวัลให้คำแนะนำช่วยเหลือและสนับสนุนอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนรุ่นใหม่ในการขอรับรางวัลต่างๆ</p> <p>3.5 มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน เปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมมือในการทำงาน มีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชารวมทั้งระหว่าง</p>

⁴⁰ **สมรรถนะ (Competencies)** หมายถึง ความรู้ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ แรงจูงใจ และคุณลักษณะที่เหมาะสมของบุคคลที่จะสามารถปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย **สมรรถนะหลัก (Core Competency)** ได้แก่ สมรรถนะที่บุคลากรทุกคนในสถาบันฯไม่ว่าจะอยู่ในสายงานใดต้องมีสมรรถนะหลักเหมือนกัน กล่าวได้ว่าเป็นสมรรถนะหลักของบุคลากร และ **สมรรถนะเฉพาะตำแหน่ง (Functional Competency)** ได้แก่ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่กำหนดขึ้นเฉพาะสำหรับแต่ละกลุ่มตามภาระงาน เพื่อสนับสนุนให้ผู้ดำรงตำแหน่ง แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในหน้าที่ และส่งเสริมให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

⁴¹ ในที่นี้หมายถึงรูปแบบของกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงาน [Job Evaluation หมายถึงการประเมินค่างาน ซึ่งเป็นเทคนิคหรือวิธีการที่ใช้ในการกำหนดระดับตำแหน่งหรืออัตราค่าตอบแทนสำหรับผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งงานต่าง ๆ ในองค์กร : ดูเพิ่มเติมใน คู่มือการประเมินค่างาน ของสำนักงาน กพ. พ.ศ.2552]

⁴² **เส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (Career Path)** หมายถึง เส้นทางความก้าวหน้าในการทำงานของแต่ละตำแหน่งซึ่งบุคลากรจะสามารถก้าวหน้าได้ภายในองค์กร โดยแสดงให้เห็นถึงเส้นทางและระยะเวลาในการเลื่อนตำแหน่งตั้งแต่ระดับล่างจนถึงสูงสุด

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
	<p>ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยกันเพื่อทำให้เกิด ความรู้สึกที่ดีและพัฒนางานร่วมกัน</p> <p>3.6 มีนโยบายดูแลสุขภาพของบุคลากร ทั้งในเชิงป้องกันและส่งเสริม มีสวัสดิการตรวจเช็คสุขภาพ ส่งเสริมการออกกำลังกายในรูปแบบต่างๆ เช่น สนับสนุนด้านสถานที่ออกกำลังกาย สนับสนุนผู้เชี่ยวชาญในการแนะนำ ด้านการดูแลสุขภาพ</p>
<p>ข้อที่ 4 มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ทุกหลักสูตรการฝึกอบรม หรือทุกโครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มความรู้และทักษะการปฏิบัติงาน ควรกำหนดแนวทาง หรือวิธีการติดตาม ประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรมหรือ การพัฒนาเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าบุคลากรสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงาน หรือปรับปรุงตนเอง โดยอาจใช้กลไกการติดตามผลการนำความรู้และทักษะไปใช้ภายหลังการอบรมหรือพัฒนา 6-9 เดือน หรือใช้กลไกการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรม หรือการพัฒนา เป็นต้น</p>
<p>ข้อที่ 5 มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนและควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ</p>	<p>5.1 จัดให้มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณ และกิจกรรมส่งเสริมการปลูกฝังจรรยาบรรณแก่คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>5.2 ผู้รับผิดชอบในการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณ ควรมีการติดตามผลการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>ข้อที่ 6 มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน</p>	<p>จัดให้มีการประเมินผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPI) หรือเป้าหมายของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน โดยที่ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานและค่าเป้าหมายนั้นควรมีความเชื่อมโยงกับกลยุทธ์ของสถาบัน และนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในรอบปีถัดไป</p>
<p>ข้อที่ 7 มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน</p>	<p>7.1 นำผลการประเมินความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนไปปรับปรุงแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน</p> <p>7.2 ดำเนินการตามแผนปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>7.3 มีการสำรวจความต้องการ และความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในระยะต่อไป</p>

หมายเหตุ :

หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 เช่น ผลการประเมิน หรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 : ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 เป็นตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร	<p>1.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น และหลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียน ยอมรับความสามารถที่แตกต่างและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบวิธีการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การมีทักษะในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ รวมทั้งการสร้างหรือพัฒนาความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ และลงมือปฏิบัติจริง ชี้นำแหล่งข้อมูลความรู้ จัด การเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ทุกรายวิชา</p> <p>1.2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกรายวิชา อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการอภิปรายกลุ่มสัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงการหรือวิจัย เรียนรู้นอกสถานที่รวมทั้งฝึกงานและฝึกประสบการณ์</p> <p>1.3 มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแต่ละรายวิชา และมีการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลความสำเร็จเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ</p>
ข้อที่ 2 ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชา และของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	<p>2.1 อาจารย์จัดทำรายละเอียดของรายวิชาที่จะเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาแต่ละรายวิชาระบุรายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ จุดมุ่งหมายของรายวิชา เป็นการระบุผลการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนได้เรียนรายวิชาเสร็จสิ้นแล้ว โดยเน้นพฤติกรรมที่เป็นผลจากการเรียนรู้ ซึ่งอิงมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ▪ ลักษณะและการดำเนินการ เป็นการระบุคำอธิบายรายวิชา จำนวน ชั่วโมงการสอน และ การให้คำปรึกษา ▪ การพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการอธิบายความรู้หรือทักษะที่รายวิชามุ่งหวังที่จะพัฒนาผู้เรียน วิธีการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ▪ แผนการสอนและการประเมินผล ในแต่ละคาบเรียนมีการระบุหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนที่ใช้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของหัวข้อหรือเนื้อหานั้นๆ ▪ ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน ระบุเอกสาร หนังสือ ตำราที่

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
	<p>ทันสมัยที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนที่ช่วยเสริมประสบการณ์จริงหรือประสบการณ์เชิงปฏิบัติแก่ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา มีการประเมินกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ข้อมูลจากแหล่งหลากหลาย เช่น ความเห็นของผู้เรียน ความเห็นของทีมนักสอน ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และจากการสังเกตการณ์ เป็นต้น <p>2.2 อาจารย์ผู้สอนแจกรายละเอียดของรายวิชาและแผนการสอนให้ผู้เรียนในคาบแรกที่พบผู้เรียน</p> <p>2.3 การประเมินผลการเรียนรู้ของรายวิชาให้มีการประเมินทั้งในระหว่างภาคการศึกษา (Formative Evaluation) และเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา (Summative Evaluation)</p>
<p>ข้อที่ 3 ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติ ทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย</p>	<p>3.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรกำหนดให้ทุกหลักสูตรต้องมีรายวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกชั้นเรียน อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการอภิปรายกลุ่มสัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงการหรือวิจัยเรียนรู้นอกสถานที่รวมทั้งฝึกงานและฝึกประสบการณ์</p> <p>3.2 จัดให้มีระบบการรายงานพัฒนาการของผู้เรียนที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการปฏิบัติจริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหลังจบหลักสูตร</p>
<p>ข้อที่ 4 มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร</p>	<p>ทุกหลักสูตรควรมีการออกแบบให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากบุคคลหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกในด้านวิชาการหรือวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงการนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ในทางปฏิบัติและมีความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัย การดำเนินการนี้อาจทำโดยเชิญบุคลากรภายนอกมาเป็นอาจารย์พิเศษสอนทั้งรายวิชาหรือบรรยายในบางคาบเวลา หรือนักศึกษาฟังการบรรยายและเยี่ยมชมหน่วยงานหรือสถานที่ภายนอกสถาบัน หรือนักศึกษาฝึกงานหรือปฏิบัติงานในวิชาสหกิจศึกษาในสถานประกอบการ เป็นต้น</p>
<p>ข้อที่ 5 มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัยหรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน</p>	<p>5.1 อาจารย์ควรพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอนควรวิเคราะห์การสอนที่ผ่านมา โดยการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าวิธีการสอนและกระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงด้านใด อย่างไร</p> <p>5.2 ควรจัดเวทีการสัมมนา หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยและประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนระหว่างอาจารย์เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>ข้อที่ 6 มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละ</p>	<p>เมื่อสิ้นภาคการศึกษาสถาบันจัดให้มีการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในทุกรายวิชาและมีการประเมินคุณภาพความเพียงพอและความเหมาะสมของอุปกรณ์และสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องเรียนคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ หนังสือตำรา และสิ่งพิมพ์ในห้องสมุด เป็นต้น นำผลการประเมินความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยมีการระบุในรายละเอียดของรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไปด้วยว่ามีการนำการ</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
รายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5	ประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างไร
ข้อที่ 7 มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา	<p>สถานศึกษาควรมีการตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตร ทำหน้าที่ต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ พิจารณารายละเอียดของรายวิชาตามข้อ 2 เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ ▪ ติดตาม วิเคราะห์ผลการดำเนินงานแต่ละรายวิชาและภาพรวมของทุกหลักสูตร ทุกภาคการศึกษา โดยเฉพาะจากผลการประเมินของผู้เรียน และวางแผนปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเสนอการปรับปรุงต่อคณะกรรมการระดับที่สูงขึ้น ▪ ดูแลให้การดำเนินการหลักสูตรได้รับการประเมินโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เรียนปัจจุบัน และผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาหรือศิษย์เก่า และกรรมการอิสระ⁴³ ตามหลักเกณฑ์และกรอบเวลาที่กำหนดทุกปีการศึกษา ▪ ระบุถึงความจำเป็นต่อการปรับปรุง หรือปิด หรือเปิดรายวิชาหรือหลักสูตร ตามหลักฐานจากผลการประเมินของผู้เรียน /ของผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา /ของผู้ประเมินอิสระและของผู้ใช้บัณฑิตอย่างต่อเนื่อง

หมายเหตุ

1. สถาบันหรือคณะจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่นการฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงการ สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึงงานวิจัยของผู้สอนของสถาบันที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน

กรณีหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : **ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต**

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อย	1.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องสำรวจหรือวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุก 5 ปี เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรหรือจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่สนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตให้มากที่สุด โดยนำข้อมูล จากกร

⁴³ กรรมการอิสระ หรือผู้ประเมินอิสระ (ตาม มคอ.7) หมายถึงผู้ประเมินหรือกรรมการซึ่งเป็นบุคคลภายนอกสถาบัน

<p>สำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร⁴⁴</p>	<p>สำรวจมาบูรณาการร่วมกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ</p> <p>1.2 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการทบทวน ปรับปรุงคุณลักษณะของบัณฑิตที่จำเป็น และเหมาะสมกับสาขาวิชา ระดับการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต โดยคำนึงถึงความทันสมัยของหลักสูตรที่ต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติด้วย มีการกำหนดเป็นเป้าหมายการผลิตบัณฑิตระหว่างผู้สอนร่วมกันและเผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการผลิตบัณฑิตทุกคนรับรู้และร่วมกันพัฒนานักศึกษา</p>
<p>ข้อที่ 2 มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียน การสอน การวัด ผล การศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพ และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต</p>	<p>2.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวิเคราะห์ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร และนำข้อมูลจากผลการสำรวจความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร โดยเฉพาะประเด็นการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการศึกษา และการประเมินผล</p> <p>2.2 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนระดับหลักสูตร โดยอาจมีการเชื่อมโยงรายวิชากับคุณลักษณะของบัณฑิตที่กำหนด เพื่อให้ผู้สอนแต่ละวิชาได้รับรู้และถือเป็นการระหน้าที่ที่ต้องพัฒนาผู้เรียนในทักษะที่จำเป็นของรายวิชานั้นๆ อาจมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของการบูรณาการระหว่างรายวิชา และระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนกับนอกห้องเรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อให้มีทักษะการปฏิบัติงานในโลกแห่งการทำงานจริงได้</p> <p>2.3 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการกำกับติดตามการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ที่จะช่วยส่งเสริมเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา มีการประชุมวิพากษ์การจัดการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และวิธีการประเมินผล เพื่อให้ผู้สอนได้ข้อมูลในการปรับปรุงตนเองจากเพื่อนร่วมงาน</p> <p>2.4 มีการวางระบบการประเมิน ผลที่สะท้อนทักษะความสามารถด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) โดยเฉพาะความสามารถในการเรียนรู้ขั้นสูง ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงาน (Performance) ของผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ที่ใช้วิจัยเป็นฐาน</p> <p>2.5 ควรจัดให้มีการประชุมหารือระหว่างคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตร ในการแลกเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอน และการแก้ปัญหาร่วมกันสำหรับผู้เรียนที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษ</p>
<p>ข้อที่ 3 มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้าน</p>	<p>3.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรควรมีการวางแผนการจัดหางบประมาณ หรือทรัพยากรที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่</p>

⁴⁴ ฉบับของ สกอ. มีเกณฑ์เฉพาะกลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกับ สถาบันฯ คือ เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม : 8.มีระบบและกลไกสนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ (กลุ่ม ค 1) และ 9 มีการพัฒนาทักษะนักศึกษาในการจัดทำบทความจากวิทยานิพนธ์และมีการนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ (กลุ่ม ง) สามารถดูเพิ่มเติมได้จากคู่มือของ สกอ.

<p>บุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศและงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต</p>	<p>ส่งเสริมคุณลักษณะของบัณฑิตอย่างเพียงพอ</p> <p>3.2 หน่วยงานระดับคณะวิชา ภาควิชาสนับสนุน ส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อาจมีการจัดทำเว็บไซต์เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์มีการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ในรูปของการสร้างชุมชนนักปฏิบัติ (Community Of Practice) เพื่อให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา</p>
<p>ข้อที่ 4 มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ</p>	<p>4.1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โปรแกรมการประชุมวิชาการที่เกิดขึ้นในที่ต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศให้นักศึกษารับรู้</p> <p>4.2 มีการจัดหางบประมาณให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทั้งภายในสถาบันหรือนอกสถาบัน</p> <p>4.3 หากเป็นไปได้ อาจมีการกำหนดเป็นเงื่อนไขให้นักศึกษาต้องมีโอกาสเข้าร่วมประชุมวิชาการระดับชาติทุกปี หรือระดับนานาชาติอย่างน้อย 1 ครั้งในระหว่างการศึกษา</p> <p>4.4 ในระดับชั้นเรียนผู้สอนมีการฝึกทักษะการนำเสนอผลงานทางวิชาการ สนับสนุนให้นักศึกษาส่งผลงานวิชาการให้ที่ประชุมวิชาการต่างๆ พิจารณาเรียนรู้เทคนิคการส่งผลงานวิชาการให้ได้รับการคัดเลือกไปเผยแพร่</p>
<p>ข้อที่ 5 มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยสถาบัน⁴⁵</p>	<p>5.1 มีการจัดหางบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษา และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทั้งกิจกรรมภายใต้หลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร</p> <p>5.2 มีการกำหนดเงื่อนไขให้นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของสถาบัน โดยมีการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม ซึ่งผลการประเมินควรเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลการเรียน หรือต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : **ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา**

เหลือเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9.1 (สมศ.1) : บัณฑิตปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพหรือทำงานอิสระภายใน 1 ปี

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10.2 (สมศ.2) : คุณภาพบัณฑิตปริญญาตรีโทและเอกตามมาตรฐานกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.11.3 (สมศ.3) : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12.4 (สมศ.4) : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.13.5 (สมศ.14) : การพัฒนาคณาจารย์

⁴⁵ ในระดับคณะและวิทยาลัย หมายถึง : คณะหรือวิทยาลัย

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>ข้อที่ 1 มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา</p>	<p>1.1 จัดทำฐานข้อมูลนักศึกษา ประกอบด้วยข้อมูลด้านสุขภาพทั้งทางกายและทางจิต ข้อมูลด้านการเรียน ข้อมูลครอบครัว และบุคคลที่สถาบันสามารถติดต่อเมื่อนักศึกษามีปัญหา</p> <p>1.2 หน่วยงานระดับภาควิชา มีระบบการตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่เหมาะสมคำนึงถึงสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ที่ทำให้อาจารย์สามารถดูแลนักศึกษาได้ทั่วถึง มีระบบการช่วยเหลือนักศึกษาในความดูแลใกล้ชิด เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีการประชุมระหว่างอาจารย์ทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เพื่อส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียนในกลุ่มผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบหลักสูตร เน้นการให้บริการความช่วยเหลือนักศึกษาในรูปแบบของการป้องกันปัญหามากกว่าการแก้ปัญหา</p> <p>1.3 หน่วยงานระดับคณะหรือระดับสถาบัน เช่น ฝ่ายกิจการนักศึกษามีหน่วยให้บริการหรือให้คำปรึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาชีวิต โดยมีเจ้าหน้าที่คอยรับเรื่องร้องทุกข์ของนักศึกษาที่ขอใช้บริการตลอดเวลา อาจมีการจัดบริการสายด่วน (Hotline) สำหรับให้คำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาวิกฤติและต้องการความช่วยเหลือด่วน และมีระบบการดูแลนักศึกษาในกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาส่งนักศึกษามารับบริการ</p> <p>1.4 มีระบบการส่งต่อการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักศึกษา ไปยังโรงพยาบาลหรือหน่วยให้บริการเฉพาะทางในกรณีที่นักศึกษามีปัญหาที่รุนแรงเกินความสามารถของสถาบันที่จะดูแลได้</p> <p>1.5 ผู้เกี่ยวข้องกับนักศึกษาทุกระดับมีระบบการติดตามผลการช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำแก่นักศึกษา จนสามารถแก้ไขปัญหาของนักศึกษาได้สำเร็จ</p> <p>1.6 มีการจัดประชุมพัฒนาอาจารย์หรือบุคลากรที่รับผิดชอบการดูแลนักศึกษาเป็นระยะๆ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสร้างเครือข่ายการให้ความช่วยเหลือร่วมกัน</p> <p>1.7 มีการจัดประชุมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับครอบครัวของนักศึกษาเพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของนักศึกษา</p> <p>1.8 มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ</p>
<p>ข้อที่ 2 มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา</p>	<p>2.1 สถาบันจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ บอร์ด เว็บไซต์ สำหรับประกาศข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษา เช่น ข้อมูลทุนการศึกษา ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่ทันสมัยและที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่นักศึกษา</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
	<p>จำเป็นต้องรู้</p> <p>2.2 มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ</p> <p>2.3 มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการข้อมูลข่าวสาร</p>
<p>ข้อที่ 3 มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา</p>	<p>3.1 มีการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในและนอกสถาบัน เพื่อเป็นแหล่งดูงานแหล่งฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา และมีการติดตามประเมินคุณภาพของความเป็นแหล่งเรียนรู้ของแหล่ง ฝึกประสบการณ์วิชาชีพเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูล ในการวางแผนการจัดเตรียมแหล่งฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เหมาะสมต่อไป</p> <p>3.2 มีการจัดกิจกรรมวิชาการ หรือกิจกรรมทางสังคม โดยให้นักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานเพื่อฝึกทักษะประสบการณ์การทำงานร่วมกัน</p> <p>3.3 มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ</p> <p>3.4 มีระบบการติดตามประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพ</p>
<p>ข้อที่ 4 มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า</p>	<p>4.1 มีฐานข้อมูลศิษย์เก่า และมีการจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์จดหมายข่าว ฯลฯ สำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับศิษย์เก่า เช่น ข้อมูลกิจกรรมการประชุมวิชาการ การสัมมนาความรู้ใหม่ๆ ข้อมูล แหล่งทุนการศึกษาต่อทุนวิจัยการรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา</p> <p>4.2 มีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์เป็นระยะๆ</p> <p>4.3 เปิดโอกาสให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การทำวิจัยแบบร่วมมือในลักษณะของสหวิทยาการ การเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กิจกรรมดังกล่าวนอกจากจะให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่นักศึกษาปัจจุบัน และสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาปัจจุบันกับศิษย์เก่าแล้วยังทำให้ศิษย์เก่าและอาจารย์ได้เรียนรู้วิทยาการใหม่ๆ ในฐานะผู้ให้และผู้รับ</p> <p>4.4 มีช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ</p>
<p>ข้อที่ 5 มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า</p>	<p>5.1 มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์สำหรับศิษย์เก่าเป็นระยะๆ โดยมีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้</p> <p>5.2 มีช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพ</p>
<p>ข้อที่ 6 มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1 – 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5</p>	<p>6.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสถาบันระดับภาคีวิชา ฝ่าย คณะ หรือสถาบัน มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการทุกด้านแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการประเมินและระยะเวลาในการประเมิน</p> <p>6.2 มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้าน และนำเสนอผลการประเมินแก่ผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารระดับคณะ สถาบัน</p> <p>6.3 คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาควอยู่ใน</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
	ระดับ 3.51 ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 5 จึงจะถือว่ามีการบริการที่อยู่ในระดับดี หากผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการด้านใดที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (ต่ำกว่า 3.51 คะแนน) ให้ทำการวิเคราะห์สาเหตุ ปัญหาอุปสรรค เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ ทั้งนี้ ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาหรือศิษย์เก่า มีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา หรือการปรับปรุงการให้บริการด้วย
ข้อที่ 7 มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา	<p>7.1 นำผลการประเมินคุณภาพการให้บริการเสนอให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทุกระดับและมีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงการให้บริการ โดยเฉพาะการบริการในด้านที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด</p> <p>7.2 มีการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านตามแผนที่กำหนด</p> <p>7.3 มีการสำรวจข้อมูลจากนักศึกษา และศิษย์เก่าเพื่อศึกษาความพึงพอใจในบริการที่สถาบันจัดให้ทุกด้านอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาระบบการให้บริการในระยะต่อไป</p>

หมายเหตุ : ในกรณีที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 และ ข้อ 5 โดยอนุโลม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนา	1.1 หน่วยงานระดับคณะหรือสถาบันมีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนักศึกษาที่ชัดเจน ⁴⁶ นอกเหนือจากการพัฒนานักศึกษาผ่านการจัด

⁴⁶ แนวทางการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา 1. มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทั้งโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรมจริยธรรม (Ethics and Moral) (2) ความรู้ (Knowledge) (3) ทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในแต่ละระดับการศึกษา (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) 2. มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมโดยองค์การนักศึกษาคบถ้วนอย่างน้อยใน กิจกรรมต่อไปนี้ 1) กิจกรรมวิชาการ 2) กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมคุณภาพ 3) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม 4) กิจกรรมนันทนาการ 5) กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม (ดูเพิ่มเติมในบทที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552)

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>นักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนการสอนตามรายวิชาในหลักสูตร ทั้งนี้กิจกรรมการพัฒนา นักศึกษาจะมีทั้งที่จัดโดยสถาบัน หรือจัดโดยองค์กรนักศึกษา เพื่อพัฒนา นักศึกษาให้มีคุณลักษณะตามที่สถาบันกำหนด และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา</p> <p>1.2 มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้หลักตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และตัวบ่งชี้เฉพาะ(ถ้ามี) ที่นอกเหนือจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ เพื่อใช้ในการติดตามประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้รับการ พัฒนาจากการทำกิจกรรม</p>
<p>ข้อที่ 2 มีกิจกรรมให้ความรู้ และทักษะการประกัน คุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา</p>	<p>สถาบันมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษาด้านการประกันคุณภาพ และกำหนดเงื่อนไขให้นักศึกษาระบุตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงาน วิธีการ ประเมินคุณภาพในโครงการหรือกิจกรรมที่นักศึกษาเสนอเพื่อขอรับการสนับสนุน จากสถาบัน</p>
<p>ข้อที่ 3 มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการ จัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดย นักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับ บัณฑิตศึกษา จากกิจกรรม ต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมวิชาการที่ ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิต ที่พึงประสงค์ - กิจกรรมกีฬาหรือการ ส่งเสริมสุขภาพ - กิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์หรือรักษาสี นวเดชา - กิจกรรมเสริมสร้าง คุณธรรมและจริยธรรม - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะ และวัฒนธรรม 	<p>3.1 สำหรับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันควรส่งเสริมให้นักศึกษา จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภท ได้แก่กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสี นวเดชา กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม และกิจกรรมส่งเสริม ศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>3.2 สำหรับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันต้องส่งเสริมการจัดทำ แผนการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาระดับปริญญาโทหรือเอกอย่างน้อย 2 ประเภทจากประเภทกิจกรรมต่อไปนี้ ได้แก่ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาหรือ การส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสี นวเดชา กิจกรรม เสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม โดยควร มีกิจกรรมวิชาการรวมอยู่ด้วย</p> <p>3.3 การจัดกิจกรรมของนักศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรีหรือบัณฑิตศึกษาทุก กิจกรรมต้องจัดทำข้อเสนอโครงการให้ผู้รับผิดชอบอนุมัติ (อาจารย์ที่ปรึกษา หรือฝ่ายกิจการนักศึกษาของสถาบัน) โดยมีคำอธิบายเกี่ยวกับระบบประกัน คุณภาพที่ใช้ในการจัดกิจกรรม ประกอบด้วยสาระสำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของ กิจกรรม ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรมที่จัด ลักษณะของกิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย และวิธีการประเมินความสำเร็จ และมีการติดตามประเมินผลการ ดำเนินงานของกิจกรรมก่อนหน้ามาใช้ประกอบการจัดทำโครงการหรือกิจกรรม ใหม่</p> <p>3.4 ผู้รับผิดชอบควรให้ข้อมูล ป้อนกลับแก่นักศึกษาในการปรับปรุงพัฒนาการ จัดทำข้อเสนอโครงการที่ถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะในส่วนของ การประกัน คุณภาพการปฏิบัติงาน</p>
<p>ข้อที่ 4 มีการสนับสนุนให้ นักศึกษาสร้างเครือข่าย</p>	<p>4.1 ให้นักศึกษาเสนอแผนการจัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพ ภายในสถาบัน (คณะ หรือวิทยาลัย) และให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรม</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
พัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน	<p>แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานในรูปแบบต่างๆ เช่น กิจกรรมการจัดการความรู้ (KM: Knowledge Management) การให้นักศึกษานำเสนอผลการดำเนินงาน (ผลการประเมิน) ในที่ประชุม เพื่อให้ นักศึกษากลุ่มอื่นรับรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการวางแผนการทำงาน การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จการประเมินความสำเร็จ</p> <p>4.2 ฝ่ายกิจการนักศึกษา ควรมีการประชุมกับสถาบันภายนอก เพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของนักศึกษาระหว่างสถาบัน และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาระหว่างสถาบัน ทั้งนี้ สถาบันควรให้ทุนสนับสนุนการจัดกิจกรรมระหว่างสถาบันด้วย</p> <p>4.3 ในแต่ละปี สถาบันอาจหมุนเวียนเป็นเจ้าภาพ ให้นักศึกษาระหว่างสถาบัน มีการจัดเวทีหรือการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม หรือนำเสนอผลการจัดกิจกรรมของแต่ละสถาบัน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการใช้ระบบการประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา</p> <p>4.4 อาจมีการร่วมมือกันเพื่อสร้างช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาระหว่างสถาบัน มีการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายสถาบัน เพื่อเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยผู้รับผิดชอบอาจเป็นการทำงานร่วมกัน ของอาจารย์และนักศึกษาระหว่างสถาบัน</p>
ข้อที่ 5 มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา	<p>5.1 มีระบบติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด</p> <p>5.2 กำหนดให้นักศึกษาจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรม และนำรายงานผลการจัดกิจกรรมมาสังเคราะห์ เพื่อให้เห็นภาพรวมของกิจกรรมและผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในแต่ละรอบปี</p> <p>5.3 มีการติดตามประเมินความรู้ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ระบบประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา จากรายงานผลการจัดกิจกรรมของนักศึกษา</p> <p>5.4 มีการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของนักศึกษา เพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษาในปีต่อไป</p>
ข้อที่ 6 มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา	<p>6.1 มีการนำผลการประเมินความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาและผลการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนไปใช้ในการวางแผนการพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในด้านที่ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร</p> <p>6.2 นำเสนอผลให้ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับรับรู้ และมีการระดมความคิดในการพัฒนานักศึกษาให้มีลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติผ่านกิจกรรมนักศึกษา</p>

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>ข้อที่ 1 มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบัน (คณะ หรือ วิทยาลัย) และดำเนินการตามระบบที่กำหนด</p>	<p>1.1 สถาบัน (คณะ หรือวิทยาลัย) ควรวางแผนทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดหน่วยงาน บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รับผิดชอบ และมีงบประมาณสนับสนุนการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ ในการบริหารควรมีการวางแผน ตรวจสอบติดตาม ประเมินและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอเพื่อบรรลุตามเป้าหมายของแผนการวิจัยของสถาบัน (คณะ หรือวิทยาลัย)</p> <p>1.2 การบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้บรรลุผลสำเร็จควรจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารงานวิจัย เช่น งบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานของกลุ่มวิจัย หรือศูนย์วิจัยเพื่อให้สามารถดำเนินการวิจัยหรือผลิตงานสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกเหนือจากการจัดสรรทุนวิจัย นอกจากนี้ อาจจัดสรรงบประมาณสนับสนุนงานวิจัยของนักศึกษา หรืองบประมาณสนับสนุนนักวิจัย หลังปริญญาเอกให้ปฏิบัติงานในกลุ่มหรือศูนย์วิจัย เป็นต้น</p>
<p>ข้อที่ 2 มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน</p>	<p>มีการบูรณาการกระบวนการวิจัย,งานสร้างสรรค์กับกระบวนการจัดการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การกำหนดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นส่วนหนึ่งในทีมวิจัยของอาจารย์ 2) การกำหนดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีทำโครงการวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ 3) การกำหนดให้นักศึกษาทุกระดับเข้าฟังการบรรยายหรือสัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์ หรือของศาสตราจารย์ อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (Visiting Professor) หรือเข้าร่วมการจัดแสดงงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ 4) การจัดให้มีการประชุมเสนอผลงานวิจัยหรือแสดงงานสร้างสรรค์ของนักศึกษา หรือส่งเสริมนักศึกษาเข้าร่วมประชุมการเสนอผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับชาติและนานาชาติ 5) การส่งเสริมให้อาจารย์นำผลลัพธ์ที่เกิดจากการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของ

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>ข้อที่ 3 มีการพัฒนา ศักยภาพด้านการวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์ และให้ ความรู้ด้านจรรยาบรรณการ วิจัยแก่อาจารย์ประจำและ นักวิจัยประจำ</p>	<p>เนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น</p> <p>3.1 จัดระบบการรับเข้าและกำกับดูแลอาจารย์และนักวิจัย เช่น วิเคราะห์ กำลังคนวางแผน และรับเข้าบุคคล (ทั้งอาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษา บัณฑิตศึกษา) ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับจุดเน้น ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน (คณะ หรือวิทยาลัย) ทำการกำหนด กฎเกณฑ์ แนวทางกำกับ และส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และ ตีพิมพ์ผลงานในวารสารหรือจัดแสดงผลงาน ที่ได้รับการยอมรับระดับชาติและ นานาชาติโดยกำหนดเป็นภาระงานที่ชัดเจนที่ต้องปฏิบัติ</p> <p>3.2 พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยผ่านกระบวนการที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มบุคคลกรณีนักวิจัยรุ่นใหม่อาจเริ่ม จากการฝึกอบรม การทำงานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์โดยได้รับการแนะนำหรือการร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยอาวุโส การเข้า ร่วมประชุมวิชาการ การช่วยให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา กรณี นักวิจัยทั่วไป การส่งเสริมให้มีโอกาสไปทำงานในห้องปฏิบัติการวิจัย หรือร่วมทีม วิจัยกับนักวิจัยชั้นนำนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่าอย่างไรก็ตาม การพัฒนาสมรรถนะอาจารย์ และนักวิจัยที่มีประสิทธิภาพที่สุดคือการส่งเสริมการทำงานวิจัยเป็นทีมที่ ประกอบด้วยนักวิจัยอาวุโส นักวิจัยระดับกลาง นักวิจัยหรือนักศึกษาหลังปริญญา เอก และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาผู้ช่วยวิจัยทั้งนี้เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยอย่างลุ่ม ลึกและต่อเนื่อง</p> <p>3.3 ให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณของนักวิจัยและจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องแก่ อาจารย์และนักวิจัย ตลอดจนจัดระบบควบคุมให้นักวิจัยปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด</p> <p>3.4 สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย เช่น การยกย่อง การให้ผลตอบแทน หรือการให้ รางวัลสำหรับนักวิจัยที่มีผลงานดีเด่น การจัดบรรยากาศและการบริการต่างๆใน สถาบันให้เหมาะสมและจูงใจแก่การค้นคว้าวิจัยและผลิตงานสร้างสรรค์ เป็นต้น</p>
<p>ข้อที่ 4 มีการจัดสรร งบประมาณของสถาบัน (คณะ หรือวิทยาลัย) เพื่อ เป็น ทุน วิจัย หรือ งาน สร้างสรรค์</p>	<p>ในกรณีของนักวิจัยรุ่นใหม่ การแสวงหาทุนวิจัยจากภายนอกอาจทำได้ยาก ดั่งนั้นสถาบัน (คณะ หรือวิทยาลัย) จึงควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือ ผลิตงานสร้างสรรค์เพื่อให้นักวิจัยเหล่านี้มีโอกาสสร้างผลงาน ที่สามารถนำไปใช้ ประกอบการเสนอโครงการขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกสถาบันในโอกาสต่อไป สำหรับการเสนอขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกนั้น สถาบันอาจจัดให้มีระบบ สนับสนุน เช่น การจัดให้มีข้อมูล รายละเอียด และเงื่อนไขของแหล่งทุนวิจัยต่างๆ ทั้งแหล่งทุนภายในประเทศและต่างประเทศ ที่อาจารย์และนักวิจัยสามารถเข้าดูได้ อย่างสะดวกรวดเร็วนอกจากนั้นอาจจัดให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เลี้ยงตรวจสอบ ข้อเสนอโครงการวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยที่เสนอขอทุนไปยังแหล่งทุนต่างๆ และช่วยเหลือปรับปรุงโครงการให้เหมาะสม เพื่อมีโอกาสได้รับทุนวิจัยมากยิ่งขึ้น</p>
<p>ข้อที่ 5 มีการสนับสนุนพันธ กิจด้านการวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ ของสถาบันอย่างน้อยใน</p>	<p>5.1 งบประมาณสนับสนุนการวิจัย ควรประกอบด้วย 1) งบประมาณสนับสนุน การบริหารงานวิจัยของกลุ่มวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย หรือศูนย์วิจัยเพื่อให้ สามารถผลิตผลงานระดับสากล หรือผลงานตามความต้องการของประเทศ หรือของ ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องนอกเหนือจากเงินทุนวิจัย 2) งบประมาณสนับสนุนการ</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>ประเด็นต่อไปนี้เป็น</p> <p>4. ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ</p> <p>5. ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ</p> <p>6. สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย</p> <p>7. กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ</p>	<p>เผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ 3) งบประมาณสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา และของนักวิจัยหลังปริญญาเอก</p> <p>4) งบประมาณสนับสนุนศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (Visiting Professor) เป็นต้น</p> <p>5.2 ห้องปฏิบัติการวิจัยที่เหมาะสมกับงานวิจัยแต่ละประเภทที่เป็นจุดเน้นของสถาบัน ระบบรักษาสุขภาพและความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐาน ศูนย์เครื่องมือระดับสูงที่จำเป็นที่หลายหน่วยวิจัย หรือกลุ่มวิจัย หรือศูนย์วิจัยสามารถใช้ร่วมกันได้ หรือหากไม่มีศูนย์เครื่องมือระดับสูงดังกล่าว ก็ต้องจัดระบบผ่านเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศให้สามารถเข้าใช้ของหน่วยงานอื่นได้ เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อการวิจัยของนักวิจัย</p> <p>5.3 แหล่งค้นคว้าทางวิชาการ ซึ่งนอกจากหนังสือและวารสารทั้งในรูปแบบของเอกสาร (Hard copy) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอแล้ว ยังหมายรวมถึงการสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ การสนับสนุนศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (Visiting Professor) การสนับสนุนการไปร่วมทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับหน่วยงานอื่นที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศที่สอดคล้องกับงานวิจัยของอาจารย์ โดยเฉพาะในช่วงเวลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางวิชาการ (Sabbatical Leave) ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยวิจัย</p> <p>5.4 ระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัยครอบคลุมข้อมูลข่าวสารอย่างน้อย 5 ด้านดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ข้อมูลด้านแหล่งทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน 2) ข้อมูลด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งปัจจุบันและผลงานที่ผ่านมา 3) ข้อมูลด้านแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งวารสารและการประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ต่างๆ ตลอดจนข้อมูลการสนับสนุนของสถาบันในการเผยแพร่ผลงาน 4) ข้อมูลด้านระบบและกลไกของสถาบันในการส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ รวมถึงการส่งเสริมด้านการจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา 5) ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติอื่นๆ ของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและงานสร้างสรรค์ 6) มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็นสถาบันจัดให้มีระบบประเมินผลสำเร็จของการสนับสนุนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ โดยการมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักวิจัย เช่น “การประเมินผลสำเร็จของการให้ทุนวิจัย” ทั้งในประเด็นงานวิจัยเสร็จทันตามกำหนดเวลา คุณภาพของผลงานวิจัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ผู้รับทุนสามารถแสวงหาทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกได้ในโอกาสต่อมา หรือ “การประเมินแหล่งค้นคว้าสนับสนุนงานวิจัย” ในประเด็นความเหมาะสมและเพียงพอเทียบกับงานวิจัยของอาจารย์ และนักวิจัยในปัจจุบัน หรือ “การประเมินระบบสารสนเทศ” ในประเด็นความเหมาะสมกับความต้องการใช้ของอาจารย์และนักวิจัย เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
	<p>7) มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันสถาบันนำผลการประเมินไปจัดทำแผนการปรับปรุง โดยกำหนดกิจกรรมที่ต้องทำเพื่อการปรับปรุง กำหนดบุคคลหรือหน่วยงานรับผิดชอบในการปรับปรุง กำหนดงบประมาณที่ต้องใช้หากจำเป็น กำหนดระยะเวลาที่การปรับปรุงต้องแล้วเสร็จ จากนั้นจึงดำเนินการปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยตามที่กำหนด</p> <p>8) มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด (เฉพาะกลุ่ม ข และ ค 2)สถาบันหรือคณะวิชาวางแผนและขั้นตอน ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอกโดยวิธีการต่างๆ เช่น การจัดหาข้อมูลสารสนเทศของกลุ่มเป้าหมาย การสนทนากับกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ (Focus Group) การติดต่อสร้างสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก การใช้ข้อมูลป้อนกลับ (Feed Back) จากความร่วมมือที่มีอยู่เดิม วัตถุประสงค์ของความร่วมมือดังกล่าวควรมีทั้งการร่วมทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือเพื่อตอบโจทย์ของหน่วยงานหรือชุมชนภายนอก รวมถึงการร่วมใช้ทรัพยากรทั้งสถานที่ บุคคล อุปกรณ์ หรือทรัพยากรอื่นๆ</p>
<p>ข้อที่ 6 มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น</p>	<p>จัดให้มีระบบประเมินผลสำเร็จของการสนับสนุนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอโดยมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักวิจัย เช่น</p> <p>“การประเมินผลสำเร็จของการให้ทุนวิจัย” ทั้งในประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ งานวิจัยเสร็จทันตามกำหนดเวลา ▪ คุณภาพของผลงานวิจัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ▪ ผู้รับทุนสามารถแสวงหาทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกได้ในโอกาสต่อมา <p>“การประเมินแหล่งค้นคว้าสนับสนุนงานวิจัย” ในประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ความเหมาะสมและเพียงพอเทียบกับงานวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยในปัจจุบัน <p>หรือ “การประเมินระบบสารสนเทศ” ในประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ความเหมาะสมกับความต้องการใช้ของอาจารย์และนักวิจัย เป็นต้น
<p>ข้อที่ 7 มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน</p>	<p>นำผลการประเมินไปจัดทำแผนการปรับปรุง โดย</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ กำหนดกิจกรรมที่ต้องทำเพื่อการปรับปรุง ▪ กำหนดบุคคลหรือหน่วยงานรับผิดชอบในการปรับปรุง ▪ กำหนดงบประมาณที่ต้องใช้หากจำเป็น ▪ กำหนดระยะเวลาที่การปรับปรุงต้องแล้วเสร็จ <p>จากนั้นจึงดำเนินการปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยตามที่กำหนด</p>
<p>ข้อที่ 8 มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิ</p>	<p>สถาบันหรือคณะวิชาวางแผนและขั้นตอน ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอกโดยวิธีการต่างๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ การจัดหาข้อมูลสารสนเทศของกลุ่มเป้าหมาย

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ปัญหาท้องถิ่น หรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	<ul style="list-style-type: none"> ▪ การสนทนากับกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ (Focus Group) ▪ การติดต่อสร้างสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก ▪ การใช้ข้อมูลป้อนกลับ (Feed Back) จากความร่วมมือที่มีอยู่เดิม <p>วัตถุประสงค์ของความร่วมมือดังกล่าวควรมีทั้งการร่วมทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือเพื่อตอบโจทย์ของหน่วยงานหรือชุมชนภายนอก รวมถึงการร่วมใช้ทรัพยากรทั้งสถานที่ บุคคล อุปกรณ์ หรือทรัพยากรอื่นๆ</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ	<p>1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติวางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการตีพิมพ์หรือการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในวารสารหรือในที่ประชุมวิชาการที่มี Peer Review ในประเด็นต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การจัดให้มีพี่เลี้ยงแก่นักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อช่วยเขียนรายงานการวิจัยสำหรับนำเสนอในที่ประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสาร 2) การสนับสนุนการตรวจสอบภาษาอังกฤษของบทความวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยที่จะนำเสนอในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ 3) การสนับสนุนงบประมาณเพื่อเข้าร่วมประชุมเสนอผลงานวิจัยหรือเผยแพร่งานสร้างสรรค์ 4) การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ 5) การจ่ายค่าตีพิมพ์กรณีวารสารเรียกเก็บเงิน เป็นต้น ทั้งนี้การสนับสนุนดังกล่าวอาจแตกต่างกันตามสถานภาพและจุดเน้นของแต่ละสถาบัน
ข้อที่ 2 มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	<ol style="list-style-type: none"> 1) วางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลเป้าหมาย โดยยังคงความเชื่อถือได้ในเชิงวิชาการและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบติดตามผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนักวิจัย คัดสรรคผลงานที่น่าจะเป็นที่สนใจของคนทั่วไป 2) จัดให้มีการสัมภาษณ์อาจารย์เจ้าของผลงาน วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลให้เป็นความรู้ที่น่าสนใจซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าใจได้ จัดหมวดหมู่ความรู้ที่ได้ให้เหมาะสมต่อการเผยแพร่

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>ข้อที่ 3 มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้อง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์สังเคราะห์ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในข้อ 2 เผยแพร่สู่สาธารณชนผ่านสื่อต่างๆ อย่างเป็นระบบในเชิงรุก โดยเริ่มจากการวางแผนประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย 2) ดำเนินการประชาสัมพันธ์ตามแผนตลอดจนการติดตามข้อมูลป้อนกลับ โดยการประชาสัมพันธ์อาจรวมถึงการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์โดยเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า ชุมชน และองค์กรภายนอกทั้งรัฐและเอกชน โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะสามารถสนับสนุนงานวิจัย หรือร่วมวิจัยหรือนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์
<p>ข้อที่ 4 มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน</p>	<p>สนับสนุนการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) กำหนดขั้นตอน วิธีการ และผู้รับผิดชอบเพื่อเป็นสื่อกลางสานสัมพันธ์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างอาจารย์ และนักวิจัยกับองค์กรภายนอกที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ 2) ผู้รับผิดชอบแสวงหางานวิจัยจากภาครัฐและเอกชนทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการที่ต้องการรับบริการวิจัยในเรื่องเฉพาะใดๆ จากสถาบัน (Consultancy) และประสานงานต่อไปยังผู้วิจัย 3) ผู้รับผิดชอบริเริ่ม ประสานงาน หรือส่งเสริมการนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปสู่งานเชิงพาณิชย์ในลักษณะนิติบุคคล (Start – Up Company) เป็นต้น
<p>ข้อที่ 5 มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) วางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการเจรจาต่อรอง ทำข้อตกลง หรือสนับสนุนด้านระเบียบ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แก่อาจารย์ นักวิจัย และสถาบัน ในการเจรจาเชิงธุรกิจ หรือการซื้อขายผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 2) สนับสนุนในการเจรจาเข้าไปร่วมเป็นพันธมิตรทางธุรกิจใดๆ ที่เกิดจากผลของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 3) ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรักษาสิทธิประโยชน์ของอาจารย์ นักวิจัยและของสถาบันในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการซื้อขาย หรือทำธุรกิจที่เป็นผลจากงานวิจัย โดยเป็นหลักเกณฑ์ที่โปร่งใส เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : **เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ**

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เป็นตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	มีการวางแผนทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ของการให้บริการวิชาการด้านต่างๆที่สัมพันธ์กับพันธกิจของสถาบัน มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนและจูงใจให้อาจารย์ บุคลากรทุกระดับ มีความพร้อมทั้ง ในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ เวลาและจิตแห่งการบริการ (Service Mind)ในการให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถาบัน รวมถึงจัดหางบประมาณสนับสนุน และจัดทำระเบียบของการให้บริการ กำหนดภาระงานของอาจารย์และบุคลากรให้ชัดเจน โดยมีระบบการเทียบเคียงและทดแทนระหว่างภาระงานด้านต่างๆ ซึ่งจะ เป็นการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรสนใจการให้บริการแก่ชุมชน สังคมตามความถนัดและจุดเน้นของสถาบันในการให้บริการทางวิชาการนี้ควรมีการวางแผน ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพของการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
ข้อที่ 2 มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน	มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานประจำด้านอื่นๆของอาจารย์และบุคลากร เช่น การกำหนดให้นักศึกษานำความรู้ไปจัดทำ เป็นโครงการหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน
ข้อที่ 3 มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย	มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการกับการวิจัยอย่างเป็นระบบ เช่น 1) มีการนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์จริงที่ตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วนในทุกระดับ 2) นำความรู้ ประสบการณ์ จากการให้บริการกลับมาพัฒนาต่อยอดไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการวิจัย เป็นต้น
ข้อที่ 4 มีการประเมินผล	จัดให้มีระบบติดตาม ประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการ

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย	<p>วิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย โดยให้มีส่วนร่วมของผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ และนักศึกษา ซึ่งเป็นทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ทั้งในระดับแผนการดำเนินงาน เป้าหมายของสถาบันความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร คุณภาพของบุคลากร คุณภาพของการให้บริการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สถาบันกำหนดไว้</p> <p>หมายเหตุ : เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 4 ต้องมีการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ ข้อ 2 และข้อ 3</p>
ข้อที่ 5 มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย	นำผลการประเมินไปพัฒนาแผน พัฒนาระบบงาน และผลสัมฤทธิ์ที่ได้ อย่างสม่ำเสมอและเป็นรูปธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 มีการสำรวจความต้องการของชุมชนหรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของสถาบัน	มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและความเชี่ยวชาญของสถาบัน
ข้อที่ 2 มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ	มีการเชิญหรือเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมจากชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่จะให้บริการ มาร่วมมือรวมพลัง (Collaboration) ในลักษณะของการสร้างเครือข่าย (Networking) ระหว่างบุคคลหรือหน่วยงานในรูปแบบต่างๆ เช่นความร่วมมือกับสถานประกอบการในการนำผลการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของการปรับปรุงปัญหาที่เกิดขึ้นหรือไปใช้พัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการหรือส่วนการผลิต มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้คำปรึกษาแนะนำและจัดให้มีช่องทางในการสื่อสาร ทำความเข้าใจร่วมกันของภาคอุตสาหกรรมหรือริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใหม่ๆ ในชุมชน
ข้อที่ 3 มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม	มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคมว่าสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการทั้งทางตรงและทางอ้อม มีการประเมินผลที่เกิดกับนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรผู้ให้บริการ ทั้งในด้านการนำความรู้ ความเชี่ยวชาญไปใช้ประโยชน์ การสื่อสาร การชี้แจงแนะนำให้

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
	ผู้รับบริการและประชาชน
<p>ข้อที่ 4 มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ</p>	<p>มีการนำผลการประเมินการให้บริการทางวิชาการไปพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของการให้บริการ ระบบและกลไกการให้บริการ ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบการให้บริการ ขอบเขตการให้บริการ ค่าใช้จ่าย ระยะเวลาในการให้บริการ สัญญาการบริการ ซึ่งรวมทั้งการควบคุมและการกำกับคุณภาพของการให้บริการ โดยจัดให้มีระบบการให้ข้อมูลที่ชัดเจน ความเป็นธรรมโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้</p>
<p>ข้อที่ 5 มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบัน และเผยแพร่สู่สาธารณชน</p>	<p>มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบัน ซึ่งรวมทั้งผู้เรียนด้วย จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเผยแพร่ประสบการณ์ในการให้บริการผ่านทางสื่อการเรียนรู้ต่างๆรวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลการบริการวิชาการเผยแพร่สู่สาธารณะ</p>

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>ข้อที่ 1 มีระบบและกลไกการทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการกำหนดระบบและกลไกทางด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 2. มีระบบส่งเสริมให้บุคลากรนำกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติ และมีผลลัพธ์ชัดเจนตามแนวทางที่กำหนดไว้ เช่น มีการกำหนดนโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การกำหนดผู้รับผิดชอบ 3. มีการจัดทำแผนงบประมาณโครงการมีการกำหนดตัวชี้วัดด้านศิลปะและวัฒนธรรม 4. มีการนำงานศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม โดยทุกคนมีส่วนร่วม 5. มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีการนำสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
<p>ข้อที่ 2 มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา</p>	<p>มีการสนับสนุนให้นำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปบูรณาการร่วมกับการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา คือมีการจัดการเรียนการสอนที่นำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน หรือบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งที่จัดโดยสถาบันและที่จัดโดยองค์กรนักศึกษา</p>
<p>ข้อที่ 3 มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 3.1 สถาบันมีสถานที่เพื่อการเผยแพร่และบริการด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น มีหอศิลป์ หอประวัติ พิพิธภัณฑ์ หรือเวทีการแสดง มีการบริหารจัดการโดยมีผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีการจัดสรรงบประมาณด้านศิลปะและวัฒนธรรม 3.2 สถาบันจัดทำวารสารศิลปะและวัฒนธรรมในระดับต่างๆ เช่น วารสารระดับหน่วยงาน ระดับชาติ โดยมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน 3.3 สถาบันมีการบริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น มีการสร้างเครือข่าย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบอย่างชัดเจน
<p>ข้อที่ 4 มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) มีการติดตามผลการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา 2) มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ
<p>ข้อที่ 5 มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา</p>	<ol style="list-style-type: none"> 5.1 มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการ บูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักการของ PDCA 5.2 มีแผนปรับปรุงและพัฒนาการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมนำสู่การปฏิบัติและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง 5.3 มีผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามแผนปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม
<p>ข้อที่ 6 มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 6.1 สถาบันมีการกำหนด/การสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีการใช้ผู้เชี่ยวชาญและมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ด้านศิลปะและวัฒนธรรม และมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ	<p>6.2 สถาบันได้รับการยอมรับจากสังคม เช่น มีศิลปินแห่งชาติ มีบุคลากรได้รับเชิญเป็นวิทยากรหรือเป็นที่ประจักษ์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับองค์กร ระดับชุมชน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ</p> <p>6.3 สถาบันมีจำนวนผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีการเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ หรือมีผลงานได้รับรางวัล ได้รับการอ้างอิงเป็นที่ยอมรับ</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4.1 (สพศ.) : ส่งเสริมสนับสนุนด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับสถานศึกษาเป็นที่ยอมรับระดับชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 มีการจัดสรรทรัพยากรด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม สอดคล้องตามแผนกลยุทธ์ของสถาบัน	1. มีการจัดทำระบบและกลไกการจัดสรรทรัพยากรด้านศิลปวัฒนธรรม ตามพันธกิจหลักของสถาบัน
ข้อที่ 2 มีการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม กับหน่วยงานภายนอกต่างๆ เช่น เป็นกรรมการตัดสิน การให้บริการด้านอุปกรณ์ด้านศิลปวัฒนธรรม การเป็นวิทยากร การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ	<p>1. มีระบบส่งเสริมและสนับสนุนในการให้บริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับหน่วยงานภายนอก</p> <p>2. มีการจัดทำโครงการ/กิจกรรมในการบริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการแสดงในโอกาสต่าง ๆ</p> <p>3. มีการสนับสนุนให้บริการอุปกรณ์ด้านศิลปวัฒนธรรม</p> <p>4. มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีการนำสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p>
ข้อที่ 3 มีสถานที่จัดงานแสดงเพื่อบริการทางวิชาการแก่ประชาชน หรือมีแหล่งจัดงานด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจด้านศิลปวัฒนธรรมแก่บุคคลทั่วไป	<p>1. มีสถานที่/แหล่งเพื่อการเผยแพร่และบริการทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น ลานวัฒนธรรม /โรงละคร/หอศิลป์/ห้องจัดการแสดงนิทรรศการด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น</p> <p>2. มีการสร้างเครือข่าย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมกับหน่วยงานภายนอกในการจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม</p>
ข้อที่ 4 เป็นที่ยอมรับด้านภูมิปัญญาไทย ในส่วนของศิลปวัฒนธรรม และเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศ/ชุมชน/ท้องถิ่น	<p>1. มีแหล่งองค์ความรู้ภูมิปัญญาไทยของประเทศ/ชุมชน/ท้องถิ่น</p> <p>2. มีสื่อเทคโนโลยีด้านศิลปวัฒนธรรมให้บริการแก่หน่วยงาน ชุมชน ท้องถิ่น</p>
ข้อที่ 5 สถานศึกษาได้รับรางวัลการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมดีเด่น ในส่วน	<p>1. มีการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา อาจารย์ เจ้าหน้าที่ วิทยาลัย สถาบันฯ เข้าสู่เวทีการประกวดในระดับชาติ/นานาชาติ</p> <p>2. มีการสร้างขวัญ กำลังใจ แก่ผู้ได้รับรางวัล เช่น การมอบเกียรติบัตร/การจัด</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ของนักศึกษา/อาจารย์ / เจ้าหน้าที่ ผู้บริหารหรือสถาบัน	กิจกรรมเชิดชูยกย่อง และจัดป้ายเชิดชูเกียรติ ให้กับผู้รับรางวัล/หน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 6.4.2 (สบศ.) : ผลสำเร็จของการเผยแพร่ด้านศิลปวัฒนธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 การเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษา สู่เวทีระดับชาติ	1. มีระบบและกลไกที่ส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ด้านศิลปวัฒนธรรมของ สถานศึกษาสู่เวทีระดับชาติ
ข้อที่ 2 มีการเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษา สู่เวทีระดับนานาชาติ รวมทั้งที่ จัดการเผยแพร่ภายในและ ต่างประเทศ	1. มีการส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษานำกิจกรรมและผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม สู่เวทีระดับชาติ 2. สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการเผยแพร่ด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งภายในและ ต่างประเทศ
ข้อที่ 3 กิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษา สร้างคุณค่าและความเข้มแข็ง ด้านศิลปวัฒนธรรม ระดับประเทศ	1. มีการจัดกิจกรรมความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่สร้างคุณค่าและความเข้ม แข็งด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น การจัดแสดงโขนสมเด็จพระนางเจ้าฯ การจัดมหกรรม การแสดงศิลปวัฒนธรรม สี่ภาคร่วมกับททท.
ข้อที่ 4 มีการบูรณาการด้าน ศิลปวัฒนธรรมกับการเรียน การสอน งานวิจัย งาน สร้างสรรค์ และบริการวิชาการ แก่สังคมในรูปแบบต่างๆ	1. มีการนำผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์และงานบริการทางวิชาการมาบูรณาการกับ การเรียนการสอน โดยนำบรรจุไว้ใน มคอ. 3 มคอ. 5 2. นำผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ไปจัดแสดงเผยแพร่/จัดอบรมให้กับบุคลากร ภายนอก 3. สนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมเป็นผู้ช่วยในการทำวิจัย หรืองาน สร้างสรรค์
ข้อที่ 5 มีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมกับ สถาบันการศึกษา/หน่วยงาน อื่นๆระหว่างประเทศและมีการ ดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่าง เป็นระบบ	1. มีระบบและกลไกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษา/ หน่วยงานอื่น ๆ ระหว่างประเทศ 2. มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษา/ หน่วยงานอื่น ๆ ระหว่างประเทศ เช่น การจัดกิจกรรมหรือ โครงการความร่วมมือใน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมกับสถาบันการศึกษาหน่วยงานอื่น ๆ ระหว่างประเทศ 3. จัดกิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรมกับ สถาบันการศึกษา หน่วยงานอื่น ๆระหว่างประเทศ 4. จัดกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมระหว่างสถาบัน/หน่วยงาน อื่น ๆ ระหว่างประเทศ

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
--------------	-----------------

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>ข้อที่ 1 สภาสถาบัน ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วน และมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า</p>	<p>1.1 กรรมการสภาสถาบันทุกคนควรได้รับการชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน โดยเฉพาะพระราชบัญญัติสถาบัน ข้อบังคับต่างๆอาทิ ข้อบังคับที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลและผู้บริหารรวมทั้งทิศทางการพัฒนาคุณ ภาพการศึกษาของประเทศ กรอบทิศทางการพัฒนาสถาบัน และอัตลักษณ์ของสถาบัน เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ที่มีต่อสถาบันก่อนจะปฏิบัติหน้าที่</p> <p>1.2 กรรมการสภาสถาบันกำกับดูแลสถาบันไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถาบันและสภาสถาบัน และมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาคุณ ภาพการศึกษาของประเทศ รวมทั้งทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก</p> <p>1.3 มีการเปิดเผยประวัติกรรมการสภาสถาบัน รายงานการประเมินตนเอง และรายงานต่อสาธารณชน</p>
<p>ข้อที่ 2 ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน</p>	<p>2.1 ผู้บริหารและสภาสถาบัน มีส่วนร่วมกันในการกำหนดนโยบายและจัดทำวิสัยทัศน์พันธกิจ แผนกลยุทธ์ และนำสู่การปฏิบัติที่เป็นระบบชัดเจน โดยมีการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ของงานที่ปฏิบัติ ที่ควรมีการพิจารณาจาก</p> <p>1) มิติการพัฒนาองค์กร เช่นการส่งเสริมให้อาจารย์ บุคลากรมีโอกาสศึกษา เรียนรู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้</p> <p>2) มิติการพัฒนา หรือการปรับปรุงกระบวนการหลักของสถาบันเช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา ทิศทางการส่งเสริมการวิจัย การบริการวิชาการและสังคม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>3) มิติผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเช่น ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงิน งบประมาณ และให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
	<p>ของสถาบัน อย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความคุ้มค่าของการจัดเก็บข้อมูล และการรายงานข้อมูล กับประโยชน์ที่จะได้รับ</p> <p>2.2 ผู้บริหารสร้างระบบและกลไกการถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ให้หน่วยงานและบุคลากรทุกระดับทราบและมีความเข้าใจร่วมกัน</p> <p>2.3 ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลของสถาบันให้ทันสมัย นำมาใช้ในการติดตามผลการบริหารสารสนเทศ การรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และนำข้อมูลที่ได้มาใช้เพื่อการตัดสินใจปรับแผนกลยุทธ์ได้อย่างทันการ</p>
<p>ข้อที่ 3 ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของสถาบันไปยังบุคลากรในสถาบัน</p>	<p>3.1 ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามผลการนำนโยบายและแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติในการประชุมผู้บริหารอย่างน้อย ปีละ 1-2 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมายหรือปรับแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งสร้างกลไกภายในเพื่อสื่อสารแผนการดำเนินงานไปยังบุคลากรกลุ่มเป้าหมายทุกระดับที่เกี่ยวข้อง</p> <p>3.2 ผู้บริหารมีการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของสถาบันอย่างครบถ้วน รวมทั้งการติดตามผลสัมฤทธิ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมายหรือปรับแผนการดำเนินงานในรอบปีถัดไป พร้อมแจ้งผลการดำเนินงานไปยังบุคลากรทุกระดับผ่านการสื่อสารภายใน โดยใช้สื่อต่างๆ ที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย</p>
<p>ข้อที่ 4 ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม</p>	<p>4.1 ผู้บริหารควรมีระบบการสื่อสาร 2 ทาง เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน อันจะทำให้ได้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง</p> <p>4.2 ผู้บริหารดำเนินการปรับลดขั้นตอนกระบวนการบริหารจัดการโดยการมอบอำนาจในการตัดสินใจแก่ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติระดับถัดไป เพื่อเพิ่มความคล่องตัว พร้อมกับมีการกำกับ และตรวจสอบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าระบบการทำงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลคุ้มค่า และมีความเสี่ยงอยู่ระดับในที่ยอมรับได้</p> <p>4.3 ผู้บริหารมีการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรม เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคลากรเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดโครงการรางวัลคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ โครงการพัฒนาองค์การให้คล่องตัว (Lean Organization)⁴⁷ เป็นต้น</p>
<p>ข้อที่ 5 ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันได้</p>	<p>5.1 ผู้บริหารมีการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ร่วมงาน โดยเน้นการเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น การสอนงานที่หน้างาน (On – the – job Training) จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น</p> <p>5.2 ผู้บริหารในระดับต่างๆ ควรนำหลักการจัดการความรู้มาใช้ เพื่อการ</p>

⁴⁷ Lean (ลีน) ในทางธุรกิจ หมายถึง : การดำเนินงานอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยพยายามลดความสูญเสียด้านทรัพยากรที่ไม่มีความจำเป็นในการทำงาน เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุดและลดต้นทุนการผลิต ซึ่งจะช่วยให้ระดับผลกำไรเพิ่มขึ้น (ผู้รับผิดชอบอาจศึกษาเพิ่มเติมในหัวข้อต่อไปนี้ Lean Management System, Lean Organization)

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ศักยภาพ	แลกเปลี่ยนความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ร่วมกันระหว่างผู้ปฏิบัติงาน อาทิ การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสร้างเครือข่ายชุมชนนักปฏิบัติ (Community of practices) เป็นต้น
ข้อที่ 6 ผู้บริหาร บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึง ประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	<p>6.1 ผู้บริหารควรยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นเครื่องมือในการบริหารการดำเนินงานของสถาบัน ให้ไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถาบัน และสภาสถาบันโดยให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก</p> <p>6.2 ผู้บริหารมีการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยเฉพาะในประเด็น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องคุณภาพทางวิชาการและ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน</p> <p>6.3 ผู้บริหารมีการเปิดเผยประวัติ มีรายงานประเมินตนเอง จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานและรายงานการเงินของสถาบันเสนอต่อสภาสถาบันเป็นประจำทุกปี</p> <p>6.4 ผู้บริหารมีการติดตามผลการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบภายในของสถาบันการศึกษา และรายงานการเงินของสถาบัน เสนอต่อสภาสถาบันเป็นประจำทุกปี</p> <p>หมายเหตุ : หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ 6 นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้ในคู่มือนี้ ซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ของ สมศ. *** คู่มืออธิบายเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลใน บทที่ 2 และ เอกสารฉบับเต็มใน CD</p>
ข้อที่ 7 สภาสถาบัน ประเมินผลการบริหารงาน ของสถาบันและผู้บริหาร นำผลการประเมินไป ปรับปรุงการบริหารงาน อย่างเป็นรูปธรรม	<p>7.1 สภาสถาบันประเมินผลการบริหารงานของสถาบันและผู้บริหารตามที่ ระบุไว้ในกฎหมายหรือพระราชบัญญัติของสถาบัน และข้อบังคับสถาบันที่ว่า ด้วยการบริหารงานบุคคลผู้บริหาร และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน หรือตามข้อตกลงที่ทำร่วมกันระหว่างสภาสถาบันและผู้บริหาร</p> <p>7.2 สภาสถาบันควรยึดหลักการประเมินผลการบริหารงานแบบกัลยาณมิตร กล่าวคือใช้หลัก การที่มุ่งเน้นการให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ นำผลการ ประเมิน ไปใช้ในการพัฒนา หรือปรับปรุงสถาบันให้เจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง</p> <p>7.3 ผู้บริหารมีการนำผลการประเมินจากสภาสถาบันไปใช้ปรับปรุงการ บริหารงาน อาทิ จัดทำแผนการบริหารงาน และรายงานผลการดำเนินงานต่อ สภาสถาบันในโอกาสที่เหมาะสม</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2

:

การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 มีการกำหนด ประเด็น ความรู้ และ เป้าหมายของการจัดการ ความรู้ที่สอดคล้องกับ	<p>1.1 สถาบันควรศึกษาเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ หรือ วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบัน ว่ามีประเด็นใดที่มุ่งเน้นเป็นสำคัญ หรือมุ่ง สู่อัตลักษณ์ใดที่ต้องการ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนด แผนยุทธศาสตร์หรือ แผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>แผนกลยุทธ์ของสถาบัน อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย</p>	<p>โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย</p> <p>1.2 บุคคลที่เกี่ยวข้องในการกำหนดประเด็นความรู้ อาจประกอบด้วย รองอธิการบดีผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้างาน ที่กำกับดูแลด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต ด้านวิจัย รวมทั้งด้านอื่นๆ ที่เป็นไปตามอัตลักษณ์ของสถาบัน</p> <p>1.3 สถาบันควรมีเป้าหมายในการจัดการความรู้ โดยเน้นเรื่องการพัฒนาทักษะความสามารถของบุคลากรภายในเป็นหลัก โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย รวมทั้งประเด็นการจัดการความรู้ที่สถาบันมุ่งเน้นตามอัตลักษณ์ เช่น เทคนิคการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) เทคนิคการเพิ่มผลงานวิจัยภายในสถาบัน เป็นต้น</p>
<p>ข้อที่ 2 กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1</p>	<p>2.1 กลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย อย่างน้อยควรเป็นบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตและการวิจัยเช่น คณาจารย์ หรือนักวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความรู้ดังกล่าว รวมทั้งด้านอื่นๆ ที่สถาบันมุ่งเน้น</p> <p>2.2 สถาบันควรกำหนดนโยบายให้มีการสำรวจผลการปฏิบัติงานที่เป็นจุดเด่นของอาจารย์หรือนักศึกษาในแต่ละคณะ หรือสาขาวิชา โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยที่สะท้อนอัตลักษณ์ของสาขาวิชานั้นๆ เพื่อนำมากำหนดเป็นประเด็นสำหรับใช้ในกระบวนการจัดการความรู้ให้ได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา</p>
<p>ข้อที่ 3 มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด</p>	<p>3.1 ควรเชิญบุคลากรภายใน หรือภายนอกที่มีผลงานดีเด่นทางด้านวิชาการและผลงานทางด้านวิจัย รวมทั้งผลงานด้านอื่นๆ ที่สถาบันมุ่งเน้น มาถ่ายทอดความรู้ เคล็ดลับหรือนวัตกรรม อย่างสม่ำเสมอผ่านเวทีต่างๆ เช่น การจัดประชุมสัมมนา เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมดังกล่าว</p> <p>3.2 ควรส่งเสริมให้มีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน เช่น การส่งเสริมให้มีชุมชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้ ทั้งระหว่างหน่วยงานภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่องโดยการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทั้งด้านงบประมาณ เวลา สถานที่</p>
<p>ข้อที่ 4 มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมีการพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมา</p>	<p>4.1 มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ เป็นหมวดหมู่เพื่อให้บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถเข้าถึง แนวปฏิบัติที่ดีได้ง่าย</p> <p>4.2 ควรมีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และเผยแพร่ความรู้ในองค์กร ให้เกิดความประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>4.3 ควรมีการจัดพิมพ์วารสาร หรือสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
เป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit knowledge)	และยกย่องให้เกียรติแก่ผู้เป็นเจ้าของความรู้เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมดังกล่าว
ข้อที่ 5 มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมาที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง	<p>5.1 ผู้รับผิดชอบควรวิเคราะห์ความรู้จากแนวปฏิบัติที่ดีจากแหล่งต่างๆ เช่น นวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบันและสังคม นำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย</p> <p>5.2 ผู้รับผิดชอบควรขยายผลการปรับใช้ไปยังหน่วยงานต่างๆ และติดตามวัดผลตามประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย</p> <p>5.3 มีกลไกการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงและพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของสถาบัน</p> <p>5.4 ผู้รับผิดชอบควรสรุปผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ในประเด็นยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของสถาบัน</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 : ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)	<p>1.1 ควรตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนระบบสารสนเทศที่ประกอบไปด้วยผู้บริหารด้านระบบสารสนเทศและกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้ใช้ระบบสารสนเทศ</p> <p>1.2 แผนระบบสารสนเทศควรสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน</p> <p>1.3 ระบบสารสนเทศที่นำเสนอในแผนระบบสารสนเทศควรประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) วัตถุประสงค์ ความสามารถในการทำงานของระบบแต่ละระบบ 2) ความสอดคล้องของแต่ละระบบที่มีต่อแต่ละกลยุทธ์ของหน่วยงาน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสารสนเทศที่นำเสนอใหม่กับระบบสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน 4) ทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ ทั้ง Hardware Software (System Software และ Application Software) Database Peopleware และ Facilities อื่นๆ 5) งบประมาณที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ 6) การประเมินความคุ้มค่าของระบบสารสนเทศ 7) การจัดลำดับความสำคัญของระบบสารสนเทศ

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 2 มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจเป็นระบบสารสนเทศที่นำข้อมูลจากระบบสารสนเทศในการดำเนินงานตามปกติ เช่น ระบบบัญชี ระบบลงทะเบียนนักศึกษา ระบบทะเบียนประวัติ เป็นต้น มาสร้างเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารใช้ในการบริหารและการตัดสินใจในเรื่องที่เป็น พันธกิจของสถาบันได้อย่างครบถ้วน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การเงิน การบริหารจัดการด้านอื่นๆ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วย
ข้อที่ 3 มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ	3.1 ผู้รับผิดชอบควรจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ รวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการเก็บแบบประเมินให้สอดคล้องกับลักษณะการเข้าใช้ระบบ เช่น มีการประเมินความพึงพอใจทุกครั้งที่มีการใช้ระบบหรือทุกเดือน ทุกภาคการศึกษา ทุกปีการศึกษา เป็นต้น 3.2 ผู้รับผิดชอบด้านระบบสารสนเทศของสถาบัน ควรดำเนินการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศเป็นประจำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
ข้อที่ 4 มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ	4.1 กำหนดผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ 4.2 นำผลการประเมินความพึงพอใจมาใช้ในการจัดทำแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศ 4.3 แผนปรับปรุงระบบสารสนเทศควรผ่านการพิจารณาจากผู้บริหารแล้ว 4.4 ดำเนินการตามแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศตามระยะเวลาที่กำหนด
ข้อที่ 5 มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด	มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA online) ระบบฐานข้อมูลรายบุคคลด้านนักศึกษา บุคลากรและหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4

:

ระบบบริหารความเสี่ยง

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของสถาบันร่วมเป็น	1.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน ประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของสถาบัน 1.2 มีการระบุรายละเอียดการทำงานของคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เช่น นโยบายหรือแนวทางในการดำเนินงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ กำหนดระยะเวลาให้มีการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงานฯ อย่างสม่ำเสมอ

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>คณะกรรมการหรือคณะทำงาน</p>	
<p>ข้อที่ 2 มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้านตามบริบทของสถาบันตัวอย่างเช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่) - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของสถาบัน - ความเสี่ยงด้านนโยบายกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหาร หลักสูตรการบริหารงานวิจัย ระบบงานระบบประกันคุณภาพ - ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก - อื่น ๆ ตามบริบทของสถาบัน 	<p>2.1 วิเคราะห์และระบุความเสี่ยงพร้อมปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหาย หรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารการศึกษา</p> <p>2.2 ประเมินความเสี่ยงที่นำมาพิจารณาควรมองถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่มีโอกาสเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อสถาบันด้านชื่อเสียง คุณภาพการศึกษารวมถึงความสูญเสียทางด้านชีวิตบุคลากร และทรัพย์สินของสถาบันเป็นสำคัญ</p> <p>2.3 ปัจจัยเสี่ยงหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอาจใช้กรอบแนวคิดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคน อาคารสถานที่ อุปกรณ์ วิธีการปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกเป็นต้น</p> <p>2.4 จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง โดยพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง</p>
<p>ข้อที่ 3 มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2</p>	<p>3.1 ระดับความเสี่ยงอาจกำหนดเป็นเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพที่สะท้อนถึงความเสี่ยงระดับสูง กลาง ต่ำ ได้</p> <p>3.2 ควรมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงทั้งในด้านของโอกาสและผลกระทบ</p> <p>3.3 การประเมินโอกาสในการเกิดความเสี่ยง ให้ประเมินจากความเสี่ยงที่เคยเกิด เหตุการณ์เสี่ยงในอดีต หรือความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ในอนาคต โดยคาดการณ์จากข้อมูลในอดีต รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมปัจจัยเสี่ยงในปัจจุบัน</p> <p>3.4 การประเมินผลกระทบของความเสี่ยง ให้ประเมินจากความรุนแรง ถ้ามีเหตุการณ์เสี่ยงดังกล่าวเกิดขึ้น โดยจะมีความรุนแรงมาก ถ้ากระทบต่อความเชื่อมั่นต่อคุณภาพทางการศึกษาของสถาบัน ฐานะการเงิน ขวัญกำลังใจและความปลอดภัยของบุคลากร เป็นต้น</p>
<p>ข้อที่ 4 มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน</p>	<p>4.1 จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมาย โดยต้องกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการที่จะสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรในสถาบัน และดำเนินการแก้ไขลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>4.2 สร้างมาตรการควบคุมความเสี่ยงโดยใช้เทคนิค 4 T คือ Take การยอมรับ</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
	ความเสี่ยง Treat การลดหรือควบคุมความเสี่ยง Transfer การโอนหรือกระจายความเสี่ยงและ Terminate การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่สถาบันจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปแบบของตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง การฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลหรือความคุ้มค่า คุณค่า)
ข้อที่ 5 มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	5.1 มีการรายงานความก้าวหน้าหรือผลการดำเนินงานตามแผนต่อสภาสถาบัน 5.2 มีการรายงานสรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข พร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานต่อสภาสถาบัน
ข้อที่ 6 มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป	แผนบริหารความเสี่ยงในรอบปีถัดไปควรพิจารณาระดับความเสี่ยงที่เหลืออยู่หลังการจัดการ ความเสี่ยงและข้อเสนอแนะจากสภาสถาบัน รวมทั้งความเสี่ยงใหม่จากนโยบายหรือสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในสถาบัน และจากหน่วยงานกำกับ

หมายเหตุ

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ 0 หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในสถาบันในรอบปี การประเมินที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียง ภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของสถาบัน อันเนื่องมาจากความบกพร่องของสถาบันในการควบคุม หรือจัดการกับความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอโดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน ตัวอย่างความเสี่ยงร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็นศูนย์ (0) คะแนน เช่น

1. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรภายในสถาบัน ทั้งๆ ที่อยู่ใต้วินัยที่สถาบันสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของสถาบันในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว

2. สถาบันหรือหน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น คณาจารย์ นักวิจัยหรือบุคลากรขาดจริยธรรม จรรยาบรรณ การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่าง เช่น หนังสือพิมพ์ ข่าว Online เป็นต้น

3. สถาบันหรือหน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

4. หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) แล้ว สถาบันก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) ด้วยเช่นกัน หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้นการไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (0) ได้แก่

1. สถาบันมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงซึ่งป้องกัน หรือมีแผนรองรับเพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผน

2. เป็นเหตุสุดวิสัยอยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของสถาบัน

3. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมาจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1

:

ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>ข้อที่ 1 มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน</p>	<p>1.1 แผนกลยุทธ์ทางการเงินเป็นแผนที่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์</p> <p>1.2 สถาบันควรตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ดำเนินการวิเคราะห์ทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของสถาบัน และทำการประเมินมูลค่าของทรัพยากรที่ต้องใช้ซึ่งจะเป็นงบประมาณในการดำเนินการตามแผน และ กำหนดแหล่งที่มาของงบประมาณดังกล่าวซึ่งอาจจะเป็นงบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้สถาบัน เงินบริจาค หรือสถาบันจะต้องจัดให้มีการระดมทุนจากแหล่งทุนต่าง ก่อนที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำงบประมาณประจำปีตามแหล่งงบประมาณนั้นๆ</p>
<p>ข้อที่ 2 มีแนวทางจัดการทรัพยากรทางการเงินหลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการ ใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้</p>	<p>2.1 มีแนวทางการจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับลักษณะของค่าใช้จ่าย หรือเงินทุนและเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของสถาบันในทุกด้านให้ เป็นไปตามเป้าหมาย</p> <p>2.2 มีแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้าและ ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปของประชาคม ในกรณีที่มีหลักเกณฑ์ในการจัดสรร ทรัพยากรอยู่แล้วควรได้มีการทบทวนความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ให้ สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน</p> <p>2.3 มีแผนการจัดการทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ สำหรับการบริหาร ภารกิจของสถาบันในทุกด้านให้ เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนใช้เงินอย่างมี ประสิทธิภาพ เพื่อจะทำให้รายได้รายจ่าย เป็นไปอย่างเหมาะสม</p>
<p>ข้อที่ 3 มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับ แผนปฏิบัติการในแต่ละพันธ กิจและการพัฒนาสถาบัน และบุคลากร</p>	<p>สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งอาจจะมีวิธีการและหลักการในการทำงานงบประมาณ ประจำปีที่แตกต่างกันได้แต่อย่างไรก็ตามหลังจากได้มีการจัดทำงบประมาณ ประจำปีเสร็จแล้วก่อนที่จะนำงบประมาณประจำปีเสนอสภาสถาบันควรได้มีการ วิเคราะห์การใช้ไปของเงินตามงบประมาณในด้านต่างๆดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณประจำปีสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ในแต่ละปีมากน้อย เพียงใด - เมื่อวิเคราะห์ตามพันธกิจของสถาบันแล้ว งบประมาณประจำปีในแต่ละพันธกิจมีความ เพียงพอน้อยเพียงใด - เมื่อวิเคราะห์ตามแผนการพัฒนาสถาบันแล้ว งบประมาณประจำปีสำหรับการพัฒนา บุคลากรมีความเหมาะสมตามนโยบายมากน้อยเพียงใด
<p>ข้อที่ 4 มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อสภาสถาบัน อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง</p>	<p>มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างน้อยประกอบไปด้วยงบรายรับ ค่าใช้จ่าย และงบดุลอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยทุก 6 เดือน ปีละ 2 ครั้ง เพื่อจะได้รู้ถึงสถานะ ของเงินรายได้หักค่าใช้จ่ายแล้วสถานศึกษา มีงบประมาณเหลือเพียงพอ ที่จะใช้ใน กิจกรรมของสถาบันในช่วงถัดไปมีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหารของ สถาบัน และสภาสถาบัน</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 5 มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง	5.1 จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามแผนการดำเนินงานเสนอผู้บริหารเป็นรายงานที่แจ้งให้ผู้บริหารได้ทราบว่า ได้ใช้จ่ายเงินตามแผนหรือไม่และได้ใช้จ่ายเงินกับกิจกรรมใดมีผลลัพธ์จากการทำงานอย่างไรบ้าง มีงบประมาณเหลือจ่ายในแต่ละแผนเท่าไร 5.2 มีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา 5.3 มีการจัดทำรายงานการลงทุนของสถาบัน 5.4 มีการวิเคราะห์เพื่อพยากรณ์รายรับและรายจ่ายในอนาคต
ข้อที่ 6 มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด	6.1 สถาบันการศึกษาที่ไม่ได้มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้วควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายนอกเข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปีสำหรับสถาบันการศึกษาของรัฐที่มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้วนั้นหากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้เข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปีควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายนอกเข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปี 6.2 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) หรือรวมทั้งผู้ตรวจสอบภายในอย่างเป็นทางการ
ข้อที่ 7 ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงิน ให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ	7.1 ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจช่วยในการติดตามการใช้จ่ายเงินจัดทำรายงานต่างๆที่เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องทราบและนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของหน่วยงาน 7.2 มีการนำรายงานทางการเงินเสนอสภาสถาบันตามแผนที่กำหนด

หมายเหตุ: แผนกลยุทธ์ทางการเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผลจากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
ข้อที่ 1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	1.1 สถาบันอุดมศึกษาควรพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายทั้งใน

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>การศึกษายภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด</p>	<p>ระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง</p> <p>1.2 ระบบประกันคุณภาพที่นำมาใช้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ดำเนินการเป็นประจำ โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบ ประเมินและการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้การดำเนินการกิจบรรลุเป้าประสงค์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p> <p>1.3 มีการกำหนดผู้รับผิดชอบและประสานงานด้านการประกันคุณภาพเพื่อผลักดันให้มีการประกันคุณภาพเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับสถาบัน คณะวิชา ภาควิชา/สาขาวิชาจนถึงระดับผู้ปฏิบัติแต่ละบุคคล</p>
<p>ข้อที่ 2 มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษายภายในโดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน</p>	<p>2.1 คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกสถาบัน</p> <p>2.2 มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบการจัดระบบการประกันคุณภาพ พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสม</p> <p>2.3 มีกลไกเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะวิชา ถึงระดับสถาบัน เพื่อให้ได้คุณภาพตามที่สถาบันหรือคณะวิชากำหนด</p> <p>2.4 มีคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงานให้สู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม</p> <p>2.5 มีกลไกการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>ข้อที่ 3 มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน</p>	<p>3.1 สถาบันอาจกำหนดมาตรฐานและกำหนดตัวบ่งชี้ที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานของสถาบันเพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของตนเอง แต่ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับมาตรฐานการอุดมศึกษาตลอดจนมาตรฐาน และกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>3.2 ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติมขึ้นตามอัตลักษณ์ของสถาบันควรชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์</p> <p>3.3 เกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ ต้องสามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น และเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>ข้อที่ 4 มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษายภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย</p> <p>1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ</p> <p>2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อสภาสถาบันและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลา โดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงาน</p>	<p>4.1 มีการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษายภายในที่สมบูรณ์ครบถ้วน โดยมีการกำหนดการควบคุมคุณภาพ การติดตามการดำเนินงาน และการประเมินคุณภาพ</p> <p>4.2 มีการนำวงจร PDCA เข้ามาใช้ในการดำเนินงานด้านระบบคุณภาพ และการปรับปรุงระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษายภายใน</p> <p>4.3 มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online เสนอสภาสถาบันพิจารณา พร้อมทั้งเสนอมาตรการและแผนเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพตามผลการประเมินในแต่ละปี โดยส่งรายงานให้ต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน</p>

เกณฑ์มาตรฐาน	แนวปฏิบัติที่ดี
<p>คณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนดใน CHE QA Online</p> <p>3) การนำผลการประเมินคุณภาพ ไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถาบัน</p>	
<p>ข้อที่ 5 มีการนำผลการ ประกันคุณภาพการศึกษา ภายในมาปรับปรุง การทำงาน และส่งผลให้มีการ พัฒนาผลการดำเนินงาน ตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้</p>	<p>ควรมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์นำผลจากการประเมินคุณภาพ มาตรการ และแผนพัฒนาคุณภาพในแต่ละปี ไปวิเคราะห์และดำเนินการ หรือประสานงานกับคณะกรรมการ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาปรับปรุง การดำเนินงานในส่วนที่รับผิดชอบโดยตรงหรือร่วมรับผิดชอบ โดยมีเป้าหมาย ให้ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน มีการพัฒนาขึ้นจาก ปีก่อนหน้าทุกตัวบ่งชี้</p>
<p>ข้อที่ 6 มีระบบสารสนเทศ ที่ให้ข้อมูลสนับสนุน การประกันคุณภาพการศึกษา ภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ</p>	<p>ควรจัดให้มีระบบสารสนเทศที่สามารถนำเสนอข้อมูลประกอบการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาที่ถูกต้อง เป็นปัจจุบันครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ และสามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล ภาควิชา คณะวิชา และสถาบัน รวมถึง เป็นระบบที่สามารถเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการประกัน คุณภาพ เช่น สกอ. สมศ. กพร. เป็นต้น</p>
<p>ข้อที่ 7 มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการ ประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาผู้ใช้ บัณฑิต และผู้ใช้บริการ ตามพันธกิจของสถาบัน</p>	<p>1) ควรส่งเสริมให้นักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากรของสถาบันเข้ามามีส่วน ร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วน เสีย โดยเฉพาะผู้ใช้บัณฑิตและผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน เช่น ผู้รับบริการด้านการวิจัย หรือชุมชน</p> <p>2) ผู้รับบริการทางวิชาการควรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ อาทิในรูปแบบของการร่วมเป็นกรรมการ การร่วมกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมาย การให้ข้อมูลป้อนกลับ หรือการให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ด้าน การประกันคุณภาพ เป็นต้น</p>
<p>ข้อที่ 8 มีเครือข่ายการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษา ระหว่างสถาบันและมี กิจกรรมร่วมกัน</p>	<p>8.1 มีการสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพระหว่างสถาบัน ทั้งในส่วน ของระดับสถาบันหรือคณะวิชา และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา และอื่นๆ</p> <p>8.2 มีการทำงานด้านการประกันคุณภาพร่วมกันในเครือข่าย มีผลการ ปฏิบัติงานที่ชัดเจน และมีพัฒนาการด้านต่างๆที่เกิดขึ้น จากการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ภายในเครือข่าย</p> <p>8.3 มีการติดตาม ประเมินผลการสร้างเครือข่าย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการ ทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>ข้อที่ 9 มีแนวปฏิบัติที่ดี หรืองานวิจัยด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษา ที่หน่วยงานพัฒนาขึ้นและ เผยแพร่ให้หน่วยงานอื่น สามารถนำไปใช้ประโยชน์</p>	<p>9.1 มีกระบวนการคัดสรรแนวปฏิบัติที่ดี ในแต่ละกิจกรรมที่เกิดขึ้นในการ ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>9.2 มีการเผยแพร่แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดี ให้กับสาธารณชน และให้หน่วยงานอื่นไปใช้ประโยชน์</p> <p>9.3 มีการวิจัยสถาบันด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และนำผลไปพัฒนา งานด้าน การประกันคุณภาพการศึกษา</p>

องค์ประกอบที่ 10 อัตลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตัวบ่งชี้ที่ 10.1.1 (สมศ.16.1) : ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้ที่ 10.2.2 (สมศ. 16.2) : ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้ที่ 10.3.3 (สมศ.17) : ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 10.4.4 (สมศ. 18.1) : ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1 ภายในสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 10.5.5 (สมศ. 18.2) : ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2 ภายนอกสถาบัน

บทที่ 6

การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมุมมองด้านการบริหารจัดการ

1. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลักที่สำคัญ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และมีพันธกิจอย่างน้อยอีก 5 ประการที่จะสนับสนุนให้การขับเคลื่อนพันธกิจหลักบรรลุเป้าหมายได้ คือ

- 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ
- 2) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา
- 3) การบริหารและการจัดการ
- 4) การเงินและงบประมาณ
- 5) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ซึ่งพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนจะต้องทำงานเชื่อมโยงบูรณาการทุกเรื่องเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จึงจะส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามีคุณภาพได้ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในจึงพัฒนาขึ้นโดยคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา 9 ด้านที่ครอบคลุมทั้งพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนได้แก่

- 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ
- 2) การผลิตบัณฑิต
- 3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา
- 4) การวิจัย
- 5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม
- 6) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- 7) การบริหารและการจัดการ
- 8) การเงินและงบประมาณ
- 9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงได้กำหนดตัวบ่งชี้ภายใต้โครงสร้างองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา 9 ด้าน ดังมีรายละเอียดปรากฏในบทที่ 3 เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่งซึ่งสามารถสรุปได้ตามตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้			รวม
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	
1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนงานดำเนินการ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	-	1
2) การผลิตบัณฑิต	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, 2.3 และ 2.5	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.4, 2.6 และ 2.7	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 1,2,3,4 และ 14	8 + 5
3) กิจกรรมการพัฒนานิสิต	-	ตัวบ่งชี้ที่ 3.1และ 3.2	-	2
4) การวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1และ4.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5,6 และ 7	3 + 3
5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม	-	ตัวบ่งชี้ที่ 5.1และ5.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8,9,18.1 และ 18.2	2 + 4
6) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	-	ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 และตัวบ่งชี้ สบศ. ที่ 1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10 และ 11 และตัวบ่งชี้ สบศ. ที่ 2	1 +2 +2
7) การบริหารและการจัดการ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 7.1, 7.2, 7.3 และ 7.4	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12และ 13	4 + 2
8) การเงินและงบประมาณ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	-	1
9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15	1 + 1
10) อัตลักษณ์ เอกลักษณ์	-	-	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 16.1 16.2 และ 17	3
รวม	4	18 + 0 + 1	1 + 20 + 1	23 + 20 + 2

2. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติดังนั้น จึงได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ซึ่งถือได้ว่าเป็นมาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.) มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบต่อในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

- 1) บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
- 2) บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบต่อโดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม

3) บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแลเอาใจใส่รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

2.) มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลและพันธกิจของการอุดมศึกษาอย่างมีคุณภาพ

ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา มีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงความหลากหลาย และความเป็นอิสระทางวิชาการ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

- 1) มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ
- 2) มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คล่องตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้ มีการจัดการศึกษาผ่านระบบและวิธีการต่างๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าคุ้มทุน
- 3) มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา การดำเนินงานตามพันธกิจของการอุดมศึกษาทั้ง 4 ด้านอย่างมีคุณภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือรวมพลังจากทุกภาคส่วนของชุมชนและสังคมในการจัดการความรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมินและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตร ตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

2) มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ขยายพรมแดนความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบัน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

3) มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคม และประเทศชาติ

4) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปะ วัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

3.) มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

การแสวงหา การสร้าง และการจัดการความรู้ตามแนวทาง/หลักการ อันนำไปสู่สังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการแสวงหา การสร้าง และการใช้ประโยชน์ความรู้ ทั้งส่วนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทศ เพื่อเสริมสร้างสังคมฐานความรู้

2) มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการหลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หลักการสร้างเครือข่ายและหลักการประสานความร่วมมือรวมพลัง อันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตั้งนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมาตรฐานการอุดมศึกษาแต่ละด้าน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง ดังปรากฏในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 มาตรฐานการอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐานการอุดมศึกษา	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	-	-	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และ ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1, 2, 3 และ 4	1 + 4
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา	-	ตัวบ่งชี้ 1.1, 2.4, 7.1, 7.3, 7.4, 8.1 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12 และ 13	7 + 2
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ ที่ 2.2, 2.3, 2.4 และ 4.3	ตัวบ่งชี้ 2.1, 2.6, 2.7, 3.1, 3.2, 4.1, 5.1, 5.2, และ 6.1 และ ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16.1, 16.2, 17, 18.1 และ 18.2 และ ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2	13 + 11 + 2
3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความและสังคมแห่งการเรียนรู้	-	ตัวบ่งชี้ 4.2 , 7.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5, 6 และ 7	2 + 3
รวม	4	18 + 0 + 1	1 + 20 + 1	23 + 20 + 2

3. ตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานอย่างครอบคลุมและมีสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้ รวมถึงนวัตกรรม จึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมุมมองด้านต่างๆ ที่กล่าวข้างต้น ดังปรากฏในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 มุมมองด้านบริหารจัดการที่สำคัญและตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	รวม
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	-	ตัวบ่งชี้ที่ 2.6, 2.7, 3.1, 3.2, 5.1, และ 5.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1, 2, 3, 4, 8, 9, 18.1 และ 18.2	7 + 8
2. ด้านกระบวนการภายใน	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.1, 2.4, 4.1, 6.1, 7.1, 7.3, 7.4 และ 9.1 และ ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10, 11, 12, 13, 15, 16.1, 16.2 และ 17 และ ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2	10 + 8 + 2
3. ด้านการเงิน	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	-	2
4. ด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2และ2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.2และ7.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5, 6, 7 และ 14	4 + 4
รวม	4	18 + 0 + 1	1 + 20 + 1	23 20 + 2

4. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่

เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน และมาตรฐานย่อยอีกมาตรฐานละ 4 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 4 ด้าน

1.1) **ด้านกายภาพ** สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภทที่มีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐานมีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษาทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัยถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

1.2) **ด้านวิชาการ** สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านวิชาการ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

1.3) **ด้านการเงิน** สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงินทั้งงบการเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจและเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้ใช้บริการอุดมศึกษา สถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ และทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

1.4) **ด้านการบริหารจัดการ** สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับ นโยบาย การดำเนินการตามแผน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากร ทุกระดับ รวมทั้งกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับการดำเนินงานของสภาสถาบันและการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน ภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วย หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า

2) มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 4 ด้าน

2.1) **ด้านการผลิตบัณฑิต** สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

2.2) ด้านการวิจัย สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพและภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

2.3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้ สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

2.4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาย่อยแต่ละด้านเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของสถาบันแต่ละแห่ง ดังนี้

ตารางที่ 5.4 มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา				1
(1) ด้านกายภาพ	ตัวบ่งชี้ ที่ 2.5	-	-	
(2) ด้านวิชาการ	ตัวบ่งชี้ ที่ 2.2และ2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.4, 2.6	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 14	5 + 1
(3) ด้านการเงิน	-	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1	-	1
(4) ด้านการบริหารจัดการ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 7.1, 7.2, 7.3, 7.4 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12, 13, 15, 16.1, 16.2 และ 17	6 + 6
2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา	-			
(1) ด้านการผลิตบัณฑิต		ตัวบ่งชี้ที่ 2.7, 3.1และ 3.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8และตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 1, 2, 3 และ 4	4 + 4
(2) ด้านการวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1และ4.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5, 6 และ 7	3 + 3
(3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม		ตัวบ่งชี้ที่ 5.1และ5.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8, 9, 18.1 และ 18.2	2 + 3

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต/ผลลัพธ์	รวม
(4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		ตัวบ่งชี้ 6.1 และตัวบ่งชี้ สบศ. ที่ 1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10 และ 11 และตัวบ่งชี้ สบศ. ที่ 2	1 + 2 + 2
รวม	4	18 + 0 + 1	1 + 20 + 1	23 + 20 + 2

หมายเหตุ

- ในการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานต่างๆ ระดับวิทยาลัยและคณะ จะไม่นำตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12 เข้ามาวิเคราะห์ร่วมด้วย จะนำมาใช้วิเคราะห์การคำนวณในส่วนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เท่านั้น
- ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 และ 2.3 ขององค์ประกอบที่ 2 เป็นตัวบ่งชี้ที่สถาบันดำเนินการจัดทำ โดยเทียบเคียงกับเกณฑ์ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- สถาบันจัดทำเกณฑ์เฉพาะของสถาบัน 2 ตัวบ่งชี้คือ ตัวบ่งชี้ สบศ. ที่ 1 และ 2
- องค์ประกอบที่ 11 3 ดี จะไม่นำมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ร่วม

บทที่ 7

การเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา รอบที่สาม

การประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินการจัดการศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกสถานศึกษา เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งต้องเริ่มต้นจากการที่สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในเพื่อวางแผนพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของตนเอง ดำเนินการปรับปรุงคุณภาพ มีการกำกับติดตามคุณภาพ และมีระบบประเมินตนเองก่อน ต่อจากนั้นจึงรับการประเมินภายนอกโดย สมศ. ซึ่งจะดำเนินการโดยพิจารณาและตรวจสอบจากผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา การประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกจึงควรสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะต่างมุ่งสู่มาตรฐานหรือคุณภาพที่คาดหวังให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ของการประเมินคุณภาพภายนอก ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการประเมิน

วัตถุประสงค์ทั่วไป

- เพื่อให้ทราบระดับคุณภาพของสถานศึกษาในการดำเนินการกิจด้านต่างๆ
- เพื่อกระตุ้นเตือนให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง
- เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
- เพื่อรายงานระดับคุณภาพและพัฒนาการในด้านคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษาต่อสาธารณชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อตรวจสอบยืนยันสภาพจริงในการดำเนินงานของสถานศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา กรอบแนวทางและวิธีการที่ สมศ. กำหนด และสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด

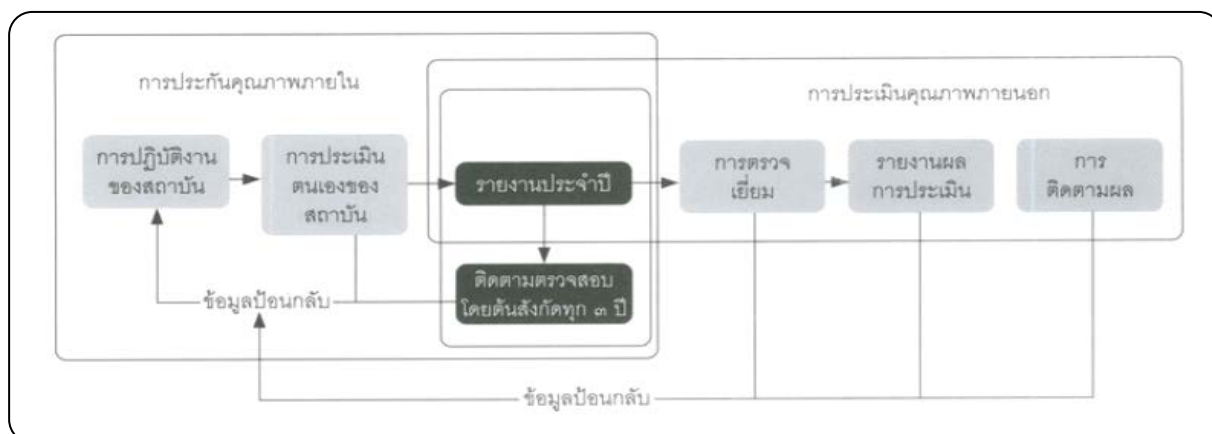
2. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ช่วยสะท้อนความแตกต่างของแต่ละสถานศึกษาที่แสดงถึงอัตลักษณ์รวมทั้งผลสำเร็จการดำเนินการตามมาตรการส่งเสริมของภาครัฐ
3. เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยพิจารณาจากผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบมากกว่ากระบวนการ
4. เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง
5. เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีทิศทางที่สอดคล้องกันในการประเมินคุณภาพภายนอกกับการประเมินคุณภาพภายใน
6. เพื่อสร้างความร่วมมือและมีเป้าหมายร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นการเชื่อมโยงการดำเนินงานสู่การพัฒนาคุณภาพร่วมกัน
7. เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพและเผยแพร่ผลการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

2. การเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

ตามมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ระบุว่า “ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง” ในขณะที่มาตรา 49 ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันระบุถึงการประเมินคุณภาพภายนอกไว้ว่า “ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา”

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (Output/Outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษาดังนั้น ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากแผนภาพที่ 1.2

แผนภาพที่ 1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากแผนภาพที่ 1.2 จะเห็นว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้ว จำเป็นต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นผลจาก การประกันคุณภาพภายในหรือเรียกว่า รายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) เพื่อนำเสนอสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เอกสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารเชื่อมโยง ระหว่างการประกันคุณภาพภายในของสถาบัน การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัดและการประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึกสะท้อนภาพที่แท้จริงของสถาบัน ในทุกองค์ประกอบคุณภาพ

ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ข้อ 38 กำหนดให้ สมศ. ทำการประเมินคุณภาพภายนอกให้ครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องต่อไปนี้ คือ

- 1) มาตรฐานที่ว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา
- 2) มาตรฐานที่ว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษา
- 3) มาตรฐานที่ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 4) มาตรฐานที่ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งการประเมินคุณภาพภายนอกครอบคลุมได้มีการพัฒนาตัวบ่งชี้ 3 กลุ่มคือ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริมซึ่งสอดคล้องกับกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้น

2.1 การแบ่งกลุ่มตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกครอบคลุม ระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม ดังนี้

ตัวบ่งชี้พื้นฐาน หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินภายใต้ภารกิจของสถานศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินบนพื้นฐานที่ทุกสถานศึกษาต้องมีและปฏิบัติได้ ซึ่งสามารถชี้ผลลัพธ์และผลกระทบได้ดี และมีความเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ที่พัฒนามาจากรอบแรกและรอบสอง ประกอบด้วย 15 ตัวบ่งชี้ ทั้งนี้ ตัวบ่งชี้ที่ 1 ถึง 11 เป็นตัวบ่งชี้ตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลผลิตตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา รวมถึงความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถานศึกษา โดยได้รับการอนุมัติจากสภาสถาบันและต้นสังกัด ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่ 16 และ 17

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาโดยสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันชี้แนะ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคม และแก้ปัญหาสังคมของสถาบันอุดมศึกษาในการขึ้นำเรื่องต่างๆ เช่น การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ความรักชาติ การบำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยมและจิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ สิ่งเสพติด ความพุ่มเฟิอ การแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นสถานศึกษาพอเพียงแบบอย่าง ฯลฯ (เลือกดำเนินการ 2 เรื่อง) ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม คือ ตัวบ่งชี้ที่ 18

2.2 การกำหนดค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้

การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม กำหนดให้ตัวบ่งชี้พื้นฐาน มีค่าน้ำหนัก ร้อยละ 75 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ มีค่าน้ำหนักร้อยละ 15 และตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม มีค่าน้ำหนักร้อยละ 10

2.3 ข้อมูลการดำเนินงานที่ใช้ประกอบการพิจารณา

การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ใช้ข้อมูลผลการดำเนินงานเฉลี่ย 3 ปีการศึกษาย้อนหลัง ก่อนการประเมิน (กรณีสถาบันอุดมศึกษาเปิดใหม่ที่มีการดำเนินงานไม่ครบ 3 ปีการศึกษาให้ใช้ข้อมูลผลการดำเนินงานเฉลี่ย 2 ปีการศึกษาล่าสุด หรือหากมีการดำเนินงานไม่ครบ 2 ปีการศึกษาให้ใช้ข้อมูลผลการดำเนินงาน 1 ปีการศึกษาล่าสุด ก่อนการประเมิน) เช่น หากสถาบันได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกปี พ.ศ. 2554

2.4 รายละเอียดตัวบ่งชี้เพื่อการประเมิน

ตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนดให้การประเมินคุณภาพภายนอกครอบคลุมมาตรฐาน 4 มาตรฐาน คือ

- 1) ผลการจัดการศึกษา
- 2) การบริหารจัดการศึกษา
- 3) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 4) การประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วยกลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริมจำนวน 18 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกที่สาม ระดับอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้		มาตรฐานตามกฎกระทรวง
กลุ่มตัวบ่งชี้	ด้านคุณภาพบัณฑิต	ผลการจัดการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ
	1. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	
	2. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ	
	3. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	
	4. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	

พื้นฐาน	ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	
	5. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	
	6. งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์	
	7. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	
	ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม	
	8. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย	
	9. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	
	ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	
	10. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	
	11. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	
	ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน	การบริหารจัดการศึกษา
	12. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน	
	13. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	
	14. การพัฒนาคณาจารย์	
	ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน	การประกันคุณภาพภายใน
15. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด		
กลุ่มตัวบ่งชี้ อัตลักษณ์	16. ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน	ผลการจัดการศึกษาและการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ
	17. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบต่อเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	
กลุ่มตัวบ่งชี้ มาตรการส่งเสริม	18. ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ	

โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สามได้จากในคู่มือประกันคุณภาพภายนอกรอบที่สาม ฉบับสถานศึกษา ของ สมศ. (พ.ศ.2554)

บทที่ 8

แนวทางการเขียนจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาและ ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา รวมทั้งการจัดทำ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ในการจัดทำแบบประเมินตนเองของสถานศึกษาทุกระดับ เมื่อมีการเก็บข้อมูลนำมาเขียนสรุปผลในแต่ละรายตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบตามที่สถาบันได้กำหนดไว้แล้ว และเป็นไปตามกลุ่มประเภทของสถาบัน โดยที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เลือก กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง โดยเป็น ค 2 สถาบันที่เป็นระดับปริญญาตรี โดยที่สถาบันการศึกษาจะกรอกข้อมูลในตาราง ส 1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ และสรุปจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาของแต่ละองค์ประกอบ หลังจากนั้นสถาบันการศึกษาจะต้องวิเคราะห์จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาของตาราง ส 2 ตาราง ส 3 ตาราง ส 4 และตาราง ส 5 หลังจากนั้นให้นำข้อมูลสรุปผลในตาราง ส 2- ส 5 มาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาเช่นเดียวกัน สำหรับการสรุปผลของผู้ตรวจประเมินก็ดำเนินการเช่นเดียวกัน แต่ให้สรุปผลในตาราง ป 1- ตารางป 5 และเขียนจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนา และให้สรุปเป็นบทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ในการเขียนจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา สำหรับจุดแข็ง ถ้าในแต่ละองค์ประกอบไม่พบจุดแข็งที่เป็นจุดเด่นของการทำงานของสถานศึกษาที่ควรยกย่อง ชมเชย หรือถ้าเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาทุกแห่งสามารถดำเนินการได้เหมือนกันโดยส่วนใหญ่ทั่วประเทศ ไม่ถือว่าเป็นจุดแข็งของสถานศึกษา ดังนั้นถ้าเกณฑ์ประเมินไม่ได้คะแนนเต็ม 5 ไม่มีจุดแข็งในองค์ประกอบนั้นก็ให้ ยกเว้นพบว่ามีอะไรที่ดำเนินการที่เป็นพิเศษที่ดีจริงๆ

สำหรับจุดที่ควรพัฒนา น่าจะสามารถเขียนได้ในทุกองค์ประกอบ โดยเน้นสิ่งที่สถาบันการศึกษายังไม่มีกระบวนการในการปฏิบัติ ขาดการจัดทำแผน ขาดการเก็บข้อมูล ขาดการติดตามผล ฯลฯ ควรระบุว่ากิจกรรมใดที่สถานศึกษายังไม่ได้ดำเนินการ แต่ไม่ควรลอกเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดมาเป็นข้อคิดเห็น ควรนำมาจากการที่พบเห็นแนวปฏิบัติงานจริงของสถานศึกษานั้นๆ

สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ให้สถานศึกษาวิเคราะห์ว่าควรมีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาในประเด็นใดบ้าง เพื่อให้สถาบันการศึกษาดำเนินการแล้วจะทำให้สถานศึกษานั้นได้รับการพัฒนาให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น ในการให้ข้อเสนอแนะในแต่ละองค์ประกอบควรเสนอแนะในประเด็นหลักๆ ใหญ่ๆ ที่เวลานำไปสู่การปฏิบัติจะเกิดผลกระทบในทางที่ดียิ่งขึ้น และคุ้มค่าที่สถานศึกษานำไปสู่การปฏิบัติ อย่าให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาที่เป็นประเด็นที่ทำไม่ได้ ใช้งบประมาณมากและไม่ใช่วิธีหรือภารกิจหลักของสถานศึกษานั้นๆ

สรุปการเสนอจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ควรเสนอเป็นข้อใหญ่ๆ เป็นภาพรวม จำนวนข้อไม่มากอยู่ในวิสัยที่สามารถนำไปพัฒนาได้ เกิดผลกระทบที่ดี และมีส่วนทำให้สถาบันการศึกษานั้นๆ มีการพัฒนายิ่งขึ้น

วิธีการเขียนจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

ในการจัดทำแบบรายงานประเมินตนเอง(SAR) ของสถานศึกษา นอกจากจะมีการประเมินตนเองแล้ว จะต้องวิเคราะห์จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ซึ่งในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาจะต้องมีแนวทางดังนี้

1. แนวทางการเขียนจุดแข็ง

- I. จุดแข็งจะต้องเลือกสิ่งที่คุณภาพการศึกษาได้ดำเนินการเด่นเป็นพิเศษที่สมควรจะนำไปเป็นแบบอย่างที่คุณควรยกย่อง
- II. วิธีเขียนจุดแข็งต้องไม่ลอกเกณฑ์การประเมินที่เป็นมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้แล้ว

- III. ควรเสนอเป็นภาพใหญ่ๆ ที่สถานศึกษาดำเนินการ ไม่ควรเน้นจุดเล็กๆ ที่เป็นรายละเอียด
- IV. สิ่งใดที่ทุกสถานศึกษาทำได้ด้วยมาตรฐานเดียวกัน และดำเนินการได้คล้ายๆ กันโดยส่วนใหญ่ ไม่ควรนำมาเขียนเป็นจุดแข็ง
- V. ข้อชื่นชมควรเขียนสั้นๆ กะทัดรัด อ่านแล้วเข้าใจง่าย และสื่อสารให้ผู้อ่านรู้เรื่อง
- VI. ในการเขียนจุดแข็ง ถ้ามีประเด็นที่จะเสริมจุดแข็งเพื่อให้ดียิ่งขึ้นควรให้ข้อเสนอแนะ

2. แนวทางการเขียนจุดที่ควรพัฒนา

จุดที่ควรพัฒนาเป็นจุดอ่อนที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ แต่คนทั่วไปไม่นิยมเรียกจุดอ่อน อาจเกิดเนื่องจากสถาบันการศึกษายังไม่ได้ตระหนัก ไม่เห็นความสำคัญ ขาดกระบวนการ หรือเป้าหมาย และเป็นสิ่งที่ดำเนินการในชีวิตประจำวันดำเนินการเพราะความเคยชินโดยไม่สนใจว่าการดำเนินการจะมีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลหรือไม่ แนวทางการเขียนจุดที่ควรพัฒนาควรมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

- I. การเขียนจุดที่ควรพัฒนาซึ่งเป็นจุดอ่อน การเขียนควรแจ้งให้สถาบันการศึกษาทราบว่ายังไม่ได้ดำเนินการ ขาดการดำเนินการ ยังดำเนินการไม่เรียบร้อย
- II. การเขียนจุดที่ควรพัฒนา ไม่ควรลอกเกณฑ์มาตรฐานมาเขียนและเติมคำว่าไม่มี หรือ ขาด ไว้ข้างหน้า
- III. การเขียนจุดที่ควรพัฒนาควรระบุไว้ให้ชัดเจนว่า ยังไม่ได้ดำเนินการในเรื่องใดหรือทำกิจกรรมใดไม่เรียบร้อย ติดตามผลไม่ได้ในประเด็นใด เพื่อให้ข้อมูลกับสถานศึกษาและผู้ดำเนินการเข้าใจ
- IV. จุดที่ควรพัฒนาเมื่อเขียนแล้ว ผู้ปฏิบัติอ่านแล้วจะเข้าใจข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานของตนเองและมีแนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุง
- V. ควรเป็นประเด็นใหญ่ๆ ที่ไม่ได้ดำเนินการ เกิดผลลัพธ์หรือผลกระทบต่อการพัฒนาสถานศึกษาในอนาคต

3. แนวทางการเขียนข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

- I. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ควรเขียนให้สถานศึกษาเข้าใจว่า ถ้าจะทำกิจกรรมให้ดีขึ้น ควรมีการดำเนินการอย่างไร
- II. ควรให้ข้อเสนอแนะที่อยู่ในบริบทที่สถานศึกษาสามารถดำเนินการได้และตอบโจทย์ตามภารกิจของสถานศึกษานั้น
- III. ควรให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ และมีผลกระทบสูงเมื่อนำไปสู่การปฏิบัติ
- IV. ข้อเสนอแนะควรเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจ สามารถสื่อสารและกำหนดวิธีปฏิบัติให้คนในสถานศึกษานำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยความเห็นชอบของผู้เกี่ยวข้อง
- V. การเขียนข้อเสนอแนะควรเพิ่มการให้ความสำคัญกับการบูรณาการพันธกิจทั้ง 4 ด้าน บูรณาการระหว่างสถานศึกษา บูรณาการสร้างเครือข่าย ระหว่างอาจารย์ นักศึกษา ชุมชนร่วมกัน

แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

เมื่อสถานศึกษาได้มีการประเมินคุณภาพภายใน หรือการประเมินคุณภาพภายนอกจากผู้ประเมินแล้ว ให้นำข้อเสนอแนะจากข้อเสนอแนะของผู้ประเมิน หรือ ข้อเสนอแนะจากแหล่งอื่นๆ มาจัดทำเป็นแผนปรับปรุง (Improvement Plan) ของสถานศึกษาและกำหนดผู้รับผิดชอบ นำไปจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตาม ข้อเสนอแนะในแต่ละปี และติดตามผลการดำเนินการจริง สุดท้ายทุกสิ้นปีก็จะติดตามผลลัพธ์จากการ ดำเนินการว่า สถาบันการศึกษาได้มีการพัฒนาอะไรบ้างและดีขึ้นจากการดำเนินการตามข้อเสนอแนะอย่างไร บ้าง มาจัดทำเป็นผลลัพธ์ของสถานศึกษาที่มีการพัฒนายิ่งขึ้นในแต่ละปี จะทำให้การดำเนินงานของสถานศึกษา ในองค์กรวมได้รับการพัฒนายิ่งขึ้น

ตารางที่ 1

การจัดทำแผนปรับปรุงคุณภาพ ประจำปี _____
วิทยาลัย _____ คณะ _____ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะจากการประเมิน	องค์ประกอบ	แนวทางการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	วันเวลาแล้วเสร็จ

ตารางที่ 2

แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประจำปี _____
วิทยาลัย _____ คณะ _____ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ลำดับที่	กิจกรรม/โครงการ	รายละเอียดการดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	แนวปฏิบัติการ (ไตรมาส)				หมายเหตุ
				1	2	3	4	

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. กฎกระทรวงว่าด้วยการขอให้รับรองและการรับรองวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2551

กระทรวงศึกษาธิการ. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนที่ 23 ก วันที่ 2 เมษายน 2553

กระทรวงศึกษาธิการ. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.

กระทรวงศึกษาธิการ. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549

กระทรวงศึกษาธิการ. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. มาตรฐานกิจการนักศึกษา.2543.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์และคณะ. รายงานการวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2547” รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ชุมชนุสสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. 2548

ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์และคณะ. ดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม : รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สแควร์ปรีนซ์ 93 จำกัด.2548

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย. รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.2549

วิจิตร ศรีสอ้าน. หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.2518

สำนักนายกรัฐมนตรี. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545

กระทรวงศึกษาธิการ. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2550

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating). กรุงเทพฯ :บริษัท พรี่เมียร์ โพร. 2552

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. คู่มือนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี.2552

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย.2541

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2554). 2552

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุดทอง. 2549

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. มาตรฐานการศึกษาของชาติ.กรุงเทพฯ : หจก. สหાયบลิ๊อคและการพิมพ์. 2548

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ : หจก.ภาพพิมพ์. 2549

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : นุชาการพิมพ์ .2551

ขอขอบพระคุณ คณะวิทยากรในการอบรม “การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาในบริบทใหม่ และตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ. 2553” สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระหว่างวันที่ 21 กุมภาพันธ์ – 31 มีนาคม 2554 ได้แก่

ผศ.ปราณี พรรณวิเชียร รองอธิการบดี มทร.ธัญบุรี, ผศ.ดร.วิจิตรพร หล่อสุวรรณกุล ผช.อธิการบดี ม.บูรพา, รศ.เพ็ญรัตน์ หงส์วิทยากร รองอธิการบดี ม.แม่โจ้, รศ.นพ.จิตเจริญ ไชยาคำ ม.ขอนแก่น, อ.จารุวรรณ รั้งลิยานนท์ วทบ.พุทธชินราช, รศ.นวลจิรา ภัทรรังรอง ผช.อธิการบดี ม.สงขลานครินทร์, ผศ.ดร.เกียรติกำจร กุศล ม.วลัยลักษณ์, รศ.จารุยา ขอพลอยกลาง มทร.ศรีวิชัย, ผศ.สุนทร ส่งตรัส มทร.อีสาน, ผศ.ธีรศักดิ์ ตาแก้ว มรภ.ร้อยเอ็ด, และ รศ.ดร.ดวงตา สราญรัมย์ มรภ.วไลยอลงกรณ์

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
(1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวน การดำเนินงานหลักสูตร
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
(3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผล การประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
(9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อย กว่าร้อยละ 50 ต่อปี
(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

หมายเหตุ

1. สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันฯ หรือ กำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของ หลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีจึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่านคือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1 – 5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ ระบุไว้ในแต่ละปี

2. กรณีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชและมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีระบบการสอบซ่อม อนุโลมให้ ปรับตัวบ่งชี้ในข้อ 4 และข้อ 5 เป็นดังนี้

- ข้อ 4 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของชุดวิชา/รายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และมคอ.6 ภายใน 60 วัน หลังสอบซ่อมให้ครบทุกชุดวิชา/รายวิชาที่เปิดสอน

- ข้อ 5 จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 หลังสิ้นสุดปีการศึกษา ภายใน 90 วัน หลังสอบซ่อม

ภาคผนวก ข

แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

1.1 หลักการ

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา มีหลักการสำคัญดังนี้

1) ตัวบ่งชี้พัฒนาขึ้นภายใต้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่า ด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

2) ตัวบ่งชี้ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) มาตรฐานการศึกษา ของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. ภายใต้หลักการสำคัญ คือ ไม่ให้เป็นภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานแก่สถาบันอุดมศึกษา

3) ตัวบ่งชี้ประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ โดยตัวบ่งชี้ผลผลิตและผลลัพธ์ จะมีทั้งที่ สกอ.พัฒนาขึ้นและตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ เพื่อความเชื่อมโยงและ ความเป็นเอกภาพของระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษาไทยและเพื่อรองรับการประเมินภายนอกของ สมศ.

4) ตัวบ่งชี้มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม

5) จำนวนตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นเป็นเพียงจำนวนตัวบ่งชี้ขั้นต่ำ สถาบันอุดมศึกษาสามารถเพิ่มเติมตัว บ่งชี้และเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน

6) เกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งประเภทเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ใช้กับทุกกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และเกณฑ์ มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค 1 สถาบัน เฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่ม ค 2 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี และกลุ่ม ง สถาบันที่ เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก ตามนิยามที่กำหนดใน ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

1.2 วิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้⁴⁸

1.2.1 ศึกษากฎหมาย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- 1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
- 2) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
- 3) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)
- 4) มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 5) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 6) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 7) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552
- 8) เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548
- 9) มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษาของ สมศ.

1.2.2 วิเคราะห์และประมวลข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในข้อ 1.2.1 เพื่อนำมาพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยจำแนกตามปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ โดยใช้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่ครอบคลุม พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรอบในการพัฒนาตัวบ่งชี้ เพื่อให้สามารถวัดคุณภาพตามมาตรฐานการ อุดมศึกษา และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้ครบทุกมาตรฐาน

1.2.3 กำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษาที่เป็นตัวบ่งชี้ด้านปัจจัย นำเข้า ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ และตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตและผลลัพธ์ ซึ่งมีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบ คุณภาพ ทุกมาตรฐานการอุดมศึกษา และทุกมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

1.2.4 ตรวจสอบความสมดุลของตัวบ่งชี้ที่กำหนดตามมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้าน นักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม

⁴⁸ ดูเพิ่มเติมเกี่ยวกับเกณฑ์การตัดสินคะแนนในบทที่ 2

1.2.5 กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนน

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยมสองตำแหน่ง) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนน สามารถทำได้โดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์⁴⁹ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1 กำหนดร้อยละ 100 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 75.51

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{75.51}{100} \times 5 = 3.78$$

ตัวอย่างที่ 2 กำหนดร้อยละ 85 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 34.62

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{34.62}{85} \times 5 = 2.04$$

ตัวอย่างที่ 3 กำหนดค่าเฉลี่ยคือ จำนวนเงินวิจัยต่ออาจารย์และนักวิจัย 200,000 บาท เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานได้ 152,500.35 บาทต่อคน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{152,500.35}{200,000} \times 5 = 3.81$$

ประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เรื่อง นโยบายและเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2555 - 2557

.....

ตามความในหมวดที่ 6 มาตราที่ 47 และมาตราที่ 48 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และสถานศึกษาต้องดำเนินการเพื่อให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงได้กำหนดนโยบายและเป้าหมายเชิงกลยุทธ์เพื่อแสดงเจตนารมณ์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และหน่วยงานสถานศึกษาในสังกัด และเป็นเป้าหมายในพัฒนาระบบการประกันคุณภาพพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 - 2557 ดังต่อไปนี้

เป้าหมายเชิงกลยุทธ์

"สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มุ่งสร้างวัฒนธรรมคุณภาพขององค์กร
สู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง"

นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

⁴⁹ โปรดดูวิธีการแปลงค่าคะแนนในบทที่ 2

4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีกระบวนการทำงานตามระบบคุณภาพ
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานมีระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
6. ส่งเสริมและพัฒนาให้มีระบบ กลไกและการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

นโยบายและเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2555 – 2557 ตามประกาศนี้ ให้ใช้กับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทุกระดับ ได้แก่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คณะศิลปศึกษา คณะศิลปวิจิตรคณะศิลปนาฏดุริยางค์ภาควิชา วิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่ง สำนักงานอธิการบดี กอง ฝ่ายและงาน รวมทั้งหน่วยงานในสังกัดที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 จนถึงปีการศึกษา 2557

ประกาศ ณ วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2555

(นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ)
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เรื่อง ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พ.ศ. 2555

ตามความในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้กำหนดนโยบายเพื่อแสดงเจตนารมณ์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ตามพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการบริหารจัดการให้ได้ ผลผลิต ผลลัพธ์ ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ องค์กรประกอบคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) มาตรฐานการประกันคุณภาพระดับพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และเหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สถานศึกษาซึ่งจัดการศึกษาทุกระดับ และหน่วยงานสนับสนุนในสังกัดของสถาบัน ต้องประกอบด้วย

- (1) การประเมินคุณภาพภายใน
- (2) การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

(3) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานและมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ต้องประกอบด้วย

- (1) การประเมินคุณภาพภายนอก
- (2) การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

ข้อที่ 2 หลักการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๑) สถานศึกษา และหน่วยงานทุกระดับ ดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามภาระงานหลัก และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการของสถานศึกษาและหน่วยงานที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคน นักเรียนนักศึกษาและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๒) สถานศึกษาและหน่วยงานทุกระดับดำเนินการระบบประกันคุณภาพภายในที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ครบทุกวงจรคุณภาพ และพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาที่สามารถตรวจสอบข้อมูลย้อนหลังได้อย่างน้อย 3 ปีการศึกษา และ 3 ปีงบประมาณ เพื่อรองรับการประเมินคุณภาพจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และการประเมินคุณภาพภายนอก

๓) สถานศึกษาและหน่วยงานจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อคณะกรรมการคณะ หรือคณะกรรมการวิทยาลัย และเสนอต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามลำดับ และรายงานยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาตามระยะเวลาที่กำหนดและเปิดเผยรายงานนั้นต่อสาธารณชน

๔) สถานศึกษาต้องนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาศึกษาการศึกษาของสถานศึกษาและหน่วยงาน โดยมีการดำเนินงานตามแผนและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปรับปรุงพัฒนาและรายงานต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อที่ 3 หลักและวิธีดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งและหน่วยงานสนับสนุนต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมและให้ถือวาระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) ทุกหน่วยงานได้แก่ “คณะวิชา วิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่ง สำนักงานกอง/ฝ่าย งาน และหน่วยงานในสังกัดที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น” จัดโครงสร้างระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เอื้อต่อการพัฒนาศึกษาการศึกษา ที่สอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

๒) ทุกหน่วยงานฯ จัดให้มีกลไกการดำเนินงาน ซึ่งได้แก่

2.1 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน/สถานศึกษาโดยคณะกรรมการมีหน้าที่ดังนี้

- (1) กำหนดแนวทางและวิธีดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน/สถานศึกษาครบทุกวงจรคุณภาพสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- (2) มีการกำกับ ติดตาม และให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ ในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในหน่วยงาน/สถานศึกษา
- (3) ดำเนินการตรวจสอบ ทบทวน และรายงานการดำเนินงานตามแผนพัฒนาศึกษาการศึกษาของหน่วยงาน/สถานศึกษา ในการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยใช้

วิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

- 2.2 คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ทำหน้าที่ดำเนินการประกันคุณภาพภายในให้เป็นไปตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา จัดทำเครื่องมือ กลไกการควบคุม ตรวจสอบ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามระบบทุกวงจรคุณภาพ ภายใต้คำแนะนำและการกำกับของคณะกรรมการข้อ 2.1 และดำเนินการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน/สถานศึกษา และนำเสนอต่อคณะกรรมการหน่วยงาน/สถานศึกษา และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามลำดับ
- ก) ทุกหน่วยงานฯ จัดระบบสารสนเทศสำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีข้อมูลอย่างเพียงพอต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการตรวจสอบคุณภาพโดยสถาบันและหน่วยงานภายนอกโดยต้องรายงานผลย้อนหลังได้อย่างน้อย 3 ปีการศึกษาและ 3 ปีงบประมาณ
- ข) หน่วยงานฯ สามารถกำหนดตัวบ่งชี้ระดับหน่วยงาน/สถานศึกษาเพิ่มเติมจากตัวบ่งชี้มาตรฐานของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อให้ครอบคลุมการดำเนินงาน สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ และผล การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน ตามบริบทของหน่วยงาน/สถานศึกษาและท้องถิ่น โดยต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการศึกษาตามระดับที่จัดการศึกษา และสอดคล้องกับมาตรฐานและวิธีการประเมินคุณภาพสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- ค) ทุกหน่วยงานฯ ดำเนินการระบบประกันคุณภาพภายในตามโครงสร้างการทำงาน โดยให้ทุกหน่วยงานภายในดำเนินการประกันคุณภาพในภาระงานที่ตนเองรับผิดชอบ กล่าวคือปฏิบัติงานคุณภาพตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การพิจารณาในภาระงานปกติของแต่ละหน่วยงานนั้นๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคน ซึ่งคณะกรรมการที่รับผิดชอบต้องถ่ายทอดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพมาตรฐาน ลงสู่ระดับหน่วยงานตามสายงานที่สอดคล้องกับเกณฑ์และความรับผิดชอบ ลงจนถึงระดับบุคคล
- ง) ทุกหน่วยงานฯ จัดทำรายงานคุณภาพประจำปี (Self Assessment Report) โดยระบุความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และเป้าหมายกลางที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดพร้อมหลักฐานข้อมูลและการประเมินสัมฤทธิ์ผล เสนอต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน
- จ) ทุกหน่วยงานฯ ตรวจสอบการดำเนินงานตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามระดับการจัดการศึกษา โดยต้องประเมินคุณภาพภายในอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบปีการศึกษา และรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในโดยต้นสังกัด คือสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์อย่างน้อย 1 ครั้งในรอบปีการศึกษา
- ฉ) ทุกหน่วยงานฯ จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Improvement Plan) ของหน่วยงาน/สถานศึกษา จากผลการประเมินคุณภาพภายใน (ที่สถานศึกษาดำเนินการ) และการประเมินคุณภาพภายในโดยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และการประเมินคุณภาพภายนอก (กรณีทีในปีนั้นสถานศึกษาและหน่วยงานรับการประเมินคุณภาพภายนอก) และรายงานต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยคำนึงถึงหลักและครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้
- (๑) เป็นแผนซึ่งใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์สภาพปัญหา และความจำเป็นอย่างเป็นระบบ และมีแผนงานรองรับ
 - (๒) กำหนดภารกิจ เป้าหมายและสภาพความสำเร็จของการพัฒนาอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม
 - (๓) กำหนดวิธีดำเนินงานที่มีหลักการหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ที่อ้างอิงได้ให้ครอบคลุมการพัฒนา ทั้งด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การส่งเสริมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

- (๔) กำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรของหน่วยงาน/สถานศึกษาทุกคนรวมทั้งผู้เรียนรับผิดชอบ และดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถกำหนดบทบาทและแนวทางให้ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน
 - (๕) กำหนดกรอบการใช้งบประมาณและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๙) ทุกหน่วยงานฯ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา รวมทั้งมีการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และจัดทำรายงานสรุปผลการปรับปรุงพัฒนาตามแผนพัฒนาของสถานศึกษาและหน่วยงาน
- ๑๐) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดำเนินการ กำกับติดตาม ส่งเสริมสนับสนุน และทบทวนระบบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาและร่วมดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้
- (๑) พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบัน หน่วยงานและสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่ปรับปรุง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการอาชีวศึกษาและมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - (๒) พัฒนากลไกการดำเนินงานและมาตรฐานคุณภาพ เพื่อเป็นกรอบและแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันและหน่วยงาน/สถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในวิชาแกนหลัก และคุณลักษณะที่สำคัญด้วย
 - (๓) จัดทำแผนการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา กรอบและเป้าหมายการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาวสำหรับทั้งสถาบัน หน่วยงาน/สถานศึกษา
 - (๔) ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และทบทวนคุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน/สถานศึกษาอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบปีการศึกษา และรายงานผลการติดตามตรวจสอบต่อสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
 - (๕) ดำเนินการและสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร นักเรียนนักศึกษา ให้ความรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำเนินการพัฒนา ควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผลคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา
 - (๖) วิเคราะห์ วิจัย ทบทวนและเผยแพร่นวัตกรรมเกี่ยวกับรูปแบบและเทคนิควิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง
 - (๗) กำกับ สนับสนุน ส่งเสริม ติดตาม ประเมินผลและผลดูประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

ข้อที่ 4 กลไกการควบคุมคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

(สำหรับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา)

- ๒) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา หน่วยงานระดับอุดมศึกษา โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก
- ๓) ระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะวิชาและวิทยาลัยที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องคำนึงถึงมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ประกาศกำหนด
- ๔) คณะวิชาและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังต่อไปนี้

- (๑) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ
- (๒) คณาจารย์และระบบการพัฒนาคณาจารย์
- (๓) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน
- (๔) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น
- (๕) อุปกรณ์การศึกษา
- (๖) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา
- (๗) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา
- (๘) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร

ข้อที่ 5 กลไกการควบคุมคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอาชีวศึกษา

(สำหรับวิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่ง และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาอาชีวศึกษา)

- ๑) ระบบการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่ง และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาอาชีวศึกษาต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการศึกษาการอาชีวศึกษา และต้องครอบคลุมสมรรถนะวิชาชีพทุกหลักสูตรและสาขาวิชา รวมทั้งเหมาะสมกับสภาพผู้เรียน สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่นและเทคโนโลยี
- ๒) วิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่ง และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาอาชีวศึกษาจัดให้มีการประเมินมาตรฐานวิชาชีพแก่ผู้เรียนตามหลักสูตรที่เปิดสอนครบทุกสาขาวิชา ตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา หรือตามระยะเวลาที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เห็นสมควร
- ๓) วิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่ง และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาอาชีวศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพ และจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาดำเนินการและตรวจสอบ ที่สอดคล้องกับแนวทางที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้ (1) วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนดำเนินการของสถานศึกษา (2) กระบวนการเรียนรู้และการฝึกประสบการณ์ (3) การวิจัยและนวัตกรรม (4) การบริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคม (5) การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา และนันทนาการ (6) การบริหารและการจัดการสถานศึกษา (7) การพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา (8) การเงินและงบประมาณของสถานศึกษา

ข้อที่ 6 กลไกการควบคุมคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับพื้นฐานวิชาชีพ

(สำหรับวิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่ง)

- ๑) ระบบการประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ เอกลักษณ์ของสถานศึกษา และมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และต้องครอบคลุมสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งคำนึงถึงศักยภาพของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น
- ๒) วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งต้องจัดทำแผนพัฒนาของสถานศึกษา โดยให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของสถานศึกษา 2) กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และความสำเร็จของการพัฒนาไว้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม 3) กำหนดวิธีดำเนินงานที่มีหลักวิชา ผลการวิจัย หรือข้อมูลเชิงประจักษ์ที่อ้างอิงได้ให้ครอบคลุมการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้การส่งเสริมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การพัฒนาบุคลากร และการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่มาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ 4) กำหนดแหล่งวิทยากรภายนอกที่ให้การสนับสนุนทางวิชาการ 5) กำหนดบทบาทหน้าที่ให้บุคลากรของสถานศึกษาและผู้เรียนรับผิดชอบและดำเนินงานตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ 6) กำหนด

บทบาทหน้าที่และแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน 7) กำหนดการใช้งบประมาณ และทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ 8) จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามประกาศนี้ให้ใช้กับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทุกระดับ ได้แก่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คณะศิลปศึกษา คณะศิลปวิจิตรคณะศิลปนาฏดุริยางค์ ภาควิชา วิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่ง สำนักงานอธิการบดี กอง ฝ่าย และงาน รวมทั้งหน่วยงานในสังกัดที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น จนถึงระดับผู้ปฏิบัติแต่ละบุคคล ตั้งแต่ปีการศึกษา 255 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2555

(นายสิริชัยชาญ ฝักจำรูญ)
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
เรื่อง กลยุทธ์การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ปีการศึกษา 2555

.....

ตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อเป็นกลไกในการผดุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในฐานะสถาบันอุดมศึกษาและต้นสังกัดของสถานศึกษาได้แก่วิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่ง จึงได้กำหนดเป้าหมายคุณภาพและนโยบายการดำเนินงานเพื่อแสดงเจตนารมณ์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในทั้งระดับอุดมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และระดับพื้นฐาน

วิชาชีพ ตามพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการบริหารจัดการให้ได้ ผลผลิต ผลลัพธ์ ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

ระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มุ่งเน้นการพัฒนา ตรวจสอบและประเมิน การดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายตามมาตรฐานที่กำหนดโดยถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และคำนึงถึงความ สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ องค์กรประกอบคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) มาตรฐานการ ประกันคุณภาพระดับพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และเกณฑ์มาตรฐานของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และเหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนา ของสถาบัน โดยกำหนดยุทธศาสตร์ดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตาม นโยบายคุณภาพของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์ข้อที่ 1 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยให้สถานศึกษาและ หน่วยงานมีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการของสถานศึกษาและหน่วยงานที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

แนวทางดำเนินงาน : สำหรับทุกหน่วยงาน สถานศึกษาที่จัดการศึกษาทุกระดับ

๑) ให้สถานศึกษาและหน่วยงานทุกระดับ ได้แก่สถาบัน คณะวิชา ภาควิชา วิทยาลัย สำนักงาน กอง ฝ่าย และงาน มีระบบและกลไกและการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธ กิจและพัฒนาการ ซึ่งประกอบด้วยกลไก การพัฒนาคุณภาพการศึกษา การตรวจติดตามคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการของสถานศึกษา และหน่วยงานที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๒) ให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษาซึ่งมีหน้าที่กำกับระดับ นโยบายและมีผู้รับผิดชอบการประกันคุณภาพภายในเพื่อประสานงานและผลักดันให้มีการดำเนินงานประกัน คุณภาพโดยกระบวนการ PDCA ครอบคลุมวงจรคุณภาพ ทั้งในระดับสถาบัน คณะวิชา ภาควิชา วิทยาลัย สำนักงาน กอง ฝ่าย และงาน

๓) ให้สถานศึกษาและหน่วยงานส่งเสริมและสนับสนุนให้ จัดทำมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การ ประกันคุณภาพ ที่เป็นอัตลักษณ์และครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการจัดการศึกษา ผลผลิตของสถาบัน สถานศึกษาและหน่วยงาน

๔) ให้สถานศึกษาและหน่วยงานทุกระดับ ดำเนินการตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน รอบปีการศึกษาอย่างน้อย 1 ครั้ง และรับการประเมินคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด คือสถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์ ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

๕) ให้สถานศึกษา หน่วยงาน จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินตนเองซึ่งมี รายละเอียดครบถ้วนตามที่สถาบันกำหนด รายงานต่อสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเผยแพร่แก่สาธารณชนตามระยะเวลาที่กำหนด

๖) ให้สถานศึกษา หน่วยงานทุกระดับ จัดทำแผนปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพโดยต้นสังกัด โดยให้พัฒนาผลการดำเนินงานและการประเมินผลสำเร็จการปรับปรุง พัฒนาจากผลการประเมินคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรม

๗) ให้สถานศึกษา หน่วยงานทุกระดับ ส่งเสริมให้นักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากร ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ และสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพระหว่างสถานศึกษา

๘) ให้สถานศึกษา หน่วยงานทุกระดับส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงาน มีการสร้างนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การปฏิบัติที่เป็นเลิศ และการจัดการความรู้

กลยุทธ์ข้อที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน และคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา พันธกิจที่สำคัญของสถาบันคือการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่รวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

แนวทางดำเนินงาน : สำหรับหน่วยงานและสถานศึกษาที่จัดการศึกษาทุกระดับ

๑) สถานศึกษาทุกระดับมีการเตรียมความพร้อมของหลักสูตร มีการนำผลการวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตรและนำไปปรับปรุงแก้ไขการบริหารหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ

๒) สถานศึกษาทุกระดับมีการพัฒนาอาจารย์ เทคนิคการสอน การวัดผล และการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน ตลอดจนมีการติดตามให้มีการนำผลจากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

๓) สถานศึกษาทุกระดับมีการให้ความรู้และควบคุมดูแลให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔) สถานศึกษาทุกระดับมีการบริการทางกายภาพห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา ตลอดจนถึงสนับสนุนได้แก่ ระบบและเครื่องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด และแหล่งเรียนรู้ เป็นต้น แก่นักเรียน นักศึกษา

๕) สถานศึกษาทุกระดับมีการมุ่งเน้นจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน ที่พัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

๖) สถานศึกษาทุกระดับมีการสร้างสรรค์พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน มีการวิจัยในชั้นเรียน และการวิจัยด้านการเรียนการสอน

๗) สถานศึกษาทุกระดับมีการพัฒนา นักเรียน นักศึกษาได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ มีความรู้ความสามารถเชิงวิชาการ วิชาชีพ และมีคุณธรรมจริยธรรม

แนวทางดำเนินงาน : สำหรับสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

๑) คณะวิชา และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดำเนินการให้ทุกหลักสูตรเป็นไปตามหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๒) คณะวิชา และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดำเนินการการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา

๓) คณะวิชา และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดำเนินการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร

๔) คณะวิชา และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ดำเนินงานต้องกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริม

แนวทางดำเนินงาน : สำหรับสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (วิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่ง)

๑) วิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่งต้องให้ความสำคัญและส่งเสริม การทดสอบมาตรฐานทางวิชาชีพ โดยนักศึกษาต้องผ่านการทดสอบซึ่งเป็นที่ยอมรับ

๒) วิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่งต้องให้ความสำคัญและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน ส่งเสริมการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาชีพของนักศึกษา

๓) วิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่งต้องให้ความสำคัญและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะจากประสบการณ์จริง

แนวทางดำเนินงาน : สำหรับสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับพื้นฐานวิชาชีพ (วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่ง)

๑) วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งต้องให้ความสำคัญและส่งเสริม พัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์

๒) วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งต้องให้ความสำคัญและส่งเสริมพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี

๓) วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งต้องให้ความสำคัญและส่งเสริม พัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้เป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน คิดเป็นทำเป็น

๔) วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งต้องให้ความสำคัญและส่งเสริม พัฒนานักเรียน นักศึกษาให้มีผลสัมฤทธิ์ ตามหลักสูตรทั้ง 8 กลุ่มสาระและวิชาชีพในระดับดีขึ้น

๕) วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งต้องให้ความสำคัญและส่งเสริม พัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยมุ่ง ประสิทธิภาพการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กลยุทธ์ข้อที่ 3 กิจกรรมพัฒนานักเรียนนักศึกษา การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษามีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียน นักศึกษาเป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณสมบัติพร้อมนอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตรทั้งการจัดการแก่นักเรียนนักศึกษาและศิษย์เก่าและกิจการที่ดำเนินการโดยองค์กรนักเรียน นักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสถาบัน ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

แนวทางดำเนินงาน : สำหรับสถานศึกษาที่จัดการศึกษาทุกระดับ

๑) คณะวิชา วิทยาลัยช่างศิลป์วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่ง และสถาบันดำเนินการให้มีการบริการให้คำปรึกษาและแนะแนว การใช้ชีวิตและทักษะชีวิต แก่นักเรียน นักศึกษา

๒) คณะวิชา วิทยาลัยช่างศิลป์วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่ง และสถาบันดำเนินการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษา

๓) คณะวิชา วิทยาลัยช่างศิลป์วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่ง และสถาบันดำเนินการให้มีระบบและกลไก และกิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุน ให้นักเรียนนักศึกษามีส่วนร่วมในการส่งเสริม พัฒนาระบบประกันคุณภาพ การศึกษาภายในอย่างทั่วถึง โดยนำกระบวนการประกันคุณภาพ (PDCA) ไปใช้กับกิจกรรมของนักศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานและสถาบัน

๔) คณะวิชา วิทยาลัยช่างศิลป์วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่ง และสถาบันดำเนินการให้มีการกำหนดแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา โดยดำเนินการครบทั้ง 5 ประเภทได้แก่ กิจกรรมวิชาการ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม กีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ นันทนาการ บำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีสิ่งแวดล้อม และมีการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมที่ครบถ้วน

แนวทางดำเนินงาน : สำหรับสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

๑) คณะวิชา และสถานศึกษาทุกแห่งที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และสถาบันดำเนินการให้มีการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติทุกด้าน

๒) คณะวิชา และสถานศึกษาทุกแห่งที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และสถาบันดำเนินการให้มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษา 5 ประเภท และในระดับบัณฑิตศึกษา อย่างน้อย 2 ประเภท

๓) คณะวิชา และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และสถาบันดำเนินการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบัน

กลยุทธ์ข้อที่ 4 ด้านการวิจัย, งานสร้างสรรค์ และการพัฒนาองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เป็นพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้ อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ เกิดประโยชน์

ระบบส่งเสริมการวิจัยจึงควรประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) มีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่าง เข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

แนวทางดำเนินงาน :

๑) สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการให้มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้ บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบัน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๒) สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้าน จรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัย

๓) สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการจัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

๔) สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

๕) สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการส่งเสริมและพัฒนา มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรรวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการ ตามระบบที่กำหนด

กลยุทธ์ข้อที่ 5 ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้วยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้และ ประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการ เรียนการสอนและการวิจัย สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ด้วย

แนวทางดำเนินงาน : สำหรับสถานศึกษาที่จัดการศึกษาทุกระดับ

๑) สถานศึกษาและหน่วยงานดำเนินการให้มีระบบกลไกและแผนดำเนินงานการบริการทางวิชาการ แก่สังคม

๒) สถานศึกษาและหน่วยงานดำเนินการให้มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๓) สถานศึกษาและหน่วยงานดำเนินการให้มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ

กลยุทธ์ข้อที่ 6 ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งการสนับสนุนส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์ฟื้นฟู สืบสานเผยแพร่สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ ทางด้านศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

แนวทางดำเนินงาน :

๑) ให้มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่มีระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๒) มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

๓) มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชนการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับ การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

๔) มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

กลยุทธ์ข้อที่ 7 ด้านการบริหารจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด เป็นต้น เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

แนวทางดำเนินงาน :

๑) ผู้บริหารทุกระดับใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร คำนึงถึงผลประโยชน์ ของนักเรียน นักศึกษา และผู้มีส่วนได้เสีย มีความสามารถในการกำกับติดตามดูแลบุคลากร งบประมาณและทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ให้ความสำคัญกับการสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Management : KM) มีการจัดทำแผนการจัดการความรู้ มีการดำเนินการตามแผน ติดตามผลและปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

๓) ให้ความสำคัญกับระบบสารสนเทศและฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร ทั้งในด้านการเรียนการสอน การวิจัย บุคลากร และการเงิน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจของผู้บริหาร

๔) ให้ความสำคัญกับการบริหารทรัพยากร มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันจัดทำแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงานภายในและภายนอก และดำเนินการตามแผนและมีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ

๕) ให้มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรทุกประเภทอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ และเป็นรูปธรรม

๖) ให้หน่วยงานเปิดโอกาสให้ภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ นำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหาร

๗) ให้จัดทำการบริหารความเสี่ยงในหน่วยงานโดยผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานให้ความสำคัญจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ตลอดจนแนวทางการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามประกาศนี้ให้ใช้กับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทุกระดับ ได้แก่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คณะศิลปศึกษา คณะศิลปวิจิตร คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ภาควิชาภายในคณะวิชา วิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ทุกแห่ง ภาควิชาภายในวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี กอง ฝ่าย และงาน รวมทั้งหน่วยงานในสังกัดที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น จนถึงระดับผู้ปฏิบัติแต่ละบุคคล ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2555

(นายสิริชัยชาญ ฟักจำรูญ)
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ภาคผนวก ค

แบบรายงานผลการประเมิน

ตาราง ส 1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ

- ประเภทสถาบัน
- กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
 - กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 - กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง
 - ค 1 สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา
 - ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
 - กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์	
		ตัวหาร	(%หรือสัดส่วน)	

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1			
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16 ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16.1 ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16.2			
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 17			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8			

- 1 ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้อื่นๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

ตาราง ส 1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)	
		ตัวหาร		
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 2				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 3				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 4				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 14				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 6				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 7				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 9				

- 1 ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ต่างๆ เช่น ระบุเป็นคำร้อยละ หรือ ระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

ตาราง ส 1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ (ต่อ)

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)	
		ตัวหาร		
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 18 ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 18.1 ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 18.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 11 ตัวบ่งชี้ สบศ.ที่ 1 ตัวบ่งชี้ สบศ.ที่ 2				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13				
ตัวบ่งชี้ที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 2				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 15				นำคะแนนที่ได้จาก 23 ตัวบ่งชี้ของ สกอ. มาเฉลี่ยและบันทึกไว้

- 1 ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ต่างๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือ ระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

ตาราง ส 2. ผลการประเมินตนเองตามองค์ประกอบคุณภาพ

ประเภทสถาบัน

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง

ค 1 สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา

ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา

โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

องค์ประกอบ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
องค์ประกอบที่ 1						
องค์ประกอบที่ 2						
องค์ประกอบที่ 3						
องค์ประกอบที่ 4						
องค์ประกอบที่ 5						
องค์ประกอบที่ 6						
องค์ประกอบที่ 7						
องค์ประกอบที่ 8						
องค์ประกอบที่ 9						ไม่นำตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 15 มาคำนวณ
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบ						
ผลการประเมิน						

ตาราง ส 3. ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

ประเภทสถาบัน

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง

ค 1 สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา

ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา

โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

มาตรฐานอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน [0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก]	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
มาตรฐานที่ 1						
มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานที่ 2 ก มาตรฐานที่ 2 ข						ไม่นำตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 15 มาคำนวณ
มาตรฐานที่ 3						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกมาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

ตาราง ส 4. ผลการประเมินตนเองตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

- ประเภทสถาบัน กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
- กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา
- ค 1 สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก
- ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน (0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก)	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย						
ด้านกระบวนการภายใน						ไม่นำตัวปั้งชี้ สมศ.ที่ 15 มาคำนวณ
ด้านการเงิน						
ด้านบุคลากรการเรียนรู้และ นวัตกรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวปั้งชี้ของทุกมุมมอง						
ผลการประเมิน						

ตาราง ส 5. ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

- ประเภทสถาบัน กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
- กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา
- ค 1 สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
					0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	
1.มาตรฐานด้านศักยภาพ และ ความพร้อมในการจัด การศึกษา						
(1) ด้านกายภาพ						
(2) ด้านวิชาการ						
(3) ด้านการเงิน						
(4) ด้านการบริหารจัดการ						ไม่นำตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 15 มาคำนวณ
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของ มาตรฐานที่ 1						
2.มาตรฐานด้านการดำเนินการ ตามภารกิจของ สถาบันอุดมศึกษา						
(1) ด้านการผลิตบัณฑิต						
(2) ด้านการวิจัย						
(3) ด้านการให้บริการ ทาง วิชาการแก่สังคม						
(4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของ มาตรฐานที่ 2						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของ ทุก มาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

ตาราง ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนประเมิน โดย คณะกรรมการ (เกณฑ์สกอ.)	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจาก ที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)		
		ตัวหาร			
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 16					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 17					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8					

¹ ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ต่างๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือ ระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

ตาราง ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ต่อ)

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนประเมิน โดย คณะกรรมการ คณะ ประเมิน	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจาก ที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)		
		ตัวหาร			
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 1					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 2					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 3					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 4					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 14					
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2					
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2					

1. ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ต่างๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือ ระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

ตาราง ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ต่อ)

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนประเมิน โดย คณะกรรมการ คณะ ประเมิน	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจาก ที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)		
		ตัวหาร			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 5					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 6					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 7					
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 8					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 9					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 18					
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 10					

- 2 ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ต่างๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือ ระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

ตาราง ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ต่อ)

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนประเมิน โดย คณะกรรมการคะแนน ประเมิน	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจาก ที่ที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์		
		ตัวหาร	(%หรือสัดส่วน)		
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 11					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 12					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 13					
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1					
ตัวบ่งชี้ที่ สมศ.ที่ 15					นำคะแนนที่ได้จาก 23 ตัวบ่งชี้ของ สกอ. มาเฉลี่ยและบันทึกไว้

¹ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ต่างๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือ ระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

ตาราง ป.2 ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
องค์ประกอบที่ 1						
องค์ประกอบที่ 2						
องค์ประกอบที่ 3						
องค์ประกอบที่ 4						
องค์ประกอบที่ 5						
องค์ประกอบที่ 6						
องค์ประกอบที่ 7						
องค์ประกอบที่ 8						
องค์ประกอบที่ 9						ไม่นำตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 15 มาคำนวณ
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบ						
ผลการประเมิน						

ตาราง ป.3 ผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน [0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก]	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
มาตรฐานที่ 1						
มาตรฐานที่ 2 ก						
มาตรฐานที่ 2 ข						ไม่นำตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 15 มาคำนวณ
มาตรฐานที่ 3						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกมาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

ตาราง ป.4 ผลการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มาตรฐานอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
					.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน .51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง .51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ .51 - 4.00 การดำเนินงานระดับดี .51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย						
2. ด้านกระบวนการภายใน						ไม่นำตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 15 มาคำนวณ
3. ด้านการเงิน						
4. ด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมุมมอง						
ผลการประเมิน						

ตาราง ป.5 ผลการประเมินตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน [0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.00 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก]	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา						
(1) ด้านกายภาพ						
(2) ด้านวิชาการ						
(3) ด้านการเงิน						
(4) ด้านการบริหารจัดการ						ไม่นำตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 15 มาคำนวณ
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 1						
2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจ ของสถาบันอุดมศึกษา						
(1) ด้านการผลิตบัณฑิต						
(2) ด้านการวิจัย						
(3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม						
(4) ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 2						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

Bunditpatanasilpa Institute

Ministry of Culture, Rajini Rd. Pranakorn Bangkok 10200, Thailand

www.bpi.ac.th

